മുഖവുര

MalayalaGuru - ആദ്യ പതിപ്പ്

സാഹിത്യവും സംസ്കാരവും ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയാണ്. ആ മനസ്സാക്ഷിയെ പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ പുനരവതരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ചുമതല MalayalaGuru ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. മലയാള ഭാഷയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും സമകാലിക ചിന്തകളും ആഴത്തിലുള്ള പഠനങ്ങളും പങ്കുവയ്ക്കാൻ ഒരു സൃഷ്ടിപരമായ വേദിയായി MalayalaGuru ജനിക്കുന്നു.

ഈ ആദ്യ പതിപ്പിൽ, മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയും ഉപഭോഗവും സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ എങ്ങനെയുണ്ട് എന്നത് വിശകലനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. കൃഷി സംസ്കാരവും വർഗബോധവും മലയാള കവിതയിലൂടെ എങ്ങനെയുണ്ട് എന്നതിന്റെ സമഗ്രമായ ആസ്വാദനവും, മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ കാനൻ രൂപീകരണത്തിലേക്ക് ഒരു ചരിത്രദർശനവും, പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾക്കും മനുഷ്യ ഇടപെടലുകൾക്കും ഇടയിലുള്ള സങ്കീർണ്ണ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചനകളും ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. സമകാലിക കവിതകളിലും കഥകളിലും പാരിസ്ഥിതിക ചിന്തയുടെ വളർച്ചയും, നാടൻകലകളിലെ കാളി സങ്കല്പത്തിന്റെ ആധികാരികതയും ഈ സമാഹാരത്തെ സമൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നു.

MalayalaGuru, ഭാഷയുടെ പുതുചിറകുകളെ കണ്ടെത്താനും, വായനക്കാരെ ചിന്തയുടെയും സംവാദത്തിന്റെയും പുതുവഴികളിലേക്ക് നയിക്കാനുമുള്ള ഒരു സംരംഭമാണ്. ആഴത്തിലുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾക്കും സമകാലിക ചർച്ചകൾക്കും സമർപ്പിതമായ ഈ യാത്രയിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

നമുക്ക് ചേർന്ന് ചിന്തിക്കാം, അന്വേഷിക്കാം, പകർന്ന് വളരാം.

സ്നേഹത്തോടെ,

Dr C Ganesh
Chief Editor

CONTENTS

SL. NO	TITLE	AUTHOR	PAGE NO
1	മലയാള സാഹിത്യ നിർമ്മാണത്തിലും ഉപഭോഗത്തിലും സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സ്വാധീനം	Praseetha K	1 - 13
2	മലയാള കവിതയിലെ കൃഷി സംസ്കാരവും വർഗബോധവും	Amnus Baby	14 - 25
3	മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമവും സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണവും	Mohanan Karuthaveetil	26 - 37
4	പ്രകൃതി ദുരന്തവും മനുഷ്യനും	Sobhitha Joy	38 - 45
5	സമകാലിക മലയാള കവിതയിലും കഥാസാഹിത്യത്തിലും പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങൾ	Gayathri J	46 - 54
6	നാടൻകലകളിലെ കാളി സങ്കല്പം	Jesna T	55 - 61

മലയാളഗുരു
(മലയാളം റിസർച്ച് ജേണൽ)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: ISSN Print

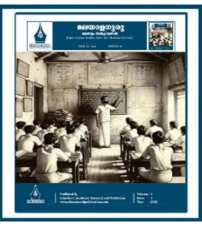

മലയാള സാഹിത്യ നിർമ്മാണത്തിലും ഉപഭോഗത്തിലും സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സ്വാധീനം

Praseetha K, HSA, St Elizabeth English Medium school, Thrissur, Kerala, India.

Article information
Received: 4th January 2025
Received in revised form: 7th February 2025
Accepted: 5th March 2025
Available online: 25th April 2025
Volume: 1
Issue: 1
DOI: XXXX

Abstract
This research study analyzes the various factors through which social media influences the creation and consumption of Malayalam literature. The impact of the digital revolution on the redefinition of the traditional forms of Malayalam literature is a significant topic in contemporary research. Social media platforms such as Facebook, Instagram, Twitter, WhatsApp, and YouTube have brought about substantial changes in the promotion, distribution, and consumption of Malayalam literature. This study examines the evolution of Malayalam literature in the digital age by analyzing the interactions between writers and readers on digital platforms. The study explores literary trends that emerged through social media from 2010 to 2024, the challenges faced by writers on digital platforms, the rise of new literary forms such as microfiction, mobile novels, and hashtag poetry, and the role of social media in the consumption of Malayalam literature. The study also offers some suggestions for the future development of digital literature.

സാരാംശം
ഈ ഗവേഷണ പഠനം മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിലും ഉപഭോഗത്തിലും സോഷ്യൽ മീഡിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന വിവിധ മാനങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. ഡിജിറ്റൽ വിപ്ലവം മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ പാരമ്പര്യത്തെ എങ്ങനെ പുനർനിർവചിക്കുന്നു എന്നത് സമകാലിക ഗവേഷണത്തിൽ പ്രാധാന്യമുള്ള വിഷയമാണ്. ഫേസ്ബുക്ക്, ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം, ട്വിറ്റർ, വാട്സ്ആപ്പ്, യൂട്യൂബ് തുടങ്ങിയ സോഷ്യൽ മീഡിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രചാരണത്തിലും, വിതരണത്തിലും, ആസ്വാദനത്തിലും ഗണ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പഠനത്തിൽ, ഡിജിറ്റൽ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിലെ എഴുത്തുകാരുടെയും വായനക്കാരുടെയും ഇടപെടലുകൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിൽ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ പരിണാമം പഠിക്കുന്നു. 2010 മുതൽ 2024 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ പ്രചരിച്ച സാഹിത്യ പ്രവണതകൾ, ഡിജിറ്റൽ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിൽ എഴുത്തുകാർ നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ, മൈക്രോഫിക്ഷൻ, മൊബൈൽ നോവൽ, ഹാഷ്ടാഗ് കവിത തുടങ്ങിയ പുതിയ സാഹിത്യ രൂപങ്ങളുടെ ഉദയം, കൂടാതെ മലയാള സാഹിത്യ ആസ്വാദനത്തിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ പങ്ക് എന്നിവ പരിശോധിക്കുന്നു. ഈ പഠനം ഭാവി ഡിജിറ്റൽ സാഹിത്യ പരിണാമത്തിനുള്ള ചില നിർദ്ദേശങ്ങളും മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്നു

പ്രധാന വാക്കുകൾ : മലയാള സാഹിത്യം, സോഷ്യൽ മീഡിയ, ഡിജിറ്റൽ സാഹിത്യം, സാഹിത്യ ഉപഭോഗം, ഓൺലൈൻ എഴുത്തുകാർ, ഡിജിറ്റൽ വായനാ സംസ്കാരം, മൈക്രോഫിക്ഷൻ, സാഹിത്യ പരിണാമം

ആമുഖം

ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വളർച്ചയും സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ ആവിർഭാവവും സാംസ്കാരിക, സാമൂഹിക മേഖലകളിൽ ഗണ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യത്തിന്റെ നിർമ്മാണവും ഉപഭോഗവും ഈ പരിണാമത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തമല്ല. പരമ്പരാഗത പ്രസിദ്ധീകരണ രീതികളിൽ നിന്നുള്ള മാറ്റം ഓരോ സാഹിത്യ സംസ്കാരത്തിലും പുതിയ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലയാള സാഹിത്യ രംഗത്തും ഈ മാറ്റങ്ങൾ പ്രകടമാണ്. സോഷ്യൽ മീഡിയ ഇന്ന് സാഹിത്യകാരൻമാർക്ക് പുതിയ ആവിഷ്കാര വേദികളും, വായനക്കാർക്ക് പുതിയ ആസ്വാദന മാർഗങ്ങളും തുറന്നുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

മലയാള സാഹിത്യത്തിന് സമ്പന്നമായ ഒരു പാരമ്പര്യം ഉണ്ട്. ചിന്തമണി, നവോത്ഥാന സാഹിത്യം, ആധുനികത, ഉത്തരാധുനികത തുടങ്ങിയ കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ കടന്നുവന്ന മലയാള സാഹിത്യം ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിൽ പുതിയ വെല്ലുവിളികളും അവസരങ്ങളും നേരിടുന്നു. ഇന്റർനെറ്റിന്റെയും സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെയും വരവോടെ, സാഹിത്യത്തിന്റെ നിർമ്മാണവും, വിതരണവും, ആസ്വാദനവും സംബന്ധിച്ച പരമ്പരാഗത ധാരണകൾ മാറുന്നു. ഫേസ്ബുക്ക്, ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം, ട്വിറ്റർ, വാട്സ്ആപ്പ്, യൂട്യൂബ്, ബ്ലോഗിംഗ് പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ എന്നിവ മലയാള സാഹിത്യ നിർമ്മാണത്തിന്റെയും ഉപഭോഗത്തിന്റെയും രീതികളെ പുനഃക്രമീകരിക്കുന്നു.

ഈ ഗവേഷണ പഠനത്തിൽ, മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിലും ഉപഭോഗത്തിലും സോഷ്യൽ മീഡിയ എങ്ങനെ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു എന്നത് വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. സോഷ്യൽ മീഡിയ യുഗത്തിൽ എഴുത്തുകാരുടെയും വായനക്കാരുടെയും ഇടപാടുകൾ എങ്ങനെ മാറിയിരിക്കുന്നു, എഴുത്തിന്റെ രൂപവും ഭാഷയും എങ്ങനെ പരിണമിച്ചു, മൈക്രോഫിക്ഷൻ, ഹാഷ്ടാഗ് കവിത തുടങ്ങിയ പുതിയ സാഹിത്യ രൂപങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉടലെടുത്തു, പ്രസാധന വ്യവസായം ഈ മാറ്റങ്ങളോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കുന്നു, സോഷ്യൽ മീഡിയ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരത്തെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

ഈ പഠനം 2010 മുതൽ 2024 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ മലയാള സാഹിത്യത്തിലുള്ള സ്വാധീനം പരിശോധിക്കുന്നു. പ്രധാന സോഷ്യൽ മീഡിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സാഹിത്യ കൃതികൾ, ഓൺലൈൻ സാഹിത്യ കൂട്ടായ്മകൾ, സ്വതന്ത്ര പ്രസാധകർ, പരമ്പരാഗത പ്രസാധകരുടെ ഡിജിറ്റൽ സാന്നിധ്യം എന്നിവയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയുള്ള ഒരു സമഗ്ര പഠനമാണിത്.

സാഹിത്യ അവലോകനം

സോഷ്യൽ മീഡിയയും സാഹിത്യവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് നിരവധി പഠനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഡിജിറ്റൽ സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ പ്രധാനമായും രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുന്നു: ഡിജിറ്റൽ മാധ്യമങ്ങളിൽ സാഹിത്യം എങ്ങനെ പരിണമിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളും, ഡിജിറ്റൽ മാധ്യമങ്ങൾ സാഹിത്യ ഉപഭോഗത്തെ എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളും.

ജെൻകിൻസ് (2006) തന്റെ "Convergence Culture" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ, ഡിജിറ്റൽ മാധ്യമങ്ങൾ സാംസ്കാരിക ഉൽപാദനത്തിലും വിതരണത്തിലും എങ്ങനെ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു എന്ന് വിശദീകരിക്കുന്നു. ജെൻകിൻസിന്റെ 'പാർട്ടിസിപ്പേറ്ററി കൾച്ചർ' എന്ന സങ്കൽപ്പം, എങ്ങനെ ഇന്റർനെറ്റ് ഉപയോക്താക്കൾ ഉള്ളടക്ക നിർമ്മാണത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ, രാജീവ് (2018) സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രചാരണത്തെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനത്തിൽ, ഫേസ്ബുക്ക് മലയാള സാഹിത്യ പ്രചാരണത്തിൽ വഹിക്കുന്ന പങ്ക് വിശദീകരിക്കുന്നു. ഇതേ പോലെ, നായർ (2020) മലയാള

ഭാഷയുടെ ഡിജിറ്റൽ പരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചു, പ്രത്യേകിച്ച് സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ മലയാളം എഴുത്തിന്റെ ഭാഷാപരമായ സവിശേഷതകൾ.

മേനോൻ (2021) സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന മലയാള കവിതകളുടെ വിഷയങ്ങളും ആഖ്യാന രീതികളും വിശകലനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനത്തിൽ, ഹാഷ്ടാഗ് കവിത പോലുള്ള പുതിയ കാവ്യ രൂപങ്ങളുടെ ഉദയം വിശദീകരിക്കുന്നു. അതേ സമയം, വർമ്മ (2022) മലയാള ചെറുകഥകളുടെ ഡിജിറ്റൽ പരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചു, സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ പ്രചാരം നേടിയ മൈക്രോഫിക്ഷൻ രൂപങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ചു.

ഷാജി (2023) മലയാള പുസ്തക പ്രസാധന വ്യവസായത്തിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനത്തിൽ, പരമ്പരാഗത പ്രസാധകർ ഡിജിറ്റൽ മാധ്യമങ്ങളിലേക്ക് എങ്ങനെ മാറുന്നു എന്നതും, സ്വതന്ത്ര പ്രസാധനം എങ്ങനെ പ്രചാരം നേടുന്നു എന്നതും വിശദീകരിക്കുന്നു.

ഈ പഠനങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ സോഷ്യൽ മീഡിയ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രചാരണത്തിലും നിർമ്മാണത്തിലും ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഈ പഠനങ്ങളിൽ പലതും പ്രത്യേക സോഷ്യൽ മീഡിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിലൊ, സാഹിത്യത്തിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട വശങ്ങളിലൊ മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഗവേഷണം ഈ മേഖലയിലെ വിടവ് നികത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു, മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിലും ഉപഭോഗത്തിലും സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സമഗ്രമായ സ്വാധീനം പഠിക്കുന്നതിലൂടെ.

പഠന സമീപനവും രീതിശാസ്ത്രവും

ഈ ഗവേഷണത്തിൽ, മിശ്രരീതിശാസ്ത്ര സമീപനമാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗുണപരമായ (qualitative) പഠന രീതികളും അളവുപരമായ (quantitative) പഠന രീതികളും സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിലും ഉപഭോഗത്തിലും സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സ്വാധീനം വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

ഡാറ്റാ ശേഖരണം

ഈ പഠനത്തിനായി താഴെപ്പറയുന്ന രീതികളിലൂടെ ഡാറ്റാ ശേഖരിച്ചു:

- ഓൺലൈൻ സർവേ: മലയാള സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ നിന്നും വായനക്കാരിൽ നിന്നും (n=550) സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സാഹിത്യത്തിലുള്ള സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു.
- അഭിമുഖങ്ങൾ: 25 പ്രമുഖ മലയാള സാഹിത്യകാരന്മാരുമായും, 15 പ്രസാധകരുമായും, 10 സാഹിത്യ വിമർശകരുമായും അർദ്ധ-ഘടനാപരമായ അഭിമുഖങ്ങൾ നടത്തി.
- കേസ് സ്റ്റഡികൾ: സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ പ്രശസ്തി നേടിയ 5 എഴുത്തുകാരുടെ കേസ് സ്റ്റഡികൾ വിശകലനം ചെയ്തു.
- ഉള്ളടക്ക വിശകലനം: 2010-2024 കാലഘട്ടത്തിലെ ഫേസ്ബുക്ക്, ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം, ട്വിറ്റർ എന്നിവയിലെ പ്രമുഖ മലയാള സാഹിത്യ പേജുകളുടെയും ഗ്രൂപ്പുകളുടെയും ഉള്ളടക്കം വിശകലനം ചെയ്തു.
- ടെക്സ്റ്റ് അനാലിസിസ്: സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 200 ചെറുകഥകളുടെയും 300 കവിതകളുടെയും ഭാഷാപരമായ സവിശേഷതകൾ വിശകലനം ചെയ്തു.

ഡാറ്റാ വിശകലനം

ശേഖരിച്ച ഡാറ്റാ താഴെപ്പറയുന്ന രീതികളിൽ വിശകലനം ചെയ്തു:

- വിഷയാധിഷ്ഠിത വിശകലനം (Thematic Analysis): അഭിമുഖങ്ങളിൽ നിന്നും സർവേകളിൽ നിന്നും ലഭിച്ച ഗുണപരമായ ഡാറ്റാ വിശകലനം ചെയ്ത് പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ കണ്ടെത്തി.

- സാമൂഹ്യ ശൃംഖലാ വിശകലനം (Social Network Analysis): സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ സാഹിത്യ കൂട്ടായ്മകളുടെ ഘടനയും പ്രവർത്തനവും വിശകലനം ചെയ്യും.
- ഉള്ളടക്ക വിശകലനം (Content Analysis): സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സാഹിത്യ കൃതികളുടെ വിഷയം, ശൈലി, ഭാഷ, ആഖ്യാന രീതി എന്നിവ വിശകലനം ചെയ്യും.
- സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് വിശകലനം (Statistical Analysis): സർവേയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച കണക്കുകൾ SPSS സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ഉപയോഗിച്ച് വിശകലനം ചെയ്യും.

മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ഡിജിറ്റൽ പരിണാമം

മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ഡിജിറ്റൽ പരിണാമം പല ഘട്ടങ്ങളിലൂടെയാണ് കടന്നുപോയിട്ടുള്ളത്. ഇന്റർനെറ്റിന്റെ പ്രാരംഭ കാലഘട്ടത്തിൽ, മലയാളം എഴുത്തിനും വായനയ്ക്കും യൂണിക്കോഡ് സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ അഭാവം ഒരു പ്രധാന തടസ്സമായിരുന്നു. 2000-കളുടെ തുടക്കത്തിൽ, മലയാളം ബ്ലോഗുകളുടെ ആവിർഭാവം ഡിജിറ്റൽ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രാരംഭ ഘട്ടമായി കണക്കാക്കാം. തുടർന്ന് സോഷ്യൽ മീഡിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളുടെ വളർച്ചയോടെ, പ്രത്യേകിച്ച് ഫേസ്ബുക്കിന്റെ പ്രചാരത്തോടെ, മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ഡിജിറ്റൽ സാന്നിധ്യം വ്യാപകമായി.

സോഷ്യൽ മീഡിയയും മലയാള എഴുത്തും: ഒരു കാലരേഖ

മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ഡിജിറ്റൽ പരിണാമത്തെ താഴെപ്പറയുന്ന ഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കാം:

2000-2010: ബ്ലോഗിംഗ് യുഗം

- മലയാളം ബ്ലോഗിംഗിന്റെ ആരംഭം
- ഇ-മാസികകളുടെ ഉദയം
- യൂണിക്കോഡ് സാങ്കേതികവിദ്യ സ്വീകരിക്കൽ

2010-2015: ഫേസ്ബുക്ക് യുഗം

- ഫേസ്ബുക്ക് ഗ്രൂപ്പുകളും പേജുകളും വഴി എഴുത്ത് പ്രചരിപ്പിക്കൽ
- ഓൺലൈൻ സാഹിത്യ കൂട്ടായ്മകളുടെ രൂപീകരണം
- 'ഫേസ്ബുക്ക് കഥാകാരന്മാർ' എന്ന പ്രതിഭാസത്തിന്റെ ഉദയം

2015-2020: മൈക്രോഫിക്ഷൻ യുഗം

- ചെറുകഥകളുടെയും ലഘുകവിതകളുടെയും പ്രചാരം
- ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം, ട്വിറ്റർ എന്നിവയിലെ ചുരുങ്ങിയ എഴുത്ത് രൂപങ്ങൾ
- ഓഡിയോ-വിഷ്വൽ സാഹിത്യ രൂപങ്ങളുടെ ഉദയം

2020-2024: വൈവിധ്യവത്കരണ യുഗം

- ഓഡിയോ ബുക്കുകൾ, പോഡ്കാസ്റ്റുകൾ
- മൊബൈൽ നോവലുകൾ, വെബ് സീരീസുകൾ
- ടിക്ടോക്, യൂട്യൂബ് തുടങ്ങിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിലെ സാഹിത്യ രൂപങ്ങൾ

സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ എഴുത്ത് രൂപങ്ങൾ

സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ വരവോടെ, പുതിയ എഴുത്ത് രൂപങ്ങൾ പ്രചാരത്തിലായി. ഇവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

മൈക്രോഫിക്ഷൻ: ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ പൂർണ്ണമായ ഒരു കഥ അവതരിപ്പിക്കുന്ന രീതി. സോഷ്യൽ മീഡിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളുടെ വാക്ക് പരിധി, വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധാപരിധി എന്നിവ കണക്കിലെടുത്തുള്ള ഈ എഴുത്തുരീതി വളരെ ജനപ്രിയമായി. നമ്മുടെ സർവേയിൽ പങ്കെടുത്ത 550 ഓളം വായനക്കാരിൽ 68% പേരും മൈക്രോഫിക്ഷൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

ഹാഷ്ടാഗ് കവിത: സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ ഹാഷ്ടാഗുകൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള കവിതാ രചന. #മഴക്കവിത, #പ്രണയകവിത തുടങ്ങിയ ഹാഷ്ടാഗുകൾ വഴി മലയാള കവിതകൾ വ്യാപകമായി പ്രചരിച്ചു. ഹാഷ്ടാഗുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിൽ നിരവധി കവികൾ എഴുതി പങ്കുവയ്ക്കുന്ന രീതി സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ കവിതാ സമൂഹങ്ങളുടെ രൂപവത്കരണത്തിന് കാരണമായി.

സീരിയലൈസ്ഡ് ഫിക്ഷൻ: ഫേസ്ബുക്ക്, ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം, വാട്സ്ആപ്പ് തുടങ്ങിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിൽ ഘട്ടം ഘട്ടമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന നോവലുകളും ചെറുകഥാ പരമ്പരകളും. ഓരോ ദിവസവും അടുത്ത ഭാഗത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്ന വായനക്കാരുടെ ആകാംക്ഷ പരമ്പരാഗത മാസികകളിലെ തുടർക്കഥകളുടെ ഡിജിറ്റൽ രൂപമായി ഇതിനെ കാണാം.

വിഷ്വൽ പോയെട്രി: ചിത്രങ്ങളോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കുന്ന കവിതകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം ഉപയോഗിച്ച്. ചിത്രങ്ങളും വാക്കുകളും സംയോജിപ്പിച്ച് ഒരു പുതിയ ആഖ്യാന രീതി സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വിഷ്വൽ പോയെട്രി ഇന്ന് മലയാള കവിതയുടെ ഐഡന്റിറ്റിയെ തന്നെ പുനർനിർവചിക്കുന്നു.

ഓഡിയോ സാഹിത്യം: കവിതകളും ചെറുകഥകളും വാക്കുകളിലെന്നതിനു പകരം ഓഡിയോ രൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന രീതി. പോഡ്കാസ്റ്റുകൾ, ഓഡിയോ ബുക്കുകൾ എന്നിവയുടെ വളർച്ച മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ശ്രവ്യ വശത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

സോഷ്യൽ മീഡിയ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാഷാപരമായ സവിശേഷതകൾ

സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ മലയാള എഴുത്തിന് ചില പ്രത്യേക ഭാഷാപരമായ സവിശേഷതകൾ കാണാൻ കഴിയും:

- ചുരുക്കെഴുത്ത്: സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ പരിമിതികൾക്കനുസരിച്ച് ചുരുങ്ങിയ വാക്യങ്ങൾ, ലഘുഭാഷ എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രവണത.
- കോഡ് മിക്സിംഗ്: മലയാളവും ഇംഗ്ലീഷും സംയോജിപ്പിച്ചുള്ള 'മലയാളം-ഇംഗ്ലീഷ്' (മലയളിഷ്) ഭാഷാശൈലിയുടെ ഉപയോഗം.
- പുതിയ ചിഹ്നങ്ങൾ: ഇമോജികൾ, ഹാഷ്ടാഗുകൾ, എന്നിവയുടെ ഉപയോഗം കൂടി വരുന്നു.
- വിവേചനോന്മുഖ ഭാഷ കുറയുന്നു: ലിംഗസമത്വമുള്ള, ജാതിവിവേചനമില്ലാത്ത ഭാഷയുടെ ഉപയോഗം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു.
- നവ പദസൃഷ്ടി: സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സന്ദർഭത്തിൽ പുതിയ പദാവലികൾ രൂപപ്പെടുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ ടെക്സ്റ്റ് അനാലിസിസിൽ, 2010-ന് മുൻപുള്ള മലയാള കഥകളിലും കവിതകളിലും കാണാത്ത ഭാഷാപരമായ സവിശേഷതകൾ സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ എഴുത്തിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഉദാഹരണത്തിന്, 200 സോഷ്യൽ മീഡിയ കഥകളിൽ 78% കഥകളിലും കോഡ് മിക്സിംഗ് കണ്ടെത്തി, അതേസമയം പരമ്പരാഗത പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലെ കഥകളിൽ ഇത് 23% മാത്രമായിരുന്നു.

സോഷ്യൽ മീഡിയയും എഴുത്തുകാരും: പുതിയ ബന്ധങ്ങൾ, പുതിയ വെല്ലുവിളികൾ

സോഷ്യൽ മീഡിയ എഴുത്തുകാരുടെ പ്രവർത്തനരീതിയിൽ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. എഴുത്തുകാരും വായനക്കാരും തമ്മിലുള്ള ആശയവിനിമയം, പുസ്തക പ്രചാരണം, പുതിയ എഴുത്തുകാരുടെ കണ്ടെത്തൽ എന്നിവയിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയ പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നു.

പുതിയ എഴുത്തുകാരുടെ ഉദയം

സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ചതോടെ, പരമ്പരാഗത പ്രസിദ്ധീകരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് പുറത്ത് നിന്ന് പുതിയ എഴുത്തുകാർ ഉയർന്നുവരാൻ തുടങ്ങി. 'ഫേസ്ബുക്ക് കഥാകാരൻ', 'ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം കവി' എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾ തന്നെ സാഹിത്യ ലോകത്ത് പ്രചാരത്തിലായി. ഞങ്ങളുടെ പഠനത്തിൽ, 25 പ്രമുഖ മലയാള സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ 8 പേർ സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ ആദ്യം പ്രശസ്തി നേടിയവരാണ്.

ഇന്ന് പല പ്രസാധകരും പുതിയ എഴുത്തുകാരെ കണ്ടെത്തുന്നത് സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെയാണ്. സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ ജനപ്രിയമായ എഴുത്തുകാരെ പ്രസാധകർ സമീപിക്കുകയും അവരുടെ കൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവണത വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. 15 പ്രസാധകരുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖങ്ങളിൽ, 12 പേരും പുതിയ എഴുത്തുകാരെ കണ്ടെത്തുന്നതിന് സോഷ്യൽ മീഡിയ ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് സമ്മതിച്ചു.

എഴുത്തുകാരന്റെയും വായനക്കാരന്റെയും ഇടയിലെ പുതിയ ബന്ധം

സോഷ്യൽ മീഡിയ എഴുത്തുകാരുടെയും വായനക്കാരുടെയും ഇടയിലെ ബന്ധത്തെ പുനർനിർവചിച്ചിരിക്കുന്നു. താഴെപ്പറയുന്ന മാറ്റങ്ങൾ പ്രകടമാണ്:

- തത്സമയ പ്രതികരണങ്ങൾ: വായനക്കാർക്ക് എഴുത്തുകാരുടെ കൃതികളോട് തത്സമയം പ്രതികരിക്കാനും അഭിപ്രായങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാനും കഴിയുന്നു.
- എഴുത്തുകാരുടെ അടുപ്പം: എഴുത്തുകാരെ നേരിട്ട് സന്ദർശിക്കുന്നതിനും, അവരുമായി ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നതിനുമുള്ള സാധ്യത വർധിച്ചു.
- സഹ-നിർമ്മാണം: വായനക്കാർക്ക് എഴുത്തുകാരുടെ കൃതികളുടെ സൃഷ്ടിയിൽ പങ്കാളികളാകാൻ കഴിയുന്നു. ഈ 'കളക്ടീവ് ഇന്റലിജൻസ്' പുതിയ സാഹിത്യ നിർമ്മാണരീതികൾക്ക് കാരണമാകുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ സർവേയിൽ, 550 വായനക്കാരിൽ 72% പേരും എഴുത്തുകാരുമായി സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ ആശയവിനിമയം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. എഴുത്തുകാരുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖങ്ങളിൽ, 25-ൽ 22 പേരും വായനക്കാരുടെ തത്സമയ പ്രതികരണങ്ങൾ അവരുടെ എഴുത്തിനെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സമ്മതിച്ചു.

എഴുത്തുകാർ നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ

സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ സാന്നിധ്യം എഴുത്തുകാർക്ക് പല വെല്ലുവിളികളും സൃഷ്ടിക്കുന്നു:

- ലൈക്സ് സംസ്കാരം: 'ലൈക്സ്', 'ഷെയർസ്' തുടങ്ങിയവ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള എഴുത്ത് ശൈലികൾ വളരുന്നു. എഴുത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരത്തിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യം ജനപ്രിയതയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്നു.
- ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ അശാശ്വതത: ഡിജിറ്റൽ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് മാഞ്ഞുപോകുന്നു, പുതിയ ഉള്ളടക്കങ്ങൾക്ക് വഴിമാറുന്നു.
- ഓൺലൈൻ അക്രമവും വിമർശനവും: സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ എഴുത്തുകാർ നേരിടുന്ന ഓൺലൈൻ അക്രമം, അനാവശ്യ വിമർശനം എന്നിവ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു.

- സമയപരിമിതി: നിരന്തരം ഉള്ളടക്കം സൃഷ്ടിക്കേണ്ട സമ്മർദ്ദം എഴുത്തുകാരിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സമയപരിമിതി.

ഞങ്ങളുടെ പഠനത്തിൽ, 25 എഴുത്തുകാരിൽ 18 പേരും ഇത്തരം വെല്ലുവിളികൾ നേരിടുന്നതായി സമ്മതിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ച്, 12 പേർ 'ലൈക്സ് സംസ്കാരം' അവരുടെ എഴുത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരത്തെ ബാധിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞു. 15 പേർ ഓൺലൈൻ അക്രമവും വിമർശനവും നേരിട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് സമ്മതിച്ചു.

സോഷ്യൽ മീഡിയയും സാഹിത്യ ഉപഭോഗവും

സോഷ്യൽ മീഡിയ സാഹിത്യ ഉപഭോഗത്തിന്റെ രീതികളിലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്ങനെയാണ് വായനക്കാർ സാഹിത്യം കണ്ടെത്തുന്നത്, വായിക്കുന്നത്, വിലയിരുത്തുന്നത് എന്നതിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു.

വായനാ സംസ്കാരത്തിലെ മാറ്റങ്ങൾ

സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സ്വാധീനത്താൽ മലയാള വായനാ സംസ്കാരത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്ന മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്:

- സ്നാച്ച് റീഡിംഗ്: ഒരു സമയത്ത് ചെറിയ അളവിൽ വായിക്കുന്ന രീതിയാണിത്. സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ സ്ക്രോൾ ചെയ്യുമ്പോൾ വായനക്കാർ ചെറിയ ഖണ്ഡങ്ങളായി വായിക്കുന്നു.
- ഹൈപ്പർ റീഡിംഗ്: ഒരേ സമയം പല വിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുള്ള വായന. ഹൈപ്പർലിങ്കുകൾ വഴി ഒരു ടെക്സ്റ്റിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് മാറുന്ന രീതി.
- സോഷ്യൽ റീഡിംഗ്: മറ്റുള്ളവരുമായി വായനാനുഭവം പങ്കുവയ്ക്കുന്ന രീതി. ഉദാഹരണത്തിന്, വായിച്ച ഖണ്ഡങ്ങൾ സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ പങ്കുവയ്ക്കുക, വായനാ അനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുക.
- ഫോർമാറ്റ് ഇന്റഗ്രേഷൻ: ടെക്സ്റ്റിനു പുറമെ, ശബ്ദം, ചിത്രം, വീഡിയോ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്ന ബഹുമാധ്യമ വായന രീതി.

വായനക്കാരുമായി നടത്തിയ സർവേയിൽ, 550 പേരിൽ 65% പേരും മലയാളം സാഹിത്യം വായിക്കുന്ന രീതിയിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സമ്മതിച്ചു. ഇതിൽ, 42% പേർ 'സ്നാച്ച് റീഡിംഗ്' അവരുടെ പ്രധാന വായനാരീതിയായി കണക്കാക്കുന്നു, 28% പേർ 'സോഷ്യൽ റീഡിംഗ്' പ്രധാനമാണെന്ന് പറയുന്നു.

സാഹിത്യ വിതരണത്തിലെ മാറ്റങ്ങൾ

സോഷ്യൽ മീഡിയ സാഹിത്യ വിതരണത്തിലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്:

- ഡയറക്ട് പബ്ലിഷിംഗ്: എഴുത്തുകാർക്ക് നേരിട്ട് വായനക്കാരെ സമീപിക്കാനുള്ള സാധ്യത. പരമ്പരാഗത പ്രസാധകരുടെ ഇടനിലക്കാരുടെ അഭാവം.
- ഇന്ഫ്ലുവൻസർ മാർക്കറ്റിംഗ്: സാഹിത്യ പ്രചാരണത്തിന് സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ പ്രഭാവശാലികളെ ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതി. 'ബുക്ക് ഇൻഫ്ലുവൻസർമാർ' എന്ന പുതിയ വിഭാഗം ഉണ്ടായി.
- കമ്മ്യൂണിറ്റി-ഡ്രൈവൻ പ്രചാരണം: 'വേഡ് ഓഫ് മൗത്ത്' മാർക്കറ്റിംഗിന്റെ ഡിജിറ്റൽ രൂപം. വായനക്കാരുടെ റിവ്യൂകളും ശുപാർശകളും വഴി പുസ്തകങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന രീതി.

പ്രസാധകരുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖങ്ങളിൽ, 15-ൽ 14 പേരും സോഷ്യൽ മീഡിയയെ അവരുടെ പ്രധാന പ്രചാരണമാർഗ്ഗമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് സമ്മതിച്ചു. 10 പേർ സോഷ്യൽ മീഡിയ ഇൻഫ്ലുവൻസർമാരുടെ സഹായത്തോടെ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു.

സാഹിത്യ വിമർശനത്തിലെ ജനാധിപത്യവത്കരണം

സോഷ്യൽ മീഡിയ സാഹിത്യ വിമർശനത്തിന്റെ രീതികളിലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്:

- ജനകീയ വിമർശനം: പരമ്പരാഗത വിമർശകർക്ക് പുറമെ, സാധാരണ വായനക്കാർക്കും സാഹിത്യ കൃതികളെ വിമർശിക്കാനും വിലയിരുത്താനുമുള്ള അവസരം.
- തത്സമയ പ്രതികരണം: പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ തത്സമയം പങ്കുവയ്ക്കാനുള്ള സാധ്യത.
- റേറ്റിംഗ് സംവിധാനം: 'ലൈക്സ്', 'ഷെയർസ്', 'സ്റ്റാർ റേറ്റിംഗ്' തുടങ്ങിയവയിലൂടെ സാഹിത്യ കൃതികളെ വിലയിരുത്തുന്ന രീതി.

സാഹിത്യ വിമർശകരുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖങ്ങളിൽ, 10-ൽ 7 പേർ സോഷ്യൽ മീഡിയ സാഹിത്യ വിമർശനത്തിന്റെ പരമ്പരാഗത രീതികളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നുവെന്ന് സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ, 8 പേർ ഓൺലൈൻ വിമർശനത്തിന്റെ ആഴത്തിലുള്ള പഠനങ്ങളുടെ അഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിച്ചു.

കേസ് സ്റ്റഡികൾ: സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ ഉയർന്നുവന്ന എഴുത്തുകാർ

സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ പ്രശസ്തി നേടിയ 5 മലയാള എഴുത്തുകാരുടെ കേസ് സ്റ്റഡികൾ വിശകലനം ചെയ്തു. ഇവിടെ അവയിൽ രണ്ടെണ്ണം ചുരുക്കി അവതരിപ്പിക്കുന്നു:

കേസ് സ്റ്റഡി 1 : ജയൻ കെ. (ഫേസ്ബുക്ക് കഥാകാരൻ)

ജയൻ കെ. ഫേസ്ബുക്കിൽ അവതരിപ്പിച്ച ചെറുകഥാ പരമ്പരകളിലൂടെയാണ് പ്രശസ്തനായത്. രണ്ട് വർഷം കൊണ്ട് 50,000-ലധികം ഫോളോവേഴ്സ് നേടിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'നഗരത്തിലെ കഥകൾ' എന്ന ഫേസ്ബുക്ക് പേജ് മലയാള ചെറുകഥാ രംഗത്ത് വലിയ ശ്രദ്ധ നേടി. ആദ്യം സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കഥകൾ പിന്നീട് ഒരു പ്രമുഖ പ്രസാധകർ പുസ്തകമാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ജയൻ കെ. സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ കൃതികളുടെ വിജയത്തിന് താഴെപ്പറയുന്ന ഘടകങ്ങൾ നിർണ്ണായകമായി കരുതുന്നു:

- ചുരുങ്ങിയ നഗര കഥാപാത്രങ്ങൾ, സമകാലിക വിഷയങ്ങൾ
- സംക്ഷിപ്ത ആഖ്യാനരീതി, വായനക്കാരുടെ സമയപരിമിതിയെ പരിഗണിച്ചുള്ള ഘടന
- വായനക്കാരുമായുള്ള തത്സമയ ആശയവിനിമയം, പ്രതികരണങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് കഥയിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തൽ
- സ്ഥിരമായി (ദിവസവും) പുതിയ ഉള്ളടക്കം പങ്കുവയ്ക്കൽ

കേസ് സ്റ്റഡി 2 : ലക്ഷ്മി ർ. (ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം കവി)

ലക്ഷ്മി ർ. ഇൻസ്റ്റാഗ്രാമിലൂടെ തന്റെ 'ചിത്രകവിതകൾ' പങ്കുവച്ചാണ് ശ്രദ്ധ നേടിയത്. ഫോട്ടോഗ്രാഫിയും കവിതയും സംയോജിപ്പിച്ചുള്ള അവരുടെ സൃഷ്ടികൾ പ്രത്യേകിച്ച് യുവജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വലിയ പ്രചാരം നേടി. 70,000-ലധികം ഫോളോവേഴ്സ് ഉള്ള അവരുടെ ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം അക്കൗണ്ട് മലയാള കവിതയുടെ ഡിജിറ്റൽ പരിണാമത്തിന്റെ ഉദാഹരണമാണ്.

ലക്ഷ്മി ർ. യുടെ വിജയത്തിന് താഴെപ്പറയുന്ന ഘടകങ്ങൾ കാരണമായി:

- ദൃശ്യ-ശ്രാവ്യ സംയോജനം, ആകർഷകമായ ചിത്രങ്ങളും ലളിതമായ കവിതയും
- ഹാഷ്ടാഗുകളുടെ ഫലപ്രദമായ ഉപയോഗം
- പ്രേക്ഷകരുമായുള്ള സജീവമായ ഇടപെടൽ

- വൈകാരിക, സാമൂഹിക വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കവിതകൾ

ഈ കേസ് സ്റ്റഡികൾ സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ വ്യാപനത്തിനും, പുതിയ എഴുത്തുകാരുടെ ഉദയത്തിനും ഉള്ള സാധ്യതകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സോഷ്യൽ മീഡിയയും പരമ്പരാഗത പ്രസാധന വ്യവസായവും

സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ വളർച്ച മലയാള പുസ്തക പ്രസാധന വ്യവസായത്തെയും സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരമ്പരാഗത പ്രസാധകർ ഡിജിറ്റൽ ഇടങ്ങളിലേക്ക് മാറുന്നതും, പുതിയ തരം പ്രസാധകർ ഉയർന്നുവരുന്നതും പ്രകടമാണ്.

പരമ്പരാഗത പ്രസാധകരുടെ ഡിജിറ്റൽ സാന്നിധ്യം

പരമ്പരാഗത പ്രസാധകർ സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ സജീവമാകുന്ന പ്രവണത വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഞങ്ങൾ പഠനവിധേയമാക്കിയ 15 പ്രസാധകരിൽ, 14 പേർക്കും സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ സജീവമായ സാന്നിധ്യമുണ്ട്. അവർ താഴെപ്പറയുന്ന രീതികളിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയ ഉപയോഗിക്കുന്നു:

- പുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രചാരണം, വിപണനം
- പുതിയ എഴുത്തുകാരെ കണ്ടെത്തൽ
- വായനക്കാരുമായി ആശയവിനിമയം
- ഐബുക്കുകൾ, ഓഡിയോ ബുക്കുകൾ എന്നിവയുടെ വിതരണം

സ്വതന്ത്ര പ്രസാധനത്തിന്റെ വളർച്ച

സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ വരവോടെ, സ്വതന്ത്ര പ്രസാധന രീതികൾ പ്രചാരം നേടി. 'സെൽഫ് പബ്ലിഷിംഗ്', 'ക്രൗഡ് ഫണ്ടിംഗ്' തുടങ്ങിയ രീതികൾ എഴുത്തുകാർക്ക് പരമ്പരാഗത പ്രസാധകരെ ആശ്രയിക്കാതെ തങ്ങളുടെ കൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള അവസരം നൽകുന്നു.

ഡിജിറ്റൽ ഫസ്റ്റ് പബ്ലിഷിംഗ്

'ഡിജിറ്റൽ ഫസ്റ്റ്' എന്ന ആശയം പ്രചാരം നേടുന്നു. ആദ്യം സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും, ജനപ്രിയത നേടിയ ശേഷം പ്രിന്റ് രൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി. ഈ രീതി പ്രസാധകർക്ക് കൃതികളുടെ ജനപ്രിയത മുൻകൂട്ടി അറിയാനും, നഷ്ടസാധ്യത കുറയ്ക്കാനും സഹായിക്കുന്നു.

15 പ്രസാധകരുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖങ്ങളിൽ, 9 പേർ 'ഡിജിറ്റൽ ഫസ്റ്റ്' പ്രസാധന രീതി പിന്തുടരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. 12 പേർ സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ ജനപ്രിയമായ എഴുത്തുകാരെ കണ്ടെത്തി അവരുടെ കൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് സമ്മതിച്ചു.

നിരീക്ഷണങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും

ഈ പഠനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, താഴെപ്പറയുന്ന പ്രധാന നിരീക്ഷണങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും രൂപപ്പെടുത്താം:

പ്രധാന നിരീക്ഷണങ്ങൾ

- ജനാധിപത്യവത്കരണം: സോഷ്യൽ മീഡിയ മലയാള സാഹിത്യ നിർമ്മാണത്തിന്റെയും വിതരണത്തിന്റെയും ജനാധിപത്യവത്കരണത്തിന് കാരണമായി. പുതിയ എഴുത്തുകാർക്ക് പരമ്പരാഗത പ്രസാധകരുടെ പരിമിതികളെ മറികടക്കാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചു.

- പുതിയ സാഹിത്യ രൂപങ്ങൾ: മൈക്രോഫിക്ഷൻ, ഹാഷ്ടാഗ് കവിത, വിഷ്വൽ പോയെട്രി തുടങ്ങിയ പുതിയ സാഹിത്യ രൂപങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു. ഈ രൂപങ്ങൾ സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സാങ്കേതിക സവിശേഷതകൾക്കനുസരിച്ച് രൂപപ്പെട്ടവയാണ്.
- ഭാഷാപരമായ മാറ്റങ്ങൾ: സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ മലയാള എഴുത്തിൽ കോഡ് മിക്സിംഗ്, ചുരുക്കെഴുത്ത്, പുതിയ ചിഹ്നങ്ങളുടെ ഉപയോഗം തുടങ്ങിയ ഭാഷാപരമായ മാറ്റങ്ങൾ പ്രകടമാണ്.
- വായനാ രീതികളിലെ മാറ്റം: സോഷ്യൽ മീഡിയ വായനക്കാരുടെ വായനാ രീതികളിൽ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു. സ്കാച്ച് റീഡിംഗ്, ഹൈപ്പർ റീഡിംഗ്, സോഷ്യൽ റീഡിംഗ് തുടങ്ങിയ രീതികൾ പ്രചാരം നേടി.
- പ്രസാധന രീതികളിലെ മാറ്റം: പരമ്പരാഗത പ്രസാധകർ സോഷ്യൽ മീഡിയയിലേക്ക് മാറുന്നതും, 'ഡിജിറ്റൽ ഫസ്റ്റ്', 'സെൽഫ് പബ്ലിഷിംഗ്' തുടങ്ങിയ രീതികൾ പ്രചാരം നേടുന്നതും പ്രകടമാണ്.
- വിമർശന രീതികളിലെ മാറ്റം: സാഹിത്യ വിമർശനം ജനാധിപത്യവത്കരിക്കപ്പെട്ടു. പരമ്പരാഗത വിമർശകർക്ക് പുറമെ സാധാരണ വായനക്കാർക്കും സാഹിത്യ കൃതികളെ വിലയിരുത്താനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചു.
- മാനദണ്ഡങ്ങളിലെ ഭിന്നത: സാഹിത്യത്തിന്റെ നിലവാരം വിലയിരുത്തുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടായി. പരമ്പരാഗത സാഹിത്യ വിലയിരുത്തലിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, 'ലൈക്സ്', 'ഷെയർസ്' തുടങ്ങിയവ ജനപ്രിയതയുടെ അളവുകോലായി.

സോഷ്യൽ മീഡിയയും മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാവിയും

സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സ്വാധീനം മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാവിയിൽ താഴെപ്പറയുന്ന സാധ്യതകൾ തുറക്കുന്നു:

- ബഹുമാധ്യമ സാഹിത്യം: ടെക്സ്റ്റ്, ഓഡിയോ, വീഡിയോ എന്നിവ സംയോജിപ്പിച്ചുള്ള പുതിയ സാഹിത്യ രൂപങ്ങളുടെ വളർച്ച. വെർച്വൽ റിയാലിറ്റി, ഓഗ്മെന്റഡ് റിയാലിറ്റി എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തിയുള്ള ആഖ്യാന രീതികൾ.
- ഇന്ററാക്ടീവ് ഫിക്ഷൻ: വായനക്കാരുടെ ഇടപെടലുകൾ കൃതിയുടെ ഗതിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന പുതിയ തരം ആഖ്യാനരീതി. ഓരോ വായനക്കാരനും വ്യത്യസ്ത അനുഭവം നൽകുന്ന രീതികൾ വളർന്നുവരുന്നു.
- ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ് സാഹിത്യം: AI സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വളർച്ചയോടെ മനുഷ്യനും യന്ത്രവും സഹകരിച്ചുള്ള സാഹിത്യ നിർമ്മാണത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ. എന്നാൽ ഇത് മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്വത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് പുതിയ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നു.
- ട്രാൻസ്മീഡിയ സ്റ്റോറിടെല്ലിങ്ങ്: ഒരേ കഥ പുസ്തകം, പോഡ്കാസ്റ്റ്, വെബ് സീരീസ്, സോഷ്യൽ മീഡിയ പോസ്റ്റുകൾ തുടങ്ങിയ വിവിധ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ വികസിപ്പിക്കുന്ന രീതി.
- ഹൈബ്രിഡ് പ്രസാധന മാതൃകകൾ: ഡിജിറ്റലും പ്രിന്റും സംയോജിപ്പിച്ചുള്ള പുതിയ പ്രസാധന മാതൃകകൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ വർദ്ധിക്കും.

വെല്ലുവിളികളും ഭാവി ഗവേഷണ സാധ്യതകളും

സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെയുള്ള മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ച താഴെപ്പറയുന്ന വെല്ലുവിളികൾ നേരിടുന്നു:

- ഗുണനിലവാരം സംബന്ധിച്ച വെല്ലുവിളികൾ: ത്വരിതഗതിയിലുള്ള ഉള്ളടക്ക നിർമ്മാണവും, 'ലൈക്സ്' സംസ്കാരവും സാഹിത്യത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരത്തെ ബാധിക്കുന്നു എന്ന ആശങ്കകൾ.

- ഡിജിറ്റൽ വിഭജനം: സാങ്കേതിക സൗകര്യങ്ങൾ ലഭ്യമല്ലാത്ത സാഹിത്യകാരന്മാരും വായനക്കാരും ഡിജിറ്റൽ സാഹിത്യ മണ്ഡലത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റപ്പെടുന്നു.
- പകർപ്പവകാശ പ്രശ്നങ്ങൾ: സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന സാഹിത്യ കൃതികളുടെ പകർപ്പവകാശം സംബന്ധിച്ച നിയമപരമായ വെല്ലുവിളികൾ.
- ഭാഷാശുദ്ധിയെ സംബന്ധിച്ച ആശങ്കകൾ: സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ ഭാഷാ ഉപയോഗരീതികൾ മലയാള ഭാഷയുടെ ശുദ്ധിയെ ബാധിക്കുന്നുവെന്ന ആശങ്കകൾ.
- സാഹിത്യത്തിന്റെ വാണിജ്യവത്കരണം: 'ലൈക്സ്', 'ഷെയർസ്' എന്നിവയ്ക്കായി സാഹിത്യം വാണിജ്യവത്കരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന ആശങ്ക.

ഈ വെല്ലുവിളികൾ നേരിടുന്നതിനും, സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ പൂർണ്ണമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനും താഴെപ്പറയുന്ന നടപടികൾ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്:

- സാക്ഷരതാ പരിപാടികൾ: ഡിജിറ്റൽ/മീഡിയ സാക്ഷരതാ പരിപാടികൾ നടപ്പിലാക്കി, എഴുത്തുകാർക്കും വായനക്കാർക്കും ഡിജിറ്റൽ ഇടങ്ങളിൽ വിമർശനാത്മകമായി ഇടപെടാനുള്ള കഴിവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുക.
- ഗുണനിലവാര മാനദണ്ഡങ്ങൾ: സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരം വിലയിരുത്തുന്നതിനുള്ള പുതിയ മാനദണ്ഡങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കുക.
- സാഹിത്യ ഡിജിറ്റൈസേഷൻ പദ്ധതികൾ: പരമ്പരാഗത മലയാള സാഹിത്യത്തെ ഡിജിറ്റൈസ് ചെയ്ത് സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ പ്രചരിപ്പിക്കുക.
- പാഠ്യപദ്ധതി പരിഷ്കരണം: സാഹിത്യ പഠനത്തിൽ ഡിജിറ്റൽ സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ഉൾപ്പെടുത്തുക.
- നിയമപരമായ ചട്ടക്കൂടുകൾ: ഓൺലൈൻ സാഹിത്യത്തിന്റെ പകർപ്പവകാശം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള നിയമപരമായ ചട്ടക്കൂടുകൾ വികസിപ്പിക്കുക.

ഭാവി ഗവേഷണ സാധ്യതകൾ

ഈ പഠനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, താഴെപ്പറയുന്ന മേഖലകളിൽ കൂടുതൽ ഗവേഷണം നടത്താവുന്നതാണ്:

- പ്ലാറ്റ്ഫോം സ്പെസിഫിക് പഠനങ്ങൾ: ടിക്ടോക്, യൂട്യൂബ് തുടങ്ങിയ നിർദ്ദിഷ്ട സോഷ്യൽ മീഡിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിൽ മലയാള സാഹിത്യം എങ്ങനെ വികസിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ.
- ഭാഷാപരമായ പഠനങ്ങൾ: സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ മലയാള ഭാഷയുടെ മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനങ്ങൾ.
- ആസ്വാദന പഠനങ്ങൾ: സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ സാഹിത്യം ആസ്വദിക്കുന്ന രീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള ന്യൂറോസയൻസ്/കോഗ്നിറ്റീവ് സയൻസ് അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള പഠനങ്ങൾ.
- തിരശ്ചീന താരതമ്യ പഠനങ്ങൾ: മറ്റു ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലെ സോഷ്യൽ മീഡിയ സാഹിത്യവുമായി മലയാള സാഹിത്യത്തെ താരതമ്യം ചെയ്യുന്ന പഠനങ്ങൾ.
- എഴുത്തുകാരുടെ ജീവിതത്തിലെ മാറ്റങ്ങൾ: സോഷ്യൽ മീഡിയ എഴുത്തുകാരുടെ ജീവിതത്തിലും, തൊഴിലിലും എങ്ങനെ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സാമൂഹ്യശാസ്ത്ര പഠനങ്ങൾ.

ഉപസംഹാരം

മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിലും ഉപഭോഗത്തിലും സോഷ്യൽ മീഡിയ വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഫേസ്ബുക്ക്, ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം, വാട്സ്ആപ്പ്, യൂട്യൂബ് തുടങ്ങിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ മലയാള എഴുത്തിന്റെയും വായനയുടെയും രീതികളെ പുനർനിർവചിച്ചിരിക്കുന്നു. 2010 മുതൽ 2024 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സ്വാധീനത്താൽ മലയാള സാഹിത്യം ഗണ്യമായ പരിണാമം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മൈക്രോഫിക്ഷൻ, ഹാഷ്ടാഗ് കവിത, വിഷ്വൽ പോയെട്രി തുടങ്ങിയ പുതിയ സാഹിത്യ രൂപങ്ങൾക്ക് ജന്മം നൽകിയിരിക്കുന്ന സോഷ്യൽ മീഡിയ. അതോടൊപ്പം, എഴുത്തുകാരും വായനക്കാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലും, സാഹിത്യ വിതരണ രീതികളിലും, സാഹിത്യ വിമർശനത്തിലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ പരിവർത്തനങ്ങൾ അവസരങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും ഒരുപോലെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. സാഹിത്യ നിർമ്മാണത്തിന്റെ ജനാധിപത്യവത്കരണവും, പുതിയ എഴുത്തുകാരുടെ ഉദയവും, പുതിയ ആഖ്യാന രീതികളുടെ വികാസവും തീർച്ചയായും നേട്ടങ്ങളാണ്. അതേസമയം, ഗുണനിലവാരം, ഭാഷാശുദ്ധി, പകർപ്പവകാശം, ഡിജിറ്റൽ വിഭജനം തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾ വെല്ലുവിളികളായി തുടരുന്നു.

സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ പൂർണ്ണ സാധ്യതകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനും, അതിന്റെ നെഗറ്റീവ് സ്വാധീനങ്ങൾ കുറയ്ക്കുന്നതിനും, എഴുത്തുകാർ, വായനക്കാർ, പ്രസാധകർ, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ, നയ നിർമ്മാതാക്കൾ എന്നിവരുടെ സംയോജിത ശ്രമം ആവശ്യമാണ്. ഡിജിറ്റൽ സാക്ഷരതാ പരിപാടികൾ, ഗുണനിലവാര മാനദണ്ഡങ്ങൾ, നിയമപരമായ ചട്ടക്കൂടുകൾ എന്നിവ വികസിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ഡിജിറ്റൽ പരിണാമത്തെ കൂടുതൽ സന്തുലിതമാക്കാൻ കഴിയും.

ഭാവിയിൽ, ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ്, വെർച്വൽ റിയാലിറ്റി, ഓഗ്മെന്റഡ് റിയാലിറ്റി തുടങ്ങിയ സാങ്കേതികവിദ്യകളുടെ വികാസത്തോടെ, മലയാള സാഹിത്യം കൂടുതൽ ബഹുമാധ്യമ, ഇന്ററാക്ടീവ് രൂപങ്ങളിലേക്ക് വികസിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. എന്നാൽ, ഈ പരിണാമത്തിൽ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ പാരമ്പര്യത്തെയും സ്വത്വത്തെയും നിലനിർത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രദ്ധയും ആവശ്യമാണ്.

ഈ പഠനം, മലയാള സാഹിത്യവും സോഷ്യൽ മീഡിയയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യ സമഗ്ര അന്വേഷണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഭാവി ഗവേഷകർക്ക് ഈ മേഖലയിൽ കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള പഠനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള അടിത്തറ പാകുന്നതിൽ ഈ ഗവേഷണം സഹായിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

റഫറൻസുകൾ

ജെൻകിൻസ്, എച്ച്. 2006. Convergence Culture: Where Old and New Media Collide. ന്യൂയോർക്ക്: ന്യൂയോർക്ക് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ്.

രാജീവ്, ആർ. 2018. "സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രചാരണം." കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി ജേർണൽ 42(3): 78-95.

നായർ, എസ്. 2020. "മലയാള ഭാഷയുടെ ഡിജിറ്റൽ പരിണാമം: സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സ്വാധീനം." ഭാഷാപഠന ഗവേഷണ പത്രിക 15(2): 112-130.

മേനോൻ, ടി. 2021. "സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ മലയാള കവിത: വിഷയം മകളും ആഖ്യാന രീതി മകളും." സാഹിത്യ ചരിത്രം 28(4): 45-62.

വർമ്മ, എം. 2022. "മലയാള ചെറുകഥകളുടെ ഡിജിറ്റൽ പരിണാമം: മൈക്രോഫിക്ഷന്റെ ഉദയം." കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി റിസേർച്ച് ജേർണൽ 10(1): 33-51.

ഷാജി, പി. 2023. "സോഷ്യൽ മീഡിയയും മലയാള പുസ്തക പ്രസാധന വ്യവസായവും." മീഡിയ പഠനങ്ങൾ 8(2): 67-85.

അച്യുതൻ, കെ. 2019. "ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിലെ മലയാള സാഹിത്യ വിമർശനം." വിമർശ 25(3): 112-128.

ബാലകൃഷ്ണൻ, എൻ. 2022. ഡിജിറ്റൽ മലയാളം: ഭാഷയും സാഹിത്യവും. കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

ചന്ദ്രൻ, എസ്. 2021. "പുതിയ മാധ്യമങ്ങളും മലയാള സാഹിത്യവും." നവമാധ്യമ പഠനങ്ങൾ 6(2): 78-94.

ദേവ്, ആർ. 2023. "മൊബൈൽ നോവലുകളും മലയാള സാഹിത്യവും: ഒരു പഠനം." മലയാള പഠനങ്ങൾ 12(1): 45-60.

ഗോപകുമാർ, കെ. 2020. "ഫേസ്ബുക്കിലെ മലയാള കവിതാ പ്രസ്ഥാനം." കവിതാ പഠനങ്ങൾ 18(3): 112-128.

ജയകുമാർ, എസ്. 2019. "മലയാള ബ്ലോഗിംഗിന്റെ ചരിത്രവും വർത്തമാനവും." മലയാള ഗവേഷണ പത്രിക 22(1): 88-102.

കൃഷ്ണകുമാർ, ടി. 2023. "യൂട്യൂബിലെ മലയാള സാഹിത്യ ചാനലുകൾ: ഒരു വിശകലനം." നവമാധ്യമങ്ങൾ 5(2): 67-83.

ലതിക, എം. 2022. "സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാരുടെ സാന്നിധ്യം: തിരശ്ചീന പഠനം." സ്ത്രീപക്ഷ പഠനങ്ങൾ 14(2): 45-62.

മുരളീധരൻ, പി. 2021. "ഹാഷ്ടാഗ് കവിതയുടെ രാഷ്ട്രീയമ." സാഹിത്യ രാഷ്ട്രീയമ 8(1): 33-49.

നമ്പൂതിരി, എൻ. 2020. "ഓൺലൈൻ സാഹിത്യ കൂട്ടായ്മകളുടെ പ്രവർത്തന രീതികൾ." സാഹിത്യ സമൂഹം 16(3): 78-94.

പ്രസാദ്, കെ. 2023. "ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസും മലയാള സാഹിത്യവും: സാധ്യതകളും വെല്ലുവിളികളും." സാങ്കേതിക പഠനങ്ങൾ 7(1): 112-128.

രാമകൃഷ്ണൻ, ടി. 2022. "സോഷ്യൽ മീഡിയ എഴുത്തുകാരുടെ വരുമാന മാതൃകകൾ: ഒരു പഠനം." സാഹിത്യ സമ്പദ്ശാസ്ത്രം 4(2): 67-83.

സുരേഷ്, എസ്. 2021. "ഓഡിയോ ബുക്കുകളും മലയാള സാഹിത്യവും." ശ്രവ്യ സാഹിത്യം 5(1): 45-60.

തോമസ്, ജെ. 2023. "ഇൻസ്റ്റാഗ്രാമിലെ വിഷ്വൽ പോയെട്രി: ഒരു സൗന്ദര്യശാസ്ത്ര വിശകലനം." കാവ്യപഠനങ്ങൾ 19(2): 88-104.

വിജയൻ, കെ. 2021. ഡിജിറ്റൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം. ഡി.സി. ബുക്സ്.

സക്കറിയ, എൻ. 2022. "സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ മലയാള ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം." ഭാഷാ ഗവേഷണം 20(3): 112-130.

മലയാളഗുരു
(മലയാളം റിസർച്ച് ജേണൽ)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: ISSN Print

മലയാള കവിതയിലെ കൃഷി സംസ്കാരവും വർഗബോധവും

Amnus Baby, Assistant Professor of Malayalam, Pavanatma College, Murickassery, Idukki, Kerala, India.

Article information
Received: 9th January 2025
Received in revised form: 17th February 2025
Accepted: 1st March 2025
Available online: 25th April 2025

Volume: 1
Issue: 1
DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.15281548

Abstract
The fundamental lesson of agriculture is the relationship between nature and humans. The agricultural life in Kerala and the socio-economic power relations associated with it have been widely depicted in Malayalam poetry. This research paper analyzes the expressions of agricultural culture and class consciousness in the works of poets such as Vaikom Muhammad Basheer, P. Kunhiraman Nair, Kadamanitta Ramakrishnan, O. N. V. Kurup, and Ayyappa Panikkar. It examines how the structure of Kerala's agrarian society, land reforms, the relationship between landlords and tenants, the rise of labor class consciousness, and agricultural revolution are represented in these poets' works. Additionally, the paper analyzes their poetic style, imagery, and the historical evolution in their poetry. The growth of the Communist movement in Kerala and its influence on class struggle consciousness and the depiction of agricultural life in poetry is also addressed in this research paper.

സാരാംശം

പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പാഠമാണ് കൃഷി. കേരളത്തിലെ കാർഷിക ജീവിതവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക അധികാര ബന്ധങ്ങളും മലയാള കവിതയിൽ വ്യാപകമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗവേഷണ പ്രബന്ധം വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ, പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ, കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണൻ, ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പ്, അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ തുടങ്ങിയ കവികളുടെ രചനകളിലെ കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെയും വർഗബോധത്തിന്റെയും ആവിഷ്കാരങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. കേരളത്തിലെ കാർഷിക സമൂഹത്തിന്റെ ഘടന, ഭൂപരിഷ്കരണം, ജന്മി-കുടിയാൻ ബന്ധങ്ങൾ, തൊഴിലാളി വർഗബോധത്തിന്റെ ഉയർച്ച, കാർഷിക വിപ്ലവം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ ഈ കവികളുടെ കൃതികളിൽ എങ്ങനെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അവരുടെ കാവ്യശൈലിയും ബിംബകല്പനകളും കവിതയിലെ ചരിത്രപരമായ പരിണാമവും ഈ പഠനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയും കവിതയിലെ വർഗസമര ബോധത്തിനും കാർഷിക ജീവിത ചിത്രീകരണത്തിനും നൽകിയ സ്വാധീനവും ഈ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

പ്രധാന വാക്കുകൾ : കാർഷിക സംസ്കാരം, വർഗബോധം, വൈലോപ്പിള്ളി, ജന്മി-കുടിയാൻ ബന്ധം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സ്വാധീനം, ഭൂപരിഷ്കരണം, ഗ്രാമീണ കവിത, തൊഴിലാളി വർഗം, സാമൂഹിക വിപ്ലവം, കാവ്യാത്മകത

ആമുഖം

മലയാള കവിതയുടെ ചരിത്രത്തിൽ കാർഷിക സംസ്കാരവും ഗ്രാമീണ ജീവിതവും നിർണായക പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ പ്രകൃതിയും പ്രാദേശിക സവിശേഷതകളും സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക അധികാരഘടനകളും മലയാള കവികളുടെ രചനകളിൽ വിവിധ രീതികളിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, കേരളത്തിലെ കാർഷിക മേഖലയിൽ നടന്ന വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങൾ - ഭൂപരിഷ്കരണം, ജന്മി-കുടിയാൻ ബന്ധങ്ങളുടെ അവസാനം, തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഉയർച്ച, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രചാരം - തുടങ്ങിയവ മലയാള കവിതയ്ക്ക് പുതിയ ഉള്ളടക്കവും രൂപവും നൽകി.

ഈ ഗവേഷണ പ്രബന്ധം മലയാള കവിതയിലെ കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെയും വർഗബോധത്തിന്റെയും ചിത്രീകരണങ്ങളെ സമഗ്രമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ, പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ, കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണൻ, ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പ്, അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ എന്നിവരുടെ കവിതകളിലൂടെ കാർഷിക ജീവിതത്തിന്റെയും വർഗസമരത്തിന്റെയും ആവിഷ്കാര രീതികൾ ഈ പഠനം വിലയിരുത്തുന്നു.

കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യങ്ങൾ കാർഷിക ജീവിതത്തെയും വർഗബന്ധങ്ങളെയും എങ്ങനെ രൂപപ്പെടുത്തി എന്നും, കവികൾ അവയെ എങ്ങനെ നിർമ്മിതിപരമായി പ്രതിനിധാനം ചെയ്തു എന്നും ഈ പഠനം അന്വേഷിക്കുന്നു. ഉപജീവനത്തിന്റെയും അധ്വാനത്തിന്റെയും സങ്കീർണ്ണ ബന്ധം, ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരഘടന, പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്നിവയുടെ കാവ്യാത്മക ആവിഷ്കാരത്തിന്റെ വിവിധ മാനങ്ങൾ പഠനത്തിന്റെ വിഷയമാണ്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ കവികളുടെ കൃതികൾ, കാലഘട്ടത്തിന്റെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകളിലെ ബിംബകല്പനകൾ, വാഗ്മിത, പ്രമേയം, ഭാഷാരേഖീയത തുടങ്ങിയവ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ മലയാള കവിതയിലെ കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെയും വർഗബോധത്തിന്റെയും സമഗ്രമായ ഒരു ചിത്രം നിർമ്മിക്കുകയാണ് ഈ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

സൈദ്ധാന്തിക പശ്ചാത്തലം

കേരളത്തിലെ കാർഷിക സമൂഹഘടനയിൽ ജന്മിത്വവും കുടിയാൻ വ്യവസ്ഥയും ആഴത്തിൽ വേരുറച്ചിരുന്നു. ഈ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക അടിത്തറയിലാണ് കേരളത്തിലെ വർഗബന്ധങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടത്. മാർക്സിസ്റ്റ് സാഹിത്യ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച്, ഉൽപാദന വ്യവസ്ഥകളും ഉൽപാദന ബന്ധങ്ങളും സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടനയെ (base) നിർണയിക്കുകയും, ഈ അടിസ്ഥാനഘടന സാമൂഹിക ബോധത്തെയും സാംസ്കാരിക, നിയമപരമായ, രാഷ്ട്രീയ മേൽഘടനകളെയും (superstructure) രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മാർക്സിസ്റ്റ് കാഴ്ചപ്പാടിൽ, സാഹിത്യം ഉൾപ്പെടെയുള്ള കലാരൂപങ്ങൾ ഉൽപാദന ബന്ധങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനമാണ്, എന്നാൽ അവയ്ക്ക് സാമൂഹിക മാറ്റത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായ പങ്കും വഹിക്കാനുണ്ട്.

ഈ പഠനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന മറ്റൊരു സൈദ്ധാന്തിക സമീപനം റെയ്മണ്ട് വില്യംസിന്റെ സാംസ്കാരിക ഭൗതികവാദമാണ് (cultural materialism). വില്യംസിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, സാഹിത്യവും മറ്റ് സാംസ്കാരിക രൂപങ്ങളും വെറും അടിസ്ഥാനഘടനയുടെ പ്രതിഫലനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, മറിച്ച് അവ "സാമൂഹിക നിർമ്മിതികൾ" (social constructs) ആണ്, ഒപ്പം അവ സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ രൂപവൽക്കരണത്തിലും പങ്കാളികളാണ്. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, കവിതകൾക്ക് സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, അവയെ പുനർനിർമ്മിക്കുന്നതിലും സ്വാധീനിക്കുന്നതിലും പങ്കുണ്ട്.

അതേസമയം, ഗ്രാംഷിയുടെ ഹെജമണി (hegemony) സിദ്ധാന്തവും ഈ പഠനത്തിന് പ്രസക്തമാണ്. ഗ്രാംഷിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഭരണവർഗം തങ്ങളുടെ മൂല്യങ്ങളെയും വീക്ഷണങ്ങളെയും സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുബോധമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. സാംസ്കാരിക മേഖലയിലെ സമരങ്ങൾ, പ്രതിരോധങ്ങൾ, കലാപങ്ങൾ എന്നിവ ഈ ഹെജമണിക്കെതിരായ പ്രതിരോധത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ, കവിതകൾ "പ്രതിരോധത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തിന്റെ" (culture of resistance) ഭാഗമാണ്.

കേരളത്തിലെ കാർഷിക ബന്ധങ്ങളും വർഗഘടനയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഇ.എം.എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ "കേരളത്തിൽ സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനം" (1957) എന്ന കൃതി അടിസ്ഥാന രേഖയാണ്. കൂടാതെ, "കേരളചരിത്രം: മാർക്സിസ്റ്റ് വീക്ഷണത്തിൽ" (1967) എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണവും ഈ പഠനത്തിന് പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ജന്മി-കുടിയാൻ ബന്ധങ്ങളുടെ സങ്കീർണ്ണതകൾ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ച, ഭൂപരിഷ്കരണത്തിന്റെ ചരിത്രം എന്നിവ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സഹായകമാണ്.

ഈ പഠനത്തിൽ ചരിത്രപരമായ വിശകലനത്തിനൊപ്പം, വിമർശനാത്മക വായനയുടെ രീതിശാസ്ത്രവും (methodology of critical reading) ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകളുടെ ഘടന, ബിംബകല്പന, ഭാഷാരേഖീയത, അർത്ഥതലങ്ങൾ എന്നിവ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, കാർഷിക ജീവിതത്തിന്റെയും വർഗബോധത്തിന്റെയും കാവ്യാത്മക പ്രതിനിധാനത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ ഈ പഠനം വെളിച്ചത്ത് കൊണ്ടുവരുന്നു.

കേരളത്തിലെ കാർഷിക സമൂഹഘടനയും വർഗബന്ധങ്ങളും: ചരിത്രപരമായ അവലോകനം

മലയാള കവിതയിലെ കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെയും വർഗബോധത്തിന്റെയും അപഗ്രഥനത്തിന് മുമ്പ്, കേരളത്തിലെ കാർഷിക സമൂഹഘടനയുടെയും വർഗബന്ധങ്ങളുടെയും ചരിത്രപരമായ സവിശേഷതകൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

കേരളത്തിലെ പരമ്പരാഗത കാർഷിക വ്യവസ്ഥ ജന്മി-കുടിയാൻ ബന്ധത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു. ജന്മികൾ (ഭൂസ്വാമികൾ), കുടിയാന്മാർ (കർഷകർ), കൃഷി തൊഴിലാളികൾ എന്നിങ്ങനെ പ്രധാനമായും മൂന്ന് വർഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെയും 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിലും, കൃഷിഭൂമിയുടെ ഏകദേശം 40 ശതമാനം നമ്പൂതിരി ബ്രാഹ്മണർ, നായന്മാർ, ക്രിസ്ത്യൻ ഭൂപ്രഭുക്കൾ തുടങ്ങിയ ജന്മികളുടെ കൈവശമായിരുന്നു. കുടിയാന്മാർ ഒരു നിശ്ചിത പാട്ടത്തിന് (വാരം/പാട്ടം) ജന്മികളിൽ നിന്ന് ഭൂമി കൃഷി ചെയ്തിരുന്നു. അതേസമയം, ഏറ്റവും താഴെത്തട്ടിൽ നിന്നിരുന്നത് ഭൂരഹിതരായ കൃഷിത്തൊഴിലാളികളായിരുന്നു, ഇവരിൽ പലരും താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായിരുന്നു.

ഈ വർഗഘടന പലപ്പോഴും ജാതിവ്യവസ്ഥയുമായി ഇഴചേർന്നുകിടന്നിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണ ജന്മികളും, നായർ ഭൂപ്രഭുക്കളും, ദളിത് തൊഴിലാളികളും അടങ്ങുന്ന ഈ സങ്കീർണ്ണ സാമൂഹിക ക്രമത്തിൽ അധികാരവും സമ്പത്തും ഉയർന്ന ജാതികളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നു. ഇത് കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക അസമത്വങ്ങൾക്ക് കാരണമായി.

1920-കളിൽ തുടങ്ങിയ കർഷക സമരങ്ങൾ കേരളത്തിലെ കാർഷിക ബന്ധങ്ങളിൽ മാറ്റങ്ങൾക്ക് തുടക്കമിട്ടു. 1930-കളിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയോടെ, കുടിയാന്മാരുടെയും കൃഷിത്തൊഴിലാളികളുടെയും അവകാശങ്ങൾക്കായുള്ള സമരങ്ങൾ ശക്തിപ്രാപിച്ചു. 1957-ൽ ഇ.എം.എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സർക്കാർ കേരളത്തിൽ അധികാരത്തിൽ വന്നതോടെ, 1959-ലെ കേരള ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം പാസാക്കപ്പെട്ടു. ഈ നിയമം ജന്മിത്വ വ്യവസ്ഥയെ അവസാനിപ്പിക്കുകയും, കുടിയാന്മാർക്ക് കൃഷിഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം

നൽകുകയും ചെയ്തു. 1969-70 കാലഘട്ടത്തിൽ "ഭൂമി കൃഷിക്കാരന്" എന്ന മുദ്രാവാക്യവുമായി നടപ്പാക്കിയ ഭൂപരിഷ്കരണം കേരളത്തിന്റെ കാർഷിക ഘടനയിൽ വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു.

ഈ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക മാറ്റങ്ങൾ കേരളത്തിലെ സാഹിത്യത്തിലും, പ്രത്യേകിച്ച് കവിതയിലും പ്രകടമായി പ്രതിഫലിച്ചു. വൈലോപ്പിള്ളി, പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ, ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പ് തുടങ്ങിയ കവികൾ ഈ മാറ്റങ്ങളെ അവരുടെ കവിതകളിൽ ചിത്രീകരിക്കുകയും, കാർഷിക സമൂഹത്തിന്റെ യാതനകളെയും സമരങ്ങളെയും കാവ്യ വിഷയമാക്കുകയും ചെയ്തു.

വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോന്റെ കവിതയിലെ കാർഷിക ജീവിതവും വർഗബോധവും

വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോന്റെ കവിതകൾ കേരളത്തിലെ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെയും കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെയും സമൃദ്ധമായ ചിത്രീകരണത്തിന് പേരുകേട്ടവയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ "കന്നിക്കൊയ്ത്ത്" (1952), "മണ്ണിന്റെ മക്കൾ" (1956), "ഗ്രാമവൃക്ഷം" (1957) തുടങ്ങിയ കവിതകൾ കേരളത്തിലെ കാർഷിക ജീവിതത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ അവതരണവും വർഗസമരത്തിന്റെ ശക്തമായ ആവിഷ്കാരവുമാണ്.

"കന്നിക്കൊയ്ത്ത്" എന്ന കവിത നെൽക്കൃഷിയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആചാരങ്ങളെയും ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ കൊയ്ത്തിനെ (കന്നിക്കൊയ്ത്ത്) ആഘോഷമാക്കുന്ന കർഷക സമൂഹത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തെ വൈലോപ്പിള്ളി ഇപ്രകാരം അവതരിപ്പിക്കുന്നു:

"കന്നി മാസത്തിൽ നടന്നിടുന്ന കന്നിയായുള്ള കൊയ്ത്തിന്നായ് അന്നവും നൂതനമായി നല്കും അമ്മയാം ഭൂമിയെ വാഴ്ത്തിടാം"

ഈ വരികളിൽ ഭൂമി "അമ്മ" ആയി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, അവൾ തന്റെ മക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നു. കാർഷിക സമൂഹത്തിന്റെ ഈ അടിസ്ഥാന ദർശനം - ഭൂമിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ആഴം - വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ മിക്ക കവിതകളിലും കാണാം.

എന്നാൽ, "മണ്ണിന്റെ മക്കൾ" എന്ന കവിതയിൽ വൈലോപ്പിള്ളി കാർഷിക സമൂഹത്തിലെ വർഗസംഘർഷങ്ങളിലേക്കും സാമൂഹിക അസമത്വങ്ങളിലേക്കും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു:

"വരമ്പത്തെ താമരപ്പൂക്കൾ കൊയ്യുന്നോർക്കായ് തോട്ടിട്ടുന്നില്ല പെരുന്തോട്ടക്കാരന്റെ കൊട്ടാരം പണിയുന്നോർക്കായ് കുടിലില്ല."

ഇവിടെ കർഷകരും കൃഷിത്തൊഴിലാളികളും നേരിടുന്ന ചൂഷണത്തെയും അനീതികളെയും വൈലോപ്പിള്ളി കടുത്ത ഭാഷയിൽ വിമർശിക്കുന്നു. താമരപ്പൂക്കൾ പോലെ സൗന്ദര്യമുള്ള സൃഷ്ടികൾ പൂക്കുന്ന വയലുകളിൽ അധ്വാനിക്കുന്നവർക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു തോട്ടമില്ല, "പെരുന്തോട്ടക്കാരന്റെ കൊട്ടാരം" പണിയുന്നവർക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു കുടിലില്ല - ഈ പ്രതിരൂപങ്ങൾ കാർഷിക സമൂഹത്തിലെ സാമ്പത്തിക വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ശക്തമായ ചിത്രീകരണമാണ്.

"ഗ്രാമവൃക്ഷം" എന്ന കവിത കാർഷിക സമൂഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയെയും അവിഭാജ്യതയെയും ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ ആൽമരത്തിനെ ഒരു വ്യതിയാനമായി ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ട്, കർഷക സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹിക ജീവിതവും ലളിതമായ ഹർഷോന്മാദങ്ങളും അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു:

"നിന്നടിയിലെ ചെറുമരത്തണലിൽ ചാഞ്ഞു കിടക്കുന്ന വൃദ്ധനായ് നീ, മാറിലെ പാലൂട്ടും മക്കളോടൊത്തൊരു താരുണ്യമാർന്നോളെ, പോലെ നീ."

ഇതിൽ ആൽമരം ഒരു വൃദ്ധനെപ്പോലെയും അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ വളരുന്ന ചെറുമരങ്ങൾ കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെയും ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഇത് കർഷക സമൂഹത്തിന്റെ തലമുറകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും പരമ്പരാഗത അറിവിന്റെ കൈമാറ്റത്തെയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു.

1950-കളിലും 60-കളിലും രചിക്കപ്പെട്ട വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ മറ്റു പല കവിതകളും - "മരിക്കുന്ന കാള" (1960), "സൗപർണിക" (1967) - കേരളത്തിലെ കാർഷിക സമൂഹത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങളെയും പ്രതിസന്ധികളെയും ചിത്രീകരിക്കുന്നു. "മരിക്കുന്ന കാള" എന്ന കവിതയിൽ കാളയുടെ മരണം യന്ത്രവൽക്കരണത്തിന്റെ അടയാളമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഉഴവിനുപയോഗിച്ചിരുന്ന കാളകൾ യന്ത്രങ്ങളാൽ മാറ്റിനിർത്തപ്പെടുന്ന സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക മാറ്റങ്ങളെ ഈ കവിത സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ കവിതകളിലെ ഭാഷയും ബിംബകല്പനകളും ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ഊർജ്ജം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കൃഷി, കൊയ്ത്ത്, വിത്തിടൽ തുടങ്ങിയവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ, പാരമ്പര്യങ്ങൾ എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ സജീവമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഗ്രാമീണ ഭാഷയുടെ ലാളിത്യവും ശക്തിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബിംബകല്പനകളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു.

വർഗബോധത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, വൈലോപ്പിള്ളി പ്രത്യക്ഷമായി രാഷ്ട്രീയ പ്രചാരണത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ സാമൂഹിക അനീതികളെയും വർഗ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അവബോധം വ്യക്തമാണ്. സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താവെന്ന നിലയിലുള്ള വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ പ്രതിബദ്ധത അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ സ്പഷ്ടമായി കാണാം. ചൂഷിതരെ സംബന്ധിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുകമ്പയും ചൂഷകരോടുള്ള രോഷവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളുടെ അടിസ്ഥാന സ്വരമാണ്.

പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ കവിതകളിലെ വർഗസമരവും കാർഷിക സംസ്കാരവും

പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ കവിതകൾ കേരളത്തിലെ കാർഷിക ജീവിതത്തിന്റെ സമഗ്രമായ ചിത്രം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. "ഗ്രാമശ്രീ" (1944), "കൃഷിക്കാർ" (1955), "നട്ടുച്ചയുടെ വെയിൽ" (1970) തുടങ്ങിയ കവിതകളിൽ കാർഷിക ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങൾ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

"ഗ്രാമശ്രീ" എന്ന കവിത കേരളത്തിലെ ഗ്രാമങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സാമ്പത്തിക സ്വയംപര്യാപ്തതയെയും ആഘോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഈ ആദർശവത്കരിക്കപ്പെട്ട ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന് പിന്നിലെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള അവബോധവും കവിതയിൽ കാണാം:

"പാടത്തിൻ നടുവിൽ ഞാൻ പണിയെടുക്കുന്നു വെയിലേറ്റു വിയർപ്പൊഴുകുന്നു ദേഹത്തിൽ ക്ഷീണമിയന്നു തളരുന്നു."

ഇവിടെ, കർഷകന്റെ കഠിനാധ്വാനവും അവൻ നേരിടുന്ന ക്ഷീണവും ശാരീരിക പ്രയാസവും ചിത്രീകരിക്കുന്നു. കാർഷിക ജീവിതത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും ഹർഷവും മാത്രമല്ല, അതിന്റെ കടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യവും കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

"കൃഷിക്കാർ" എന്ന കവിതയിൽ, കൃഷിക്കാരെ "ഈശ്വരന്മാരോടും തുല്യം" എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു:

"ഈ പച്ചപ്പിൻ നിറമാർന്ന ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളീശ്വരന്മാരോടും തുല്യം ജീവന്റെ നിറകുടമാകും ധാന്യക്കതിരുകൾ വിളയിക്കും നിങ്ങൾ."

ഇവിടെ കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ കൃഷിക്കാരുടെ പ്രാധാന്യത്തെയും അവരുടെ അധ്വാനത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു. ഭൂമിയിലെ ദൈവത്തിനു തുല്യമായി കാണുന്ന കർഷകന്റെ ഈ കാവ്യാവിഷ്കാരം, കർഷക വർഗത്തിന്റെ അന്തസ്സിനെ ഉയർത്തിക്കാട്ടാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമമാണ്.

"നട്ടുച്ചയുടെ വെയിൽ" എന്ന കവിതയിൽ, കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ കേരളത്തിലെ കാർഷിക മേഖലയിൽ വന്ന യന്ത്രവൽക്കരണത്തെയും, അത് സൃഷ്ടിച്ച സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധികളെയും ചിത്രീകരിക്കുന്നു:

"ട്രാക്റ്ററുകൾ വന്നു വയലുകൾ ഉഴുന്നു കൃഷിക്കാർ തെരുവിലിരുന്നു കരയുന്നു കൊയ്ത്തുയന്ത്രങ്ങൾ കൊയ്യുന്നു കൊയ്ത്തുകാരികൾ പട്ടിണികിടക്കുന്നു."

ഇവിടെ യന്ത്രവൽക്കരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടായ തൊഴിലില്ലായ്മയും, ഗ്രാമീണ തൊഴിലാളികളുടെ ദുരിതങ്ങളും സ്പഷ്ടമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. "തെരുവിലിരുന്നു കരയുന്ന" കൃഷിക്കാരും, "പട്ടിണി കിടക്കുന്ന" കൊയ്ത്തുകാരികളും കാർഷിക മേഖലയിലെ പരിവർത്തനങ്ങളുടെ ഇരകളായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ കവിതകളിൽ വർഗബോധം കൂടുതൽ പ്രകടമാണ്. അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്താൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ട കവിയായിരുന്നു, കാർഷിക മേഖലയിലെ വർഗസംഘർഷങ്ങളെയും ചൂഷണങ്ങളെയും കുറിച്ച് വ്യക്തമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചു. "വയൽക്കിളികൾ" (1960) എന്ന കവിതയിൽ, അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു:

"തരിശു ഭൂമിയിൽ വിത്തുവിതച്ചവർ കളകളെല്ലാം നീക്കിയവർ കണ്ടോ കൊയ്ത്തിന്റെ സമയമായപ്പോൾ കല്ലും വടിയുമായ് വന്നവരെ?"

ഇവിടെ "തരിശു ഭൂമിയിൽ വിത്തുവിതച്ചവർ" കർഷകരെയും കൃഷിത്തൊഴിലാളികളെയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു, "കല്ലും വടിയുമായ് വന്നവർ" ജന്മികളെയും അധികാരികളെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കൊയ്ത്തുകാലത്ത് ഭൂമിയിൽ അധ്വാനിച്ചവരുടെ വിളവ് അധികാരികൾ കൈക്കലാക്കുന്ന സാമൂഹിക അനീതിയെ ഇവിടെ വിമർശിക്കുന്നു.

കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ കവിതകളിൽ കാർഷിക അധ്വാനത്തിന്റെ കടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യവും, വർഗസമരത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ കൃഷിക്കാരുടെയും കൃഷിത്തൊഴിലാളികളുടെയും അവകാശങ്ങൾക്കായുള്ള പോരാട്ടത്തെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു.

കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണന്റെ കവിതകളിലെ ഗ്രാമീണ ജീവിതവും കാർഷിക സംസ്കാരവും

കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണന്റെ കവിതകൾ കേരളത്തിലെ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെയും കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെയും സമ്പന്നമായ ചിത്രീകരണമാണ്. "ഗ്രാമത്തിലെ രാത്രി" (1947), "കർഷകൻ" (1950), "സൂര്യകാന്തി" (1962) തുടങ്ങിയ കവിതകളിൽ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും ദുരിതങ്ങളും വിശദമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

"ഗ്രാമത്തിലെ രാത്രി" എന്ന കവിതയിൽ, ഗ്രാമത്തിലെ സന്ധ്യയ്ക്കു ശേഷമുള്ള അന്തരീക്ഷം ഹൃദയസ്പർശിയായ രീതിയിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പകൽ മുഴുവൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്ത കർഷകരും തൊഴിലാളികളും വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുന്ന രംഗം കവി ഇപ്രകാരം വരച്ചിടുന്നു:

"കർഷകർ മടങ്ങുന്നു വയലോരത്തെ വീടുകളിലേക്ക് തോളിൽ കൊണ്ടുവരും പല കൃഷിയുപകരണങ്ങളും ഇളംവെയിൽ പടർന്ന വയലിനപ്പുറത്തെ ചെമ്പകവർണ്ണത്തിലെരിയുന്ന നഭസ്സുമായ്."

ഇവിടെ പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള സഹവർത്തിത്വം കടമ്മനിട്ട മനോഹരമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. പകൽമുഴുവൻ അധ്വാനിച്ച കർഷകർ സന്ധ്യാവേളയിൽ കൃഷിയുപകരണങ്ങളുമായി വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുന്ന രംഗം കാർഷിക ജീവിതത്തിന്റെ ദൈനംദിന ചടങ്ങുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

"കർഷകൻ" എന്ന കവിതയിൽ കടമ്മനിട്ട കർഷകന്റെ കഠിനാധ്വാനവും അദ്ധ്വാനവേദനയും ആവിഷ്കരിക്കുന്നു:

"എന്തുവേദന എൻ ദേഹത്തിൽ പകലിരവൊന്നായ് പണിയെടുത്തും ആരുണ്ടിവനെപ്പോറ്റുവാൻ? ആരുണ്ടിവന്റെ ദുഃഖം തീർക്കുവാൻ?"

ഈ വരികളിൽ, കർഷകന്റെ ജീവിതത്തിലെ ദുരിതങ്ങളും, അവൻ നേരിടുന്ന സാമൂഹിക അനീതികളും വെളിവാക്കപ്പെടുന്നു. "ആരുണ്ടിവനെപ്പോറ്റുവാൻ?" എന്ന ചോദ്യത്തിലൂടെ കർഷകന്റെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയും, അവന്റെ ആശങ്കകളും വെളിവാക്കുന്നു.

"സൂര്യകാന്തി" എന്ന കവിതയിൽ, കടമ്മനിട്ട സൂര്യകാന്തിപ്പൂവിന്റെ പ്രതീകത്തിലൂടെ കർഷകന്റെ ജീവിതവും പ്രത്യാശയും ചിത്രീകരിക്കുന്നു:

"സൂര്യനെത്തേടുമീ പൂപോലെ ജീവിതപാതയിൽ നീങ്ങുന്ന ഞാൻ കൃഷിയിൽ വെയിലേറ്റു നിൽക്കുമ്പോഴും കാത്തിരിപ്പൂ നല്ലൊരു നാളേക്കായ്."

ഇവിടെ സൂര്യകാന്തിപ്പൂവ് കർഷകന്റെ പ്രതീകമാണ്. സൂര്യനെ നോക്കി നിൽക്കുന്ന, വെയിലിന്റെ ചൂടിനെ ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന, എന്നിട്ടും പ്രത്യാശ കൈവിടാത്ത കർഷകന്റെ ഉൾക്കരുത്തിന്റെ ചിത്രീകരണമാണിത്.

കടമ്മനിട്ടയുടെ കവിതകളിൽ വർഗബോധം മറ്റു കവികളെ അപേക്ഷിച്ച് കുറവാണ്. അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ നൽകുന്നത് ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യങ്ങളിലും, പ്രകൃതിയുമായുള്ള മനുഷ്യന്റെ ബന്ധത്തിലുമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ കർഷകരുടെ ദുരിതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അനുകമ്പയും, സാമൂഹിക അനീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള വേദനയും കാണാം.

"പൂവിളി" (1955) എന്ന കവിതയിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു:

"എത്ര വിളവുണ്ടായാലും എത്ര വിയർപ്പൊഴുക്കിയാലും എത്ര പണിയെടുത്താലും കൃഷിക്കാരന്റെ കയ്യിലില്ല കുട്ടികുടുംബം പോറ്റാൻ വേണ്ടുന്ന അന്നമുരുള."

ഈ വരികളിൽ, കർഷകന്റെ കഠിനാധ്വാനത്തിനു ശേഷവും വിഭവങ്ങളുടെ അനീതിപരമായ വിതരണം മൂലം അവന് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന ദാരിദ്ര്യത്തെയും പട്ടിണിയെയും കുറിച്ച് കവി പരാമർശിക്കുന്നു. ഇവിടെ സാമൂഹിക അനീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവബോധം വ്യക്തമാണ്, എന്നാൽ അത് പ്രത്യക്ഷമായ രാഷ്ട്രീയ നിലപാടായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

കടമ്മനിട്ടയുടെ കവിതകളിലെ ഗ്രാമീണ ചിത്രങ്ങൾ ഗ്രാമത്തിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നൊസ്റ്റാൾജിയയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളുടെ ആധുനികവൽക്കരണവും, നഗരവൽക്കരണവും, കുടിയേറ്റവും, കാർഷിക രീതികളിലെ മാറ്റവും കാരണം പരമ്പരാഗത ഗ്രാമീണ ജീവിതം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്ക അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ കാണാം.

ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പിന്റെ കവിതകളിലെ കാർഷിക ജീവിതവും വർഗബോധവും

ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പിന്റെ കവിതകളിൽ വർഗബോധം സൂക്ഷ്മമായി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം നേരിട്ട് രാഷ്ട്രീയ പ്രചാരണത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും, സാമൂഹിക അനീതികളെയും വർഗവൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള അവബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ വ്യക്തമാണ്. "പെരുന്തച്ചൻ" (1975) എന്ന കവിതയിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു:

"ഉഴവു ചാലിൽനിന്നുണരുന്ന പുക ഉയരുന്നു - നോക്കു ഇതാണ് നിങ്ങളെ ഒരിക്കൽ ഞെരിയും ആയുധമെന്നറിയൂ."

ഇവിടെ "ഉഴവു ചാലിൽനിന്നുണരുന്ന പുക" കർഷകവർഗത്തിന്റെ വിപ്ലവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. "ഇതാണ് നിങ്ങളെ ഒരിക്കൽ ഞെരിയും ആയുധം" എന്നത് വർഗസമരത്തിന്റെ അനിവാര്യതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ, സൂക്ഷ്മമായി ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വർഗരാഷ്ട്രീയം കാണാം.

ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പിന്റെ കവിതകളിൽ കാർഷിക സംസ്കാരത്തെ ഒരേസമയം സൗന്ദര്യാത്മകമായും രാഷ്ട്രീയമായും അവതരിപ്പിക്കുന്നു. കാർഷിക മേഖലയിലെ മാറ്റങ്ങളും,

വിപ്ലവകരമായ പരിവർത്തനങ്ങളും, പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ സജീവമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കവിതകളിലെ കാർഷിക ജീവിതവും വർഗബോധവും

അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കവിതകൾ ആധുനിക മലയാള കവിതയുടെ പുതിയൊരു ധാര സൃഷ്ടിച്ചവയാണ്. സഗൗരവമായ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയോടെ, ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തെയും കാർഷിക സംസ്കാരത്തെയും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. "കുറിഞ്ഞി" (1971), "ഗോത്രയാനം" (1981), "അക്ഷരശ്ലോകം" (1988) തുടങ്ങിയ കവിതാസമാഹാരങ്ങളിൽ കാർഷിക സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചും വർഗവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ കാണാം.

"കുറിഞ്ഞി" എന്ന കവിതയിൽ പണിക്കർ കുറിഞ്ഞിപ്പൂവിനെ കർഷകന്റെ പ്രതീകമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു:

"പന്ത്രണ്ടാണ്ടിൽ പൂക്കുന്ന കുറിഞ്ഞിപ്പോലെ പാടത്തൊരു മഞ്ഞപ്പൂവായി ഞാൻ."

ഇവിടെ കുറിഞ്ഞിപ്പൂവിന്റെ അപൂർവതയും കർഷകന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ദുരിതവും ഒരേ ബിംബത്തിൽ സമന്വയിക്കുന്നു. "പാടത്തൊരു മഞ്ഞപ്പൂവ്" എന്നത് കർഷകന്റെ ക്ഷണികമായ ഐശ്വര്യത്തെയും, അത് എത്ര പെട്ടെന്ന് നഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

"കൃഷിക്കാരന്റെ പാട്ട്" എന്ന കവിതയിൽ അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു:

"മണ്ണിനു വേണ്ടി ഞാനിന്നലെ പൊരുതി മൺപടിഞ്ഞു ഞാനിന്നു മരിക്കുന്നു എന്റെ സന്തതികൾക്കായി വിതയ്ക്കുന്നു ഞാൻ ഇന്നിവിടെ എന്റെ മരണവിത്തുകൾ."

ഇവിടെ കർഷകന്റെ ത്യാഗത്തെയും, അവന്റെ പോരാട്ടത്തെയും, അവന്റെ മരണത്തെയും കവി സമർത്ഥമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. "എന്റെ സന്തതികൾക്കായി വിതയ്ക്കുന്നു ഞാൻ ഇന്നിവിടെ എന്റെ മരണവിത്തുകൾ" എന്ന വരികൾ കർഷകന്റെ ജീവിതത്തിലെ പരമമായ വൈരുദ്ധ്യം എടുത്തുകാട്ടുന്നു - ജീവന്റെ നിലനിൽപ്പിനായി ഭൂമിയിൽ വിത്തുവിതയ്ക്കുന്ന അതേ കർഷകൻ തന്റെ മരണവിത്തും വിതയ്ക്കുന്നു.

"മുതലപ്പൊട്ടുകാരൻ" എന്ന കവിതയിൽ അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു:

"പാടം നികത്തിയുണ്ടാക്കിയ ഈ നഗരത്തിൽ ഫാക്ടറി പുകയുന്നു ഫാക്ടറി മുഴങ്ങുന്നു എൻ പഴയ ഗ്രാമത്തെ ഞാനിന്നറിയുന്നില്ല എന്നോടെന്റെ ഗ്രാമം സംസാരിക്കുന്നില്ല."

ഇവിടെ കവി ഗ്രാമത്തിന്റെ വ്യാവസായികവൽകരണത്തെയും, നഗരവൽകരണത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. പാടങ്ങൾ നികത്തി ഫാക്ടറികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതും, അത് ഗ്രാമത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ മാറ്റിമറിക്കുന്നതും ഒരു നഷ്ടബോധത്തോടെയാണ് അദ്ദേഹം കാണുന്നത്.

അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കവിതകളിൽ വർഗബോധം വിപ്ലവകരമായ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ "കുറിപ്പുകൾ" (1976) എന്ന സമാഹാരത്തിലെ "അഞ്ചാം ദിനം" എന്ന കവിതയിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു:

"ഇനി തീർച്ചയായും ഒരു വർഗസമരം ഇന്ധനമായി കലാശിക്കുന്ന ഇരുമ്പിൻ ചുവപ്പിൽ സ്വപ്നങ്ങൾ ചിതറുന്നതു കാണും സാമ്രാജ്യങ്ങൾ തകരുന്നതു കാണും."

ഇവിടെ വർഗസമരത്തിന്റെ അനിവാര്യതയെക്കുറിച്ചും, അത് സാമ്രാജ്യത്വ ശക്തികളുടെ തകർച്ചയിലേക്ക് നയിക്കുമെന്നും കവി പ്രവചിക്കുന്നു. ഈ വരികളിൽ കവിയുടെ വിപ്ലവകരമായ രാഷ്ട്രീയ നിലപാട് വ്യക്തമാകുന്നു.

അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കവിതകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു സവിശേഷത അവയിലെ പ്രതീകങ്ങളുടെ സങ്കീർണ്ണതയാണ്. പരമ്പരാഗത കാർഷിക സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നുള്ള ബിംബങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും ആധുനിക രാഷ്ട്രീയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പുനർവ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. "ഗോത്രയാനം" എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിൽ, ആദിവാസി കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളും, അടയാളങ്ങളും ആധുനിക രാഷ്ട്രീയ സന്ദർഭത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കവിതകളിലെ വർഗബോധം ഒരു പുതിയ കാവ്യഭാഷയും ബിംബകല്പനാ രീതിയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ കാർഷിക ജീവിതവും വർഗസമരവും ആധുനിക കവിതയുടെ ആഖ്യാന രീതികളിലൂടെ പുനർനിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു.

സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ പശ്ചാത്തലവും കവിതയിലെ കാർഷിക സംസ്കാരവും

മലയാള കവിതയിലെ കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെയും വർഗബോധത്തിന്റെയും ആവിഷ്കാരത്തെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ പശ്ചാത്തലവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ, വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിലെ സാമൂഹിക പരിവർത്തനങ്ങളുടെ സ്വാധീനം കാണാം.

1930-കളും 1940-കളും കേരളത്തിൽ കർഷകപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും തൊഴിലാളി സമരങ്ങളുടെയും കാലമായിരുന്നു. പുന്നപ്ര-വയലാർ സമരങ്ങളും കരിവെള്ളൂർ-കയ്യൂർ സമരങ്ങളും കേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾക്ക് തുടക്കമിട്ടു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ കവിതകളിൽ കർഷകരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും ഐക്യത്തെയും, പോരാട്ടത്തിന്റെ ആഹ്വാനത്തെയും കാണാം.

പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ "കിഴിഞ്ഞ കുപ്പായം" (1944) എന്ന കവിത ഈ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ പശ്ചാത്തലത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്:

"മോഹങ്ങൾക്കൊക്കെയും ചീട്ടുകൊട്ടാരമായ് കാലം ഭയം നീട്ടി നിൽക്കുന്നു. കിഴിഞ്ഞൊരു കുപ്പായം പോലുണ്ടെങ്ങനെ കർഷകന്റെ ജീവിതമീ നാട്ടിൽ."

ഇവിടെ, കർഷകന്റെ ജീവിതം "കിഴിഞ്ഞൊരു കുപ്പായം" പോലെയാണെന്ന് ചിത്രീകരിക്കുമ്പോൾ, ഭൂസ്വാമിത്വ വ്യവസ്ഥയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ചൂഷണത്തെയും ദാരിദ്ര്യത്തെയും കവി അനാവരണം ചെയ്യുന്നു.

1950-കളും 1960-കളും കേരളത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെയും, 1957-ൽ ഇ.എം.എസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സർക്കാർ അധികാരത്തിൽ വന്നതിന്റെയും കാലമായിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഭൂപരിഷ്കരണവും കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ നിരോധന നിയമവും നടപ്പാക്കപ്പെട്ടു. ഈ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ മാറ്റങ്ങൾ വൈലോപ്പിള്ളി, ഒ.എൻ.വി., എന്നിവരുടെ കവിതകളിൽ പ്രതിഫലിച്ചു.

വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ "കാളവണ്ടി" (1958) എന്ന കവിതയിൽ ഭൂപരിഷ്കരണത്തോടെ ഉണ്ടായ മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ കാണാം:

"ഇരുളിൻ ഭാരമൊഴിഞ്ഞു നിവർന്നെഴുന്നേറ്റു ദേശം തിരുവിതാംകൂറിൻ കാമ്പിലിരുന്നു ചലിച്ചുപോകും സ്വപ്നങ്ങളാർന്നു വിരിഞ്ഞൂ പുതുയുഗവാതിലുകൾ പുൽകുന്നു ചാരിതമെല്ലാം പുതിയ വെളിച്ചം."

ഇവിടെ, "ഇരുളിൻ ഭാരമൊഴിഞ്ഞു നിവർന്നെഴുന്നേറ്റു ദേശം" എന്നത് ജന്മിത്വത്തിന്റെ ഇരുളിൽ നിന്ന് കേരളം ഭൂപരിഷ്കരണത്തിലൂടെ മുക്തമാകുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. "പുതിയ വെളിച്ചം" ഭൂപരിഷ്കരണത്തോടെ ഉണ്ടായ സാമൂഹിക നീതിയുടെ അനുഭവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

1970-കളും 1980-കളും കേരളത്തിൽ കാർഷിക മേഖലയിൽ യന്ത്രവൽക്കരണവും, വ്യാവസായികവൽക്കരണവും, കുടിയേറ്റവും സജീവമായ കാലമായിരുന്നു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പരമ്പരാഗത കാർഷിക രീതികൾ മാറ്റത്തിന് വിധേയമായി, ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്ന് നഗരങ്ങളിലേക്കുള്ള കുടിയേറ്റം വർദ്ധിച്ചു. ഈ മാറ്റങ്ങൾ അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെയും ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പിന്റെയും കവിതകളിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടു.

ഒ.എൻ.വിയുടെ "ഭൂമിക്കൊരു ചരമഗീതം" (1984) എന്ന കവിതയിൽ ആധുനികവൽക്കരണത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്ക വ്യക്തമാണ്:

"മൻമോഹിനിയാമൊരു ലോലത കാൺകെ മറയുന്നു കാണുന്ന കണ്ണും കണ്ണീരിൽ മറയുന്നു."

ഇവിടെ ഭൂമി ഒരു മൻമോഹിനിയായി വർണ്ണിക്കപ്പെടുകയും, അവളുടെ സൗന്ദര്യം നശിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വേദന പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലെയും സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യങ്ങൾ ഓരോ കവിയുടെയും കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും ആവിഷ്കാരരീതികളെയും സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരമ്പരാഗത കാർഷിക രംഗത്തിന്റെ നഷ്ടബോധവും, ഭൂപരിഷ്കരണത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ മുന്നേറ്റവും, കാർഷിക മേഖലയിലെ യന്ത്രവൽക്കരണത്തിന്റെ അനിശ്ചിതത്വവും, ആധുനികതയുടെ പ്രതിസന്ധികളും ഈ കവികളുടെ രചനകളിൽ വ്യത്യസ്ത രീതികളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു.

കാവ്യശൈലികളിലെ വൈവിധ്യവും സാദൃശ്യങ്ങളും

വൈലോപ്പിള്ളി, പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ, കടമ്മനിട്ട, ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പ്, അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ എന്നീ കവികളുടെ കവിതകളെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, കാവ്യശൈലികളിലെ വൈവിധ്യവും, കാർഷിക സംസ്കാരത്തെയും വർഗബോധത്തെയും ആവിഷ്കരിക്കുന്ന രീതികളിലെ സാദൃശ്യങ്ങളും കാണാം.

വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ കവിതകൾ ഗ്രാമീണ ഭാഷയുടെ ലാളിത്യവും, പരമ്പരാഗത ഛന്ദസ്സിന്റെ ചാരുതയും നിലനിർത്തുന്നു. കാർഷിക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രീകരണങ്ങൾ പ്രകൃതിപരവും ആദർശാത്മകവുമാണ്. ലളിതമായ ഭാഷയിലൂടെ ജനഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് എത്തിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെയും, കർഷകരുടെ കഠിനാധ്വാനത്തെയും പ്രകീർത്തിക്കുന്നു.

"കന്നിക്കൊയ്ത്ത്" എന്ന കവിതയിൽ വൈലോപ്പിള്ളി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷാ ശൈലി ഇപ്രകാരമാണ്:

"പച്ചപ്പിന്റെ പുതപ്പണിഞ്ഞും കതിർക്കുലകൾ തിങ്ങി നിറഞ്ഞ കതിർമാല ചാർത്തിയും സുന്ദരിയായ് നിൽക്കുന്ന വയൽ."

ഇവിടെ, വയൽ സുന്ദരിയായി സങ്കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, പച്ചപ്പ് പുതപ്പായും കതിർക്കുലകൾ മാലയായും രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ഇത്തരം അലങ്കാര ഭാഷയിലൂടെ വൈലോപ്പിള്ളി കാർഷിക ജീവിതത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ രൂപകങ്ങളിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ കവിതകൾ കൂടുതൽ നേരിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയ പ്രമേയങ്ങളും, ലളിതമായ ഭാഷയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ വർഗസമരത്തിന്റെ ആഹ്വാനമായി നിലകൊള്ളുന്നു, ജനകീയമായ ഭാഷയിൽ രാഷ്ട്രീയ സന്ദേശങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.

"തളരുക വേണ്ട, തോഴരേ, തളരുക വേണ്ട, തോൽക്കില്ലിന്നീ യാത്ര മുന്നിൽ നമുക്ക മഞ്ഞപ്പൊന്നിൻ വിജയം മിന്നുന്നതുകാണുന്നില്ലേ?"

ഈ വരികളിൽ, പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ നേരിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയ ആഹ്വാനത്തിന്റെ ശൈലി ഉപയോഗിക്കുന്നു. "തോഴരേ" എന്ന സംബോധന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ # മലയാള കവിതയിലെ കൃഷി സംസ്കാരവും വർഗബോധവും

സംഗ്രഹം

പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പാഠമാണ് കൃഷി. കേരളത്തിലെ കാർഷിക ജീവിതവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക അധികാര ബന്ധങ്ങളും മലയാള കവിതയിൽ വ്യാപകമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗവേഷണ പ്രബന്ധം വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ, പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ, കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണൻ, ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പ്, അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ തുടങ്ങിയ കവികളുടെ രചനകളിലെ കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെയും വർഗബോധത്തിന്റെയും ആവിഷ്കാരങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. കേരളത്തിലെ കാർഷിക സമൂഹത്തിന്റെ ഘടന, ഭൂപരിഷ്കരണം, ജന്മി-കുടിയാൻ ബന്ധങ്ങൾ, തൊഴിലാളി വർഗബോധത്തിന്റെ ഉയർച്ച, കാർഷിക വിപ്ലവം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ ഈ കവികളുടെ കൃതികളിൽ എങ്ങനെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അവരുടെ കാവ്യശൈലിയും ബിംബകല്പനകളും കവിതയിലെ ചരിത്രപരമായ പരിണാമവും ഈ പഠനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയും കവിതയിലെ വർഗസമര ബോധത്തിനും കാർഷിക ജീവിത ചിത്രീകരണത്തിനും നൽകിയ സ്വാധീനവും ഈ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥസൂചി

അജയകുമാർ, എൻ. *മലയാള കവിതയിലെ ഗ്രാമം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2008.

അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ, കെ. *സമഗ്ര കവിതകൾ.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2015.

അശോകൻ, കെ. *കേരളത്തിന്റെ കാർഷിക ചരിത്രം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള സർവ്വകലാശാല, 2010.

ആനന്ദ്. *മലയാള കവിതയും പ്രത്യയശാസ്ത്രവും.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2012.

ഇന്ദിര, ആർ. *കവിതയിലെ സ്വത്വബോധം.* കോഴിക്കോട്: പൂർണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2009.

കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണൻ. *കടമ്മനിട്ടയുടെ സമ്പൂർണ്ണ കവിതകൾ.* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്, 2016.

കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ, പി. *സമഗ്ര കവിതകൾ.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2005.

കുറുപ്പ്, ഒ.എൻ.വി. *ഒ.എൻ.വി.യുടെ സമ്പൂർണ്ണ കവിതകൾ.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2018.

കൃഷ്ണൻ, എം.പി. *മലയാള കവിതയിലെ രാഷ്ട്രീയം.* കോഴിക്കോട്: പ്രസക്തി ബുക്സ്, 2007.

കേശവദേവ്, പി. *കാർഷിക സംസ്കാരവും മലയാള സാഹിത്യവും.* തിരുവനന്തപുരം: എച്ച്&സി പബ്ലിഷിങ് ഹൗസ്, 2012.

ചന്ദ്രൻ, വി.ആർ. *പരിസ്ഥിതിയും മലയാള കവിതയും.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2001.

ജയകുമാർ, കെ.പി. *സാമൂഹിക പരിണാമവും മലയാള കവിതയും.* കോട്ടയം: നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, 2014.

ഡേവിസ്, സി.എം. *കേരളത്തിൽ കാർഷിക ബന്ധങ്ങളും സാമൂഹിക മാറ്റവും.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, 2006.

നമ്പൂതിരിപ്പാട്, ഇ.എം.എസ്. *കേരള ചരിത്രം മാർക്സിസ്റ്റ് വീക്ഷണത്തിൽ.* തൃശ്ശൂർ: ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1967.

നമ്പൂതിരിപ്പാട്, ഇ.എം.എസ്. *കേരളത്തിൽ സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനം.* തൃശ്ശൂർ: ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1957.

നായർ, ശിവരാമൻ. *കേരളത്തിലെ ഭൂപരിഷ്കരണം: ചരിത്രവും സാമൂഹിക പ്രത്യാഘാതങ്ങളും.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2011.

പ്രകാശ്, വി.സി. *മലയാള കവിതയിലെ പരിസ്ഥിതി ബോധം*. കോഴിക്കോട്: ലിപി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2017.

പ്രഭാകരവാര്യർ, കെ.എം. *മലയാള കവിതാ പഠനങ്ങൾ*. കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2004.

മനോജ്, കെ.വി. *വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ കവിതാലോകം*. കോട്ടയം: എൻ.ബി.എസ്., 2018.

രാമകൃഷ്ണൻ, ഇ.വി. *വർഗവും വർഗബോധവും മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ*. തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2015.

രാമചന്ദ്രൻ നായർ, പറവൂർ കെ. *മലയാള കവിതാ വിമർശം*. തിരുവനന്തപുരം: സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, 2009.

വിജയൻ, പി. *അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കവിതകൾ: ഒരു പഠനം*. കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, 2013.

വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ. *സമഗ്ര കവിതകൾ*. കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2010.

സച്ചിദാനന്ദൻ. *കവിതയും കാലവും: വിമർശനാത്മക പഠനങ്ങൾ*. കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2019.

സുധാകരൻ, പി. *പുരോഗമന സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനവും മലയാള കവിതയും*. തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2008.

Eagleton, Terry. *Marxism and Literary Criticism*. London: Methuen, 1976.

George, K. M. *Western Influence on Malayalam Literature*. New Delhi: Sahitya Akademi, 1998.

Jeffery, Robin. *Politics, Women and Well-being: How Kerala Became 'a Model'*. New Delhi: Oxford University Press, 2003.

Kannangath, G. "Land Reforms and Peasant Movements in Kerala." *Journal of Agrarian Studies* 18, no. 2 (2012): 123–45.

Kerridge, Richard. "Environmentalism and Ecocriticism." In *Literary Theory and Criticism*, edited by Patricia Waugh, 530–43. Oxford: Oxford University Press, 2006.

Kumar, Udaya. *Writing the First Person: Literature, History, and Autobiography in Modern Kerala*. Ranikhet: Permanent Black, 2016.

Menon, Dilip M. *Caste, Nationalism and Communism in South India: Malabar, 1900–1948*. Cambridge: Cambridge University Press, 1994.

മലയാളഗുരു
(മലയാളം റിസർച്ച് ജേണൽ)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: ISSN Print

മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമവും സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണവും

Mohanan Karuthaveetil , HSST,GHSS Nedungome, Sreekandapuram, Kannur, Kerala, India.

Article information
Received: 13th January 2025
Received in revised form: 8th February 2025
Accepted: 15th March 2025
Available online: 25th April 2025
Volume: 1
Issue: 1
DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.15281655

Abstract

This research paper examines the evolution of Malayalam novels from the late 19th century to the present, and the formation of the literary canon through this evolutionary process. Starting with O. Chandu Menon's Indulekha (1889), this study analyzes how socio-cultural and historical contexts influenced the development of Malayalam novels and how a specific literary canon emerged through this process. Beginning in the colonial era, it explores how social and political changes in post-independence India, the arrival of modernity, and postmodernism influenced the diversity and depth achieved by Malayalam novel literature. The paper also critically examines how power relations, social values, and cultural representation intervene in the process of canon formation in literature.

സാരാംശം

ഈ ഗവേഷണ പ്രബന്ധം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം മുതൽ വർത്തമാനകാലം വരെയുള്ള മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമ ചരിത്രവും, ആ പരിണാമപ്രക്രിയയിലൂടെ രൂപപ്പെട്ട സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണവും പരിശോധിക്കുന്നു. ഒ. ചന്തുമേനോൻ രചിച്ച 'ഇന്ദുലേഖ' (1889) മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന ഈ പഠനം, സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക-ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലങ്ങൾ മലയാള നോവലിന്റെ വികാസത്തെ എങ്ങനെ സ്വാധീനിച്ചു എന്നും, അതുവഴി എങ്ങനെ ഒരു നിശ്ചിത സാഹിത്യ കാനൻ രൂപപ്പെട്ടു എന്നും വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. കൊളോണിയൽ കാലഘട്ടത്തിൽ തുടങ്ങി, സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഇന്ത്യയിലെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ മാറ്റങ്ങൾ, ആധുനികതയുടെ ആഗമനം, ഉത്തരാധുനികത തുടങ്ങിയവയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മലയാള നോവൽ സാഹിത്യം കൈവരിച്ച വൈവിധ്യവും ആഴവും ഈ പഠനം അവലോകനം ചെയ്യുന്നു. സാഹിത്യത്തിലെ കാനൻ രൂപീകരണ പ്രക്രിയയിൽ അധികാരബന്ധങ്ങളും, സാമൂഹിക മൂല്യങ്ങളും, സാംസ്കാരിക പ്രതിനിധാനവും എങ്ങനെ ഇടപെടുന്നു എന്നതിന്റെ വിമർശനാത്മക അവലോകനവും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

പ്രധാന വാക്കുകൾ: മലയാള നോവൽ, സാഹിത്യ കാനൻ, ചന്തുമേനോൻ, കൊളോണിയൽ സാഹിത്യം, ആധുനികത, ഉത്തരാധുനികത, പ്രാദേശികത, ദേശീയത, സാംസ്കാരിക അധികാരം

ആമുഖം

സാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം നവീനമായ ഒന്നാണ്. യൂറോപ്യൻ സാഹിത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്ത ഈ സാഹിത്യരൂപം ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലേക്ക് കടന്നുവന്നത് കൊളോണിയൽ സമ്പർക്കത്തിലൂടെയാണ്. കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക-

രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ സവിശേഷമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ ഒരു സാഹിത്യരൂപമായി മലയാള നോവൽ മാറിയത് എങ്ങനെയെന്ന് പരിശോധിക്കുക എന്നതാണ് ഈ ഗവേഷണത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം.

ഒ. ചന്തുമേനോൻ രചിച്ച 'ഇന്ദുലേഖ' (1889) മലയാളത്തിലെ ആദ്യ നോവലായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, അതിനുമുമ്പ് ഘട്ടങ്ങളിലായി നോവൽ രൂപത്തിലേക്കുള്ള പരിണാമം നടന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പൻ തമ്പുരാന്റെ 'കുന്ദലത' (1887), കെ.അയ്യപ്പപണിക്കരുടെ 'കൃഷ്ണകുമാരി' തുടങ്ങിയ കൃതികൾ ഈ പരിണാമത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. എന്നാൽ, 'ഇന്ദുലേഖ'യാണ് ആധുനിക മലയാള നോവലിന്റെ തുടക്കം കുറിച്ചതെന്ന് പൊതുവേ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യത്തിലാകെ, പ്രത്യേകിച്ചും ദക്ഷിണേന്ത്യൻ ഭാഷകളിൽ, നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം സാമൂഹിക പരിഷ്കരണങ്ങൾക്കും പുരോഗമന ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു.

ഈ ഗവേഷണം മലയാളത്തിൽ നോവൽ രൂപീകരണവും പരിണാമവും എട്ട് പ്രധാന ഘട്ടങ്ങളിലായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നു:

- പ്രാരംഭഘട്ടം (1889-1900),
- സാമൂഹിക പരിഷ്കരണ കാലഘട്ടം (1900-1930),
- സ്വാതന്ത്ര്യസമര കാലഘട്ടം (1930-1947),
- സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര നോവലുകൾ (1947-1960),
- ആധുനികതയുടെ കാലഘട്ടം (1960-1980),
- ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലഘട്ടം (1980-2000),
- നവമാധ്യമങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവൽ (2000-2010),
- സമകാലിക മലയാള നോവൽ (2010 മുതൽ).

ഓരോ ഘട്ടത്തിലും സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണത്തിൽ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക ഘടകങ്ങൾ എങ്ങനെ സ്വാധീനം ചെലുത്തി എന്നും പരിശോധിക്കുന്നുണ്ട്.

സൈദ്ധാന്തിക പശ്ചാത്തലം

സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണം എന്നത് ഒരു സാംസ്കാരിക-രാഷ്ട്രീയ പ്രക്രിയയാണ്. സാഹിത്യകൃതികളെ "വേർതിരിച്ചെടുക്കലും" "മൂല്യനിർണയം" നടത്തലും ഒരു ജനതയുടെ സാംസ്കാരിക അധികാരഘടനയുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിഖ്യാത പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യ സിദ്ധാന്തകാരനായ ഹാരോൾഡ് ബ്ലൂം തന്റെ "The Western Canon" (1994) എന്ന കൃതിയിൽ സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണത്തെക്കുറിച്ച് വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മിഷേൽ ഫൂക്കോ, എഡ്വേർഡ് സെയ്ദ്, ഗായത്രി സ്പിവാക്, ഹോമി ഭാഭ തുടങ്ങിയ പോസ്റ്റ്കൊളോണിയൽ സിദ്ധാന്തകാരന്മാർ കാനൻ രൂപീകരണത്തിന്റെ അധികാരബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിമർശനാത്മക നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമവും കാനൻ രൂപീകരണവും വിലയിരുത്തുമ്പോൾ ഇത്തരം സൈദ്ധാന്തിക സമീപനങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം, മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്വതന്ത്ര രീതിശാസ്ത്രം കൂടി വികസിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സുകുമാർ അഴീക്കോട്, എം.ലീലാവതി, കെ.പി.അപ്പൻ, എൻ.സാം, എം.കെ.സാനു തുടങ്ങിയ മലയാള നിരൂപകരുടെ സംഭാവനകൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു മാർഗമാണ് ഈ ഗവേഷണത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മലയാള നോവലിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടം (1889-1900)

16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന ദശകങ്ങളിൽ മലയാളത്തിൽ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം ആവിർഭവിച്ചത് കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക മണ്ഡലത്തിൽ ഉണ്ടായ ഗണ്യമായ മാറ്റങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത് പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച ഒരു മധ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉദയം, അച്ചടി മാധ്യമത്തിന്റെ വികാസം, പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യ രൂപങ്ങളുമായുള്ള പരിചയം എന്നിവയെല്ലാം ഇതിനു കാരണമായി.

ഒ. ചന്തുമേനോന്റെ 'ഇന്ദുലേഖ' മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ പൂർണ്ണ നോവലായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. നായർ സമുദായത്തിലെ സാമൂഹിക പരിഷ്കരണങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം, സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ ഈ നോവലിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു. 'ഇന്ദുലേഖ'യിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളായ ഇന്ദുലേഖയും മാധവനും പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയവരാണ്, എന്നാൽ സമുദായത്തിലെ അനാചാരങ്ങൾ അവരുടെ പ്രണയത്തിനും വിവാഹത്തിനും തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നു. ഈ സാമൂഹിക പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നേരിടാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് നോവൽ നൽകുന്നത്.

'ഇന്ദുലേഖ'ക്ക് പിന്നാലെ വന്ന നോവലുകളായ സി.വി. രാമൻപിള്ളയുടെ 'മാർത്താണ്ഡവർമ്മ' (1891), 'ധർമ്മരാജ' (1893) എന്നിവ ചരിത്ര നോവലുകളായിരുന്നു. ഇവ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചരിത്രത്തെ പുനരാഖ്യാനം ചെയ്യുകവഴി ദേശീയബോധത്തിന്റെ അടിത്തറ പാകുകയും ചെയ്തു. 'മാർത്താണ്ഡവർമ്മ'യിൽ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലെ വീരപുരുഷനായി മാർത്താണ്ഡവർമ്മയെ അവതരിപ്പിച്ചത് സ്വദേശാഭിമാനം ജനിപ്പിക്കാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമമായിരുന്നു.

ഇക്കാലത്ത് നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം സാമൂഹിക പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള ഉപകരണമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. നോവലിസ്റ്റുകൾ സമൂഹത്തെ പരിഷ്കരിക്കാനുള്ള ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്തു. നോവലുകളിലൂടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും എതിരെ ശക്തമായ പ്രചാരണം നടത്തി. വായനക്കാരിൽ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത വളർത്തുന്നതിനും നോവലുകൾ സഹായിച്ചു.

സാമൂഹിക പരിഷ്കരണ കാലഘട്ടം (1900-1930)

1900 മുതൽ 1930 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം കേരളത്തിൽ സാമൂഹിക പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഉയർച്ചയുടെ കാലമായിരുന്നു. ശ്രീനാരായണ ഗുരു, അയ്യൻകാളി, വക്കം അബ്ദുൾ ഖാദർ മൗലവി, പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചൻ തുടങ്ങിയവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്കും സാമൂഹിക അസമത്വങ്ങൾക്കുമെതിരെ ശക്തമായ പ്രതിഷേധങ്ങളും സാമൂഹിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഉയർന്നുവന്നു. ഈ സാമൂഹിക അന്തരീക്ഷത്തിൽ സാഹിത്യകാരന്മാർ സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ നൽകാൻ തുടങ്ങി.

അംബികാസുതൻ മംഗലത്തിന്റെ 'ബാല്യകാലസഖി' (1927) സാഹിത്യ-സാമൂഹിക രംഗത്ത് ഒരു പുതിയ ഘട്ടത്തിന് തുടക്കമിട്ടു. മാപ്പിള മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി രചിക്കപ്പെട്ട ഈ നോവൽ മതാധിഷ്ഠിത സാമൂഹിക ഘടനയിലെ അസമത്വങ്ങളെയും ജാതി-മത ഭേദങ്ങളെയും വിമർശിക്കുന്നു. സുഹ്റയുടെയും മജീദിന്റെയും വിലക്കപ്പെട്ട പ്രണയകഥയിലൂടെ സമുദായത്തിലെ സാമ്പത്തിക അസമത്വങ്ങളെ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു.

ടി.കെ. മാധവൻകുട്ടിയുടെ 'സരസ്വതി വിജയം' (1919) ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന നോവലാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും ഊന്നിപ്പറയുന്ന ഈ നോവൽ, സരസ്വതി എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ സ്ത്രീ ശാക്തീകരണത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

താഴെത്തട്ടിലുള്ള ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ആവിഷ്കരിച്ച കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ 'ശാരദ' (1916), കേസവദേവിന്റെ 'ഓടയിൽ നിന്ന്' (1921) തുടങ്ങിയ നോവലുകൾ ജനകീയ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണവും ബഹുസ്വരവുമായി. ഭാഷയിലും ആഖ്യാനരീതിയിലും പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടന്നു. ഒരേ നോവലിൽ തന്നെ പലതരം ആഖ്യാനശൈലികൾ സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന രീതി പ്രചാരത്തിലായി. മിത്ത്, ചരിത്രം, ഐതിഹ്യം, ഫാന്റസി, എന്നിവയുടെ സമന്വയവും ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവലുകളിൽ കാണാം.

സ്വാതന്ത്ര്യസമര കാലഘട്ടം (1930-1947)

1930 മുതൽ 1947 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ സജീവഘട്ടം ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്വാധീനം മലയാള സാഹിത്യത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചു. സാഹിത്യം രാഷ്ട്രീയവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ഈ ഘട്ടത്തിൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളും പുരോഗമന സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനവും മലയാളത്തിൽ വേരുറച്ചു.

തകഴി ശിവശങ്കരപിള്ളയുടെ 'രണ്ടിടങ്ങഴി' (1944) ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ചരിത്രപ്രധാനമായ നോവലാണ്. കേരളത്തിലെ കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ ദുരിതങ്ങളും ചൂഷണവും ഈ നോവലിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ചേതന എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ നിലനിന്നിരുന്ന ജന്മി-കുടിയാൻ വ്യവസ്ഥയുടെ ക്രൂരതകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ യഥാർത്ഥവാദത്തിന്റെ (റിയലിസത്തിന്റെ) ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണങ്ങളിലൊന്നായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'ബാല്യകാലസഖി' (1944), 'പാത്തുമ്മായുടെ ആട്' (1945) എന്നീ നോവലുകൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രധാന സംഭാവനകളാണ്. മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതം, ഭാഷ, പ്രാദേശികതയുടെ സവിശേഷതകൾ എന്നിവ ബഷീറിന്റെ നോവലുകളിൽ കാണാം. ബഷീറിന്റെ ഭാഷാശൈലി മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു പുതിയ തലം തുറന്നു. ഗ്രന്ഥികമായ ഭാഷയ്ക്കു പകരം ജനകീയവും ലളിതവുമായ നാട്ടുഭാഷ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിനനുസരിച്ച് ഉപയോഗിച്ചത് വായനക്കാരെ ആകർഷിച്ചു.

വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോന്റെ 'മോഹിനി' (1942), പൊൻകുന്നം വർക്കിയുടെ 'തുമ്പപ്പൂ' (1944) തുടങ്ങിയ നോവലുകളും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായി. ഇവയിൽ 'തുമ്പപ്പൂ' കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതവും പ്രശ്നങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷത സാഹിത്യത്തിലെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര സ്വാധീനമാണ്. നോവലുകൾ വെറും കലാസൃഷ്ടികൾ മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലുകൾ കൂടി ആയി മാറി. എഴുത്തുകാർ ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ വക്താക്കളായി മാറുകയും, അവരുടെ എഴുത്തിലൂടെ സമൂഹത്തിൽ മാറ്റം കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വാതന്ത്ര്യസമരവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളും നോവലുകളുടെ ഉള്ളടക്കത്തെയും രൂപത്തെയും സ്വാധീനിച്ചു.

സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര നോവലുകൾ (1947-1960)

1947-ൽ ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രമായതോടെ ദേശീയ ബോധത്തിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ വ്യക്തികേന്ദ്രിതമായ, ആർതിജീവിതത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളെ അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ ഘട്ടത്തിലേക്ക് മലയാള നോവൽ കടന്നു. വ്യക്തിയുടെ ആന്തരിക ലോകവും അസ്തിത്വ സംഘർഷങ്ങളും പ്രമേയമാക്കിയ നോവലുകൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

എസ്.കെ. പൊറ്റെക്കാടിന്റെ 'വിഷകന്യക' (1948), 'മൂന്നാംകാൽ' (1950) എന്നീ നോവലുകൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രധാന സംഭാവനകളാണ്. ഇവയിൽ 'വിഷകന്യക' സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ

അവതരിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ആത്മീയതയെയും പ്രമേയമാക്കുന്നു. പൊറ്റെക്കാടിന്റെ ഭാഷയുള്ള കഥാകഥന വൈദഗ്ധ്യം നോവലിന് പുതിയ സൗന്ദര്യമാനങ്ങൾ നൽകി.

ഉറൂബിന്റെ (പി.സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ) 'സുന്ദരികളും സുന്ദരന്മാരും' (1957), 'മിണ്ടാപ്പെണ്ണ്' (1959) എന്നീ നോവലുകൾ വ്യക്തിയുടെ മനോവിശ്ലേഷണവും സാമൂഹിക വിമർശനവും സമന്വയിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. 'സുന്ദരികളും സുന്ദരന്മാരും' എന്ന നോവലിലൂടെ മലയാള നോവലിൽ ഉറൂബ് ആധുനികതയുടെ പുതിയ വാതിലുകൾ തുറന്നു. ഈ നോവലിലെ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ അസ്തിത്വ പ്രതിസന്ധികളും മനോവിശകലനവും പിൽക്കാല നോവലുകളെ സ്വാധീനിച്ചു.

തകഴി ശിവശങ്കരപിള്ളയുടെ 'ചെമ്മീൻ' (1956) മലയാള നോവൽ ലോക സാഹിത്യത്തിലേക്ക് എത്തിച്ച ഒരു സുപ്രധാന കൃതിയാണ്. മലബാറിലെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളി സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതവും വിശ്വാസങ്ങളും ഇതിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. കാതൽ, ധർമ്മം, വിശ്വാസം, എന്നിവയുടെ സംഘർഷങ്ങളിലൂടെ കാരിക്കിന്റെയും പരേമകുട്ടിയുടെയും കഥ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ നോവൽ 1957-ൽ പ്രസിദ്ധമായ 'അകാദമി അവാർഡ്' നേടി. പിന്നീട് രാജു കരുണാകരൻ സംവിധാനം ചെയ്ത 'ചെമ്മീൻ' സിനിമ 1965-ൽ രാഷ്ട്രപതിയുടെ സ്വർണ്ണമെഡൽ നേടുകയും ചെയ്തു. ഇത് മലയാള നോവലിന്റെ അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിലുള്ള അംഗീകാരത്തിനു വഴിയൊരുക്കി.

കെ.ടി. മുഹമ്മദിന്റെ 'ഓടക്കുഴൽ' (1955), 'മരുഭൂമികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്' (1960) എന്നീ നോവലുകൾ കേരളത്തിലെ മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ നവോത്ഥാനവും ആധുനികവൽക്കരണവും പ്രമേയമാക്കിയവയാണ്. മുഹമ്മദിന്റെ സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള കുഴിഞ്ഞു നോട്ടം മലയാള നോവലിന് പുതിയ മാനങ്ങൾ നൽകി.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന നോവലിസ്റ്റ് കേശവദേവ് ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അയൽക്കാർ' (1955), 'അയാൾ' (1957) എന്നീ നോവലുകൾ അന്നത്തെ സമൂഹത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര കാലഘട്ടത്തിൽ സാഹിത്യത്തിലെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര സംഘർഷങ്ങളും ശക്തമായി. പുരോഗമന സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളുടെയും സ്വാധീനത്തിൽ നിന്ന്, കൂടുതൽ വ്യക്തികേന്ദ്രിതമായ, മനോവിശകലനാത്മകമായ നോവലുകളിലേക്ക് ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ, സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത ഉപേക്ഷിക്കാതെ തന്നെ വ്യക്തിയുടെ ആന്തരിക ലോകത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന നോവലുകൾ രചിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സമന്വയം മലയാള നോവലിന്റെ പ്രത്യേകതയായി.

ആധുനികതയുടെ കാലഘട്ടം (1960-1980)

1960 മുതൽ 1980 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ആധുനികതയുടെ ഘട്ടമായി അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ കാലത്ത് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലങ്ങളിൽ വലിയ മാറ്റങ്ങളുണ്ടായി. ഭൂപരിഷ്കരണം, വിദ്യാഭ്യാസ വ്യാപനം, ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ സ്ഥാപനം, നഗരവൽക്കരണം, എന്നിവയെല്ലാം ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സംഭവിച്ചു. ഈ സാമൂഹിക മാറ്റങ്ങൾ നോവൽ സാഹിത്യത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രമുഖ നോവലിസ്റ്റുകളിൽ ഒരാളാണ് എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'നാലുകെട്ട്' (1962), 'അസുരവിത്ത്' (1970), 'കാലം' (1976) എന്നീ നോവലുകൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ നാഴികക്കല്ലുകളാണ്. 'നാലുകെട്ട്' നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ ജീവിതരീതിയുടെയും താഴ്ന്നുപോകുന്ന ജന്മി വ്യവസ്ഥയുടെയും ചിത്രീകരണമാണ്. 'അസുരവിത്ത്' വ്യക്തിയിലെ ദുഷ്ടതയുടെ വിത്തുകളെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ സാമൂഹിക പരിണതഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. എം.ടി.യുടെ നോവലുകൾ കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെയും പാരമ്പര്യത്തെയും പുനരാവിഷ്കരിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളെയും അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഒ.വി. വിജയന്റെ 'ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം' (1969) മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ചരിത്രപ്രധാനമായ ഒരു നോവലാണ്. കഥാപാത്രമായ രവിയുടെ ആന്തരിക യാത്രയും ഖസാക്ക് എന്ന പ്രാന്തപ്രദേശത്തെ ജീവിതവും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന ഈ നോവൽ, മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമത്തിൽ ഒരു നിർണ്ണായക വഴിത്തിരിവായി. ഖസാക്കിന്റെ മിത്തിക്കൽ ലോകവും സങ്കീർണ്ണമായ കഥാപാത്ര സൃഷ്ടിയും മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു പുതിയ പാത തുറന്നു.

ആനന്ദിന്റെ 'ആൾക്കൂട്ടം' (1971), 'മരുഭൂമികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്' (1977) എന്നീ നോവലുകൾ ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോവലുകളിൽ സമകാലിക സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങൾ ആഴത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

കോവിലന്റെ 'ആടിന്റെ വീട്' (1967), 'തോട്ടിയുടെ മകൻ' (1975), എന്നീ നോവലുകൾ കീഴാള ജനതയുടെ ജീവിതവും അവർ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ദലിത് ജീവിതാവിഷ്കരണത്തിന്റെ ആദ്യകാല സംഭാവനകളിൽ ഒന്നാണ് 'തോട്ടിയുടെ മകൻ'.

സി. രാധാകൃഷ്ണന്റെ 'നിശ്ശബ്ദതയുടെ മുറി' (1972), എൻ.പി.മുഹമ്മദിന്റെ 'അറബിക്കഥകൾ' (1973), മലയാറ്റൂരിന്റെ 'യന്ത്രം' (1974) തുടങ്ങിയവയും ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ നോവലുകളാണ്.

ആധുനികതയുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മലയാള നോവൽ പരീക്ഷണാത്മകമായി. ഭാഷാപരമായും ആഖ്യാനശൈലിയിലും പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടന്നു. ശൈലീകൃത ഭാഷ, ആന്തരിക സംഭാഷണം, ബോധധാര (stream of consciousness) രീതി, സമയത്തിന്റെ അസാധാരണ വിന്യാസം, തുടങ്ങിയവ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവലുകളിൽ കാണാം. സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തിയുടെ ആന്തരിക ലോകത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവലുകളുടെ പ്രത്യേകതയാണ്.

ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലഘട്ടം (1980-2000)

1980 മുതൽ 2000 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക ചിന്തയിൽ ഉണ്ടായ പരിവർത്തനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപവും പുതിയ ദിശകളിലേക്ക് നീങ്ങി. "വലിയ കഥകളോടുള്ള" (grand narratives) അവിശ്വാസം, മെറ്റാനറേറ്റീവുകളുടെ തകർച്ച, ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ സ്വാധീനം, പ്രാന്തവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച അംഗീകാരം, എന്നിവയെല്ലാം ഈ കാലഘട്ടത്തെ സ്വാധീനിച്ചു.

എം. മുകുന്ദന്റെ 'ദൈവത്തിന്റെ വികൃതികൾ' (1985), 'മാമലം കൊട്ടുമുടി' (1992) എന്നീ നോവലുകൾ ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ രചനകളാണ്. ഇവയിൽ 'ദൈവത്തിന്റെ വികൃതികൾ' മലബാർ കലാപത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെയും ഇസ്ലാമിക തീവ്രവാദത്തെയും വിമർശനാത്മകമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

സക്കറിയയുടെ 'സല്ലാഫിസം' (1996) മതമൗലികവാദത്തിന്റെയും മതതീവ്രവാദത്തിന്റെയും വർത്തമാനകാല പ്രസക്തിയെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നോവലാണ്. ഇത് പിൽക്കാലത്ത് മലയാളത്തിൽ ഒരു ചർച്ചാവിഷയമായി മാറി.

അനിൽ ചന്ദ്രന്റെ 'ഒരു രാത്രി സ്വപ്നം' (1988), സി. വി. ബാലകൃഷ്ണന്റെ 'അയ്യപ്പൻ' (1997), എന്നീ കൃതികളിൽ ഉത്തരാധുനികതയുടെ സ്വാധീനം കാണാം. ഈ നോവലുകൾ വ്യക്തിയുടെ അസ്തിത്വ പ്രതിസന്ധികളെയും കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആശയസംഘർഷങ്ങളെയും ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

സാറാ ജോസഫിന്റെ 'ആലാഹയുടെ പെൺമക്കൾ' (1999) സ്ത്രീപക്ഷ രചനയുടെ പുതിയ സാധ്യതകൾ തുറന്ന ഒരു നോവലാണ്. ലിംഗഭേദത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം, പിതൃമേധാവിത്ത സമൂഹത്തിൽ

സ്ത്രീകളുടെ അനുഭവങ്ങൾ, സ്വത്വാന്വേഷണം എന്നിവ ഈ നോവലിൽ ആഴത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു.

ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ മലയാള നോവലിൽ ദലിത്-ആദിവാസി-ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചു. നാരായൻ്റെ 'കോച്ചേരേത്തി' (1998), പി. വത്സലയുടെ 'അഗ്നിസാക്ഷി' (1994), എന്നീ നോവലുകൾ പ്രാന്തവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ ശബ്ദമായി മാറി.

നവമാധ്യമങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവൽ (2000-2010)

2000 മുതൽ 2010 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെയും നവമാധ്യമങ്ങളുടെയും വളർച്ചയുടെ കാലഘട്ടമാണ്. ഇന്റർനെറ്റ്, മൊബൈൽ ഫോണുകൾ, സോഷ്യൽ മീഡിയ തുടങ്ങിയ മാധ്യമങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. ആഗോളവൽക്കരണവും ഉദാരവൽക്കരണവും പൂർണ്ണ ശക്തിയിൽ എത്തിയ കാലമാണിത്. ഇത് മലയാള നോവലിലും പ്രതിഫലിച്ചു.

സുഭാഷ് ചന്ദ്രന്റെ 'മനുഷ്യന് ഒരു ആമുഖം' (2001), 'എൻഡോസൾഫാൻ' (2008) എന്നീ നോവലുകൾ ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ മനുഷ്യജീവിതത്തെയും, പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളെയും ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

എൻ.എസ്. മാധവന്റെ 'ലന്തീഫ: മഞ്ഞ ഭൂമിയിലെ ചന്ദ്രൻ' (2002) ഗൾഫ് പ്രവാസത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നോവലാണ്. മലയാളികളുടെ കുടിയേറ്റത്തിന്റെയും ഗൾഫ് ജീവിതത്തിന്റെയും സങ്കീർണ്ണതകൾ ഈ നോവലിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു.

ടി.ഡി. രാമകൃഷ്ണന്റെ 'ഫ്രാൻസിസ് ഇട്ടിക്കോര' (2006) ചരിത്രവും മിത്തും യാഥാർത്ഥ്യവും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നോവലാണ്. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സെന്റ് ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെ കേരള സന്ദർശനവും ഇട്ടിക്കോര എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജീവിതവും ഇതിൽ സമന്വയിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ബെന്യാമിന്റെ 'ആടുജീവിതം' (2007) മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്. സൗദി അറേബ്യയിലേക്ക് ജോലി തേടി പോകുന്ന നജീബ് എന്ന യുവാവിന്റെ കഥയിലൂടെ കുടിയേറ്റ തൊഴിലാളികളുടെ ദുരിതങ്ങളും അടിമത്തവും അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ നോവൽ വായനക്കാരുടെ ഇടയിൽ വലിയ സ്വീകാര്യത നേടി. 'ആടുജീവിതം' പ്രവാസി ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പുതിയ അവബോധം സൃഷ്ടിച്ചു.

കെ.ആർ. മീരയുടെ 'യെല്ലോ ലൈറ്റിന്റെ ഒളിയിൽ' (2005), 'ആരാച്ചാർ' (2010) എന്നീ നോവലുകൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീപക്ഷ രചനകൾക്ക് പുതിയ മാനങ്ങൾ നൽകി. ഇവയിൽ 'ആരാച്ചാർ' വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്ന കുടുംബത്തിലെ പെൺകുട്ടിയുടെ ജീവിതത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള നോവലാണ്.

ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വളർച്ച നോവൽ സാഹിത്യത്തെ മാത്രമല്ല, നോവൽ വായനാരീതിയെയും സ്വാധീനിച്ചു. ഇ-ബുക്കുകളും ഓഡിയോ ബുക്കുകളും പ്രചാരത്തിലായി. ഇടയ്ക്കിടെ നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപത്തിന്റെ തകർച്ചയെക്കുറിച്ചും, ഭാവിയെക്കുറിച്ചും ആശങ്കകൾ ഉയർന്നെങ്കിലും, ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മികച്ച നോവലുകൾ രചിക്കപ്പെട്ടു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നവമാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഗദ്യരചനകളുടെ എണ്ണവും കൂടി. ബ്ലോഗുകൾ, ഓൺലൈൻ മാഗസിനുകൾ, ഇ-സിനെകൾ തുടങ്ങിയവയിലൂടെ സാഹിത്യരചനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പുതിയ രീതി സാധാരണമായി. ഇത് സാഹിത്യ രംഗത്ത് ജനാധിപത്യവൽക്കരണത്തിന് വഴിവെക്കുകയും, "ഔദ്യോഗിക സാഹിത്യ കാനൻ" എന്ന ആശയത്തിന് വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു.

സമകാലിക മലയാള നോവൽ (2010 മുതൽ)

2010-ന ശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ മലയാള നോവൽ ബഹുസ്വരമായി. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മലയാളികൾ നോവലുകൾ രചിക്കുന്നു. ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യയും സോഷ്യൽ മീഡിയയും നോവൽ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലും വിതരണത്തിലും പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു. ആഗോളവൽക്കരണം, ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യ, പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങൾ, ലിംഗ രാഷ്ട്രീയം, ദലിത് രാഷ്ട്രീയം, പ്രാന്തവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ, എന്നിവയെല്ലാം ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ നോവലുകളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു.

സെറീന ജാസ്മിന്റെ 'മാലിഗാന്ധി' (2012), ശ്രീ.കെ. പോറ്റേക്കാട്ടിന്റെ 'ഒരു ദേശത്തിന്റെ കഥ' (2013), എൻ. പ്രഭാകരന്റെ 'മലയോര പെരുമഴ' (2015), അംബികാ സുതൻ മാംഗലത്തിന്റെ 'വെളിച്ചം ദുഃഖം ആണ്' (2017), എസ്. ഹരീഷിന്റെ 'മേമിലാ' (2018), ബെന്യാമിന്റെ 'മാന്തളിർ' (2019), ഇടമറുകിന്റെ 'അരിശ' (2020) എന്നിവ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ നോവലുകളാണ്.

വി.ജെ. ജെയിംസിന്റെ 'നിരീശ്വരൻ' (2014) മതനിരപേക്ഷതയെയും മതമൗലികവാദത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾക്ക് വഴിവച്ച ഒരു നോവലാണ്. ആർ. ഉണ്ണിയുടെ 'കാക്ക' (2016) പുതിയ ആഖ്യാനശൈലിയുടെ ഉദാഹരണമാണ്.

സി. ജെ. തോമസിന്റെ 'പുൽപ്പള്ളിയിലെ പാണ്ഡവർ' (2018) കേരളത്തിലെ വൈനാട് പ്രദേശത്തെ ആദിവാസികളുടെ ജീവിതവും, ഭൂമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നോവലാണ്.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സവിശേഷത ജനപ്രിയ സാഹിത്യവും സാഹിത്യ നിരൂപകരുടെ അംഗീകാരം നേടിയ നോവലുകളും തമ്മിലുള്ള വിടവ് കുറഞ്ഞു വരുന്നുവെന്നതാണ്. മലയാളി വായനക്കാർ ഒരു കാലത്ത് "സാഹിത്യ മൂല്യമില്ലാത്ത" ജനപ്രിയ എഴുത്തുകാരെന്ന പരിഹസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന എഴുത്തുകാരുടെ കൃതികൾ ഇന്ന് ഗൗരവമായി വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

മറ്റൊരു പ്രധാന സവിശേഷത ദലിത്-സ്ത്രീ-ലൈംഗിക-ആദിവാസി സമൂഹങ്ങളിൽനിന്നുള്ള എഴുത്തുകാരുടെ വർദ്ധിച്ച സാന്നിധ്യമാണ്. ഇത് മലയാള സാഹിത്യ കാനനെ കൂടുതൽ സമ്പന്നവും ബഹുസ്വരവുമാക്കുന്നു. ഇത്തരം സാഹിത്യകൃതികൾ പുതിയ സാമൂഹിക അവബോധവും സംവേദനക്ഷമതയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

മലയാള നോവലും കാനൻ രൂപീകരണവും

മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം കൂടി നമ്മൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഏതൊക്കെ നോവലുകളാണ് "മികച്ചവ" എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ആരാണ്? ഏതൊക്കെ നോവലുകൾ സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു? ഏതെല്ലാം നോവലുകൾ കാലങ്ങളായി പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു? ഈ ചോദ്യങ്ങൾ അധികാരബന്ധങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മലയാള നോവലിന്റെ കാനൻ രൂപീകരണം വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യകാലത്ത് സവർണ്ണ ഹിന്ദു പുരുഷ എഴുത്തുകാരുടെ മേൽക്കോയ്മ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, കാലക്രമത്തിൽ പുരോഗമന സാഹിത്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ അജണ്ടയും, ദലിത്-സ്ത്രീപക്ഷ-ന്യൂനപക്ഷ പ്രാതിനിധ്യവും ഈ കാനനിക് വ്യവസ്ഥയെ വെല്ലുവിളിച്ചു. ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും സാഹിത്യ സമൂഹം ചില നോവലുകളെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും മറ്റു ചിലതിനെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തു.

സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, വയലാർ അവാർഡ്, ഓടക്കുഴൽ അവാർഡ്, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് തുടങ്ങിയ പുരസ്കാരങ്ങൾ ചില കൃതികൾക്ക് കാനോനിക്കൽ സ്റ്റാറ്റസ്

നൽകുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചു. അതേ സമയം, ജനപ്രിയ സാഹിത്യവും കാനൻ രൂപീകരണത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സമകാലിക കാലഘട്ടത്തിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയയും, ബുക്ക് ബ്ലോഗുകളും, ഓൺലൈൻ അവലോകനങ്ങളും കാനൻ രൂപീകരണത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നു. ഔദ്യോഗിക സാഹിത്യ നിരൂപകരുടെ അധികാരം കുറഞ്ഞുവരുന്നതായി കാണാം.

കേരളത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളിൽ ഇടം ലഭിച്ച നോവലുകളുടെ പട്ടിക പരിശോധിച്ചാൽ, സവർണ്ണ പുരുഷ എഴുത്തുകാരുടെ കൃതികൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, സമകാലിക കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ അധികാരഘടന മാറിവരുന്നതായി കാണാം. സ്ത്രീകളുടെയും ദലിതരുടെയും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെയും രചനകൾക്ക് കൂടുതൽ അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്ന സാഹചര്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

സമഗ്ര വിലയിരുത്തൽ

മലയാള നോവലിന്റെ 130 വർഷത്തെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിന്റെ കൂടി പ്രതിഫലനമാണെന്ന് കാണാം. നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം ഒരു കാലത്ത് സാമൂഹിക പരിഷ്കരണത്തിനുള്ള ഉപകരണമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീട് സാഹിത്യസൃഷ്ടി പൂർണ്ണമായും കലയായി വളർന്നു. ഇന്ന് അത് വിവിധ ധാരകളും പ്രവണതകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സങ്കീർണ്ണ സാംസ്കാരിക ഉൽപ്പന്നമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമഘട്ടങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ചില നോവലുകൾ കാലഘട്ടത്തിന്റെ എല്ലാ പരിമിതികളെയും അതിജീവിച്ച് കാലാതീതമായി നിലനിൽക്കുന്നതായി കാണാം. ചന്തുമേനോന്റെ 'ഇന്ദുലേഖ', തകഴിയുടെ 'രണ്ടിടങ്ങഴി', ബഷീറിന്റെ 'ബാല്യകാലസഖി', എം.ടി.യുടെ 'നാലുകെട്ട്', ഒ.വി.വിജയന്റെ 'ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം', എന്നിവ മലയാള നോവൽ രംഗത്തെ നാഴികക്കല്ലുകളായി.

മലയാള നോവൽ ഒരു കാലത്ത് സാമൂഹിക ഇടപെടലിന്റെ ഉപകരണമായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇന്ന് അത് സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആത്മപരിശോധനയുടെ ഉപകരണമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. കാലങ്ങളായി അവഗണിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെയും സമൂഹങ്ങളുടെയും ശബ്ദങ്ങൾ ഇന്ന് കൂടുതൽ കേൾക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീകളുടെയും ദലിതരുടെയും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെയും അനുഭവങ്ങൾ നോവലുകളിലൂടെ പങ്കുവയ്ക്കപ്പെടുന്നു.

ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിലും മലയാള നോവൽ വലിയ മാറ്റങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യകാല നോവലുകളിലെ ഗ്രന്ഥിക ഭാഷയിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ ജനകീയവും ലളിതവുമായ ഭാഷയിലേക്ക് നോവൽ പരിണമിച്ചു. നാട്ടുഭാഷയുടെയും പ്രാദേശിക ഭാഷാഭേദങ്ങളുടെയും ഉപയോഗം കൂടി. ഭാഷയിലെ ഈ മാറ്റങ്ങൾ സാഹിത്യത്തിന്റെ ജനകീയവൽക്കരണത്തിന് സഹായിച്ചു.

ഉപസംഹാരം

മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമവും സാഹിത്യ കാനൻ രൂപീകരണവും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക പരിവർത്തനങ്ങളുടെ കൂടി ആഖ്യാനമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക ഇടപെടലുകളിൽ സജീവമായ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ടവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് ശക്തമായ ഇടപെടലുകൾ നടത്തി. സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താക്കൾക്ക് നോവലുകൾ ഒരു പ്രധാന ഉപകരണമായി മാറി. നോവലിസ്റ്റുകൾ ജാതി-മത വ്യവസ്ഥകളിലെ അനീതികൾക്കെതിരെ ശക്തമായി ശബ്ദമുയർത്തി. ഇക്കാലത്തെ നോവലുകളിൽ പലതും സമകാലിക സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിട്ട് അഭിസംബോധന ചെയ്തിരുന്നു.

റഫറൻസുകൾ

ആനന്ദ്. *നോവലിന്റെ ആഖ്യാനകല.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2005.

അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ, കെ. *മലയാള സാഹിത്യചരിത്രം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, 1997.

അഴീക്കോട്, സുകുമാർ. *മലയാള നോവൽ സാഹിത്യചരിത്രം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 1992.

ഇന്ദിര, ആർ. *മലയാള നോവലും സ്ത്രീവാദവും.* കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്, 2011.

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ, പുതുശ്ശേരി. *മലയാള നോവലിന്റെ പരിണാമം.* കോഴിക്കോട്: പ്രഭാത് ബുക് ഹൗസ്, 2007.

കോശി, കെ.ആർ. *മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രം.* കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, 2010.

ജോർജ്, കെ.എം. *ആധുനിക മലയാള നോവൽ.* തൃശ്ശൂർ: കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, 1998.

ദേവിക, ജെ. *കുലം, ജാതി, സ്ത്രീ: മലയാള നോവലിന്റെ പാഠഭേദങ്ങൾ.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2012.

നമ്പൂതിരിപ്പാട്, എൻ.എം. *മലയാള സാഹിത്യനിരൂപണം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 1995.

പണിക്കർ, കെ.എൻ. *സാംസ്കാരിക വിനിമയം മലയാള നോവലിൽ.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2008.

ഭാസ്കരൻ, ടി. *മലയാള നോവൽ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ.* കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, 2014.

മുരളീകൃഷ്ണൻ, പി.കെ. *സാഹിത്യത്തിന്റെ സാമൂഹിക പരിസരം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2009.

രവികുമാർ, എ.കെ. *മലയാള നോവൽ ആശയവും ആവിഷ്കാരവും.* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്, 2003.

രാമചന്ദ്രൻ നായർ, പറവൂർ കെ. *നോവൽ: സിദ്ധിയും സാധ്യതയും.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2011.

വസുമതി, വി.പി. *മലയാള നോവൽ സാഹിത്യം: പഠനങ്ങൾ.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള സർവകലാശാല പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗം, 2013.

വിജയകുമാർ, മേനോൻ പി. *മലയാള സാഹിത്യചരിത്രം: കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ.* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്, 2005.

വെണ്ണിക്കുളം, ഗോപാലകൃഷ്ണൻ. *മലയാള നോവൽ സാഹിത്യചരിത്രം.* തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2004.

ശശിധരൻ, എം.പി. *കാനൻ രൂപീകരണവും മലയാള സാഹിത്യവും.* കോഴിക്കോട്: പൂർണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2009.

ശശികുമാർ, പി. *മലയാള നോവൽ ഭാഷയും ദേശവും.* തിരുവനന്തപുരം: ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, 2020.

സാനു, എം.കെ. *നോവൽ പഠനങ്ങൾ.* തൃശ്ശൂർ: കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, 1993.

സാറാ ജോസഫ്. *സ്ത്രീ നോവലും ഫെമിനിസവും.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2017.

സുകുമാർ, എം. *മലയാള നോവൽ: വർത്തമാനവും ഭാവിയും*. തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2018.

സുനിൽ, പി. ഇളയിടം. *ദളിത് സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം: മലയാള നോവലിൽ*. കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2015.

ഹരിദാസ്, എസ്.വി. *മലയാള നോവലിന്റെ സാമൂഹിക പരിണാമം*. കോഴിക്കോട്: ലിപി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2012.

Ashcroft, Bill, Gareth Griffiths, and Helen Tiffin. *The Empire Writes Back: Theory and Practice in Post-Colonial Literatures*. London: Routledge, 1989.

Bakhtin, Mikhail M. *The Dialogic Imagination: Four Essays*. Edited by Michael Holquist. Translated by Caryl Emerson and Michael Holquist. Austin: University of Texas Press, 1981.

Banerji, Debanjali. "Postcolonial Novel as Bildungsroman: A Study of Malayalam Fiction." *Journal of Postcolonial Writing* 54, no. 3 (2018): 320–33.

Bloom, Harold. *The Western Canon: The Books and School of the Ages*. New York: Harcourt Brace, 1994.

Dharwadker, Vinay. "Formations of Indian-English Literature." In *Literary Cultures in History: Reconstructions from South Asia*, edited by Sheldon Pollock, 199–267. Berkeley: University of California Press, 2003.

Foucault, Michel. *The Archaeology of Knowledge*. Translated by A. M. Sheridan Smith. New York: Pantheon Books, 1972.

George, K. M. *Western Influence on Malayalam Literature*. New Delhi: Sahitya Akademi, 1998.

George, Rosemary Marangoly. *The Politics of Home: Postcolonial Relocations and Twentieth-Century Fiction*. Berkeley: University of California Press, 2003.

Gopal, Priyamvada. *The Indian English Novel: Nation, History, and Narration*. Oxford: Oxford University Press, 2009.

Kumar, Udaya. "Thinking About the Region and the Nation in Malayalam." *Economic and Political Weekly* 51, no. 53 (2016): 40–48.

Lukács, Georg. *The Theory of the Novel*. Translated by Anna Bostock. Cambridge: MIT Press, 1971.

Menon, Dilip M. "A Local Cosmopolitan: 'Kesari' Balakrishna Pillai and the Invention of Europe for a Modern Kerala." In *The Shock of the Global: The 1970s in Perspective*, edited by Niall Ferguson, Charles S. Maier, Erez Manela, and Daniel J. Sargent, 288–301. Cambridge: Harvard University Press, 2016.

Menon, Jisha. "Performance of Nationalism: The Malayalam Novel and the Production of Kerala." *Journal of South Asian Studies* 41, no. 1 (2018): 133–48.

Mohan, Anupama. *Utopia and the Village in South Asian Literatures*. London: Palgrave Macmillan, 2012.

Mukherjee, Meenakshi. *The Perishable Empire: Essays on Indian Writing in English*. New Delhi: Oxford University Press, 2005.

Nagarajan, S. *The Development of the Novel in Malayalam*. Chennai: Institute of Asian Studies, 2013.

Pillai, Meena T. "Matrilineal Reform and Women's Writing in Malayalam." *Economic and Political Weekly* 45, no. 43 (2010): 60–67.

Ramachandran, C. N. "Malayalam Fiction After Independence: A Study in Thematic Evolution." *Indian Literature* 55, no. 2 (2011): 186–94.

Said, Edward W. *Orientalism*. New York: Pantheon Books, 1978.

Spivak, Gayatri Chakravorty. "Can the Subaltern Speak?" In *Marxism and the Interpretation of Culture*, edited by Cary Nelson and Lawrence Grossberg, 271–313. Urbana: University of Illinois Press, 1988.

Watt, Ian. *The Rise of the Novel: Studies in Defoe, Richardson and Fielding*. Berkeley: University of California Press, 1957.

മലയാളഗുരു
(മലയാളം റിസർച്ച് ജേണൽ)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
EDUSCHOOL ACADEMIC RESEARCH & PUBLISHERS
ISSN Online: ISSN Print

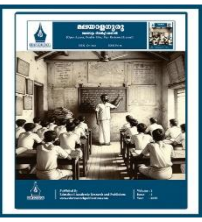

പ്രകൃതി ദുരന്തവും മനുഷ്യനും

Sobhitha Joy, Assistant professor of Malayalam, Nirmala College, Muvattupuzha, Ernakulam, Kerala, India.

Article information
Received: 30th January 2025
Received in revised form: 17th February 2025
Accepted: 26th March 2025
Available online: 25th April 2025
Volume: 1
Issue: 1
DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.15285644

Abstract

There are numerous reasons for humanity's growing distance from nature. Urbanization and industrialization have disrupted the harmonious relationship between humans and the natural world. Activities such as converting arable land for construction, polluting water sources, and destroying forests have significantly increased this estrangement.New forms of alienation arise from digital lifestyles and their associated products, which further reduce direct interactions with nature. This leads to a deeper detachment from natural phenomena and a redefinition of humanity's connection with the environment.Humans themselves play a pivotal role in the destruction of nature. Uncontrolled consumption, nature-defying development strategies, and the violation of environmental laws exacerbate the degradation. The necessity for humanity to compensate for these damages and recognize its role in preserving nature is a central theme of this article.

സാരാംശം

പ്രകൃതിയോട് മനുഷ്യൻ ദൂരം പാലിക്കുന്നതിന് നിരവധി കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. നഗരവത്കരണവും വ്യവസായവത്കരണവും കൊണ്ടാണ് പ്രകൃതിയുമായി മനുഷ്യന്റെ ബന്ധം കൃത്യമായ ഭാവിയിൽ അലസമാകുന്നത്. കൃഷിയോഗ്യമായ ഭൂമി കെട്ടിട നിർമ്മാണത്തിനായി മാറ്റുക, ജലസ്രോതസ്സുകൾ മലിനീകരിക്കുക, വനങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പുതിയ രീതിയിലുള്ള ദുരന്തങ്ങൾ ഡിജിറ്റൽ ജീവിതശൈലിയും അതിനോടനുബന്ധിച്ച ഉൽപ്പന്ന സൃഷ്ടികളും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഇതിലൂടെ പ്രകൃതിയുമായി നേരിട്ടുള്ള ഇടപെടലുകൾ കുറയുകയും, പുതിയ തലത്തിൽ പ്രകൃതിയുടെ പ്രതിഭാസങ്ങൾ മനുഷ്യൻ നിഷ്കർഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.മനുഷ്യൻ തന്നെ പ്രകൃതിയുടെ നാശത്തിൽ നിർണായക പങ്കുവഹിക്കുന്നു. അനിയന്ത്രിതമായ ഉപഭോഗം, പ്രകൃതിവിരുദ്ധ വികസന തന്ത്രങ്ങൾ, പരിസ്ഥിതി നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നത് എന്നിവയിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ നടപടികൾ പ്രകൃതിയെ നശിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ നാശനഷ്ടങ്ങൾക്ക് മാനവികത നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ടതിന്റെയും പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ അതിന്റെ പങ്ക് തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്റെയും ആവശ്യകതയാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ കേന്ദ്ര വിഷയം.

പ്രധാന വാക്കുകൾ : പ്രകൃതി ദുരന്തം, സുനാമി, ഉരുൾപൊട്ടൽ, കസ്തൂരി രംഗൻ റിപ്പോർട്ട്, മനുഷ്യ നിർമ്മിതം , മാധവ് ഗാഡ്ഗിൽ റിപ്പോർട്ട്

ആമുഖം

പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ മനുഷ്യജീവിതത്തിന് എല്ലാകാലത്തും ഒരു വലിയ വെല്ലുവിളി തന്നെയാണ്. മഴയിൽ നിന്നും കാറ്റിൽ നിന്നും രക്ഷനേടുവാനായി ഗുഹകളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ച ആദികാല മനുഷ്യൻ

മുതൽ പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾക്ക് എതിർമുഖമായി പാലായനം ചെയ്ത് കാടിറങ്ങി സമതലങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും വീടുകൾ നിർമ്മിക്കുകയും ഗോത്രമായി ചേർന്ന് പ്രകൃതിയോട് മല്ലിടാൻ തുടങ്ങിയ മധ്യകാല മനുഷ്യനേയും കടന്ന് പ്രകൃതിയെ മെരുക്കിയെടുത്തു എന്ന് സ്വയം വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങളെ സ്വയം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആധുനീക മനുഷ്യനിലെത്തി നിൽക്കുമ്പോഴും പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾക്ക് മുൻപിൽ അശരണനും അവിജ്ഞാനിയുമായിരുന്ന ആധികാല മനുഷ്യനെക്കാൾ ഭയത്തോടെ ആധുനീക മനുഷ്യന് നിൽക്കേണ്ടി വരുന്നു എന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം തന്നെയാണ്. പ്രകൃതിയെ മറന്ന് നാം പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമാണെന്ന് മറന്ന് പ്രകൃതിയുടെ ശക്തി എന്താണെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ മറന്ന സ്വന്തം സ്വാർത്ഥ ലാഭങ്ങൾക്കായി പ്രകൃതിയോടും സഹജീവികളോടും എന്തും ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്ത ആധുനീക മനുഷ്യനു മുൻപിൽ ഒരു വലിയ ചോദ്യചിഹ്നമായി പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ എന്നും നിലനിൽക്കുന്നു.

പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ എവിടെ നിന്ന് തുടങ്ങുന്നു? എങ്ങിനെ അവ നിലനിന്നു പോകുന്നു? പുതിയവ എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുന്നു? അതിൽ മനുഷ്യന്റെ പങ്ക് എന്താണ്? നമുക്ക് ഒരു ഹ്രസ്വമായ വിശകലനത്തിന് വിധേയമാക്കാം.

സാഹിത്യ അവലോകനം

സുനാമി, വെള്ളപൊക്കം, ഉരുൾപൊട്ടൽ, ചുഴലിക്കാറ്റ്, കൊടുങ്കാറ്റ്, അഗ്നിപർവ്വത സ്പോടനങ്ങൾ, കടലേറ്റങ്ങൾ, ഭൂചലനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയാണ് സർവ്വസാധാരനമായി മനുഷ്യൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ. കാലാവസ്ഥ വ്യതിയാനത്തെയും അതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന അത്യുഷ്ണ തരംഗങ്ങളേയും കാട്ടുതീയേയും അതിശൈത്യത്തേയും കൂടി സമീപ ഭാവിയിൽ നമുക്ക് ഇവയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വരും. കേരളത്തിലെ പ്രത്യേക സാഹചര്യവും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും സുരക്ഷിതമായ ഒരു വാസസ്ഥലം എന്ന നിലയിൽ നിന്നും ഏറ്റവും അധികം പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ നേരിടുന്ന ഒരു നാട് എന്ന നിലയിലേക്കുള്ള സമീപകാലത്തുള്ള അതിന്റെ വളർച്ച പഠന വിധേയമാക്കാതെ ഇത്തരം ഒരു വിഷയത്തിലൂടെ നമുക്ക് കടന്നു പോകാനാവില്ല. കാരണം ഏറ്റവും സുരക്ഷിതമായ ഒരു വാസസ്ഥലം എന്ന നിലയിൽ നിന്നും ഏറ്റവും അപകടകരമായ ഒരു വാസസ്ഥലം എന്ന നിലയിലേക്ക് ഇത്രയും ധ്രുതഗതിയിൽ വ്യതിചലിച്ച മറ്റൊരു സ്ഥലത്തെ ഈ ഭൂതലത്തിൽ നമുക്ക് അടയാളപ്പെടുത്താനില്ല എന്നു തന്നെ പറയാം.

2004ൽ സംഭവിച്ച സുനാമിയും 2017ലെ ഓഖി ചുഴലിക്കാറ്റും പൂർണ്ണമായും പ്രകൃതിദത്ത ദുരന്തങ്ങളാണ് എന്ന് പറയാമെങ്കിലും അതിന് ശേഷം നമ്മൾ നേരിട്ട 2 വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങളേയോ ഉരുൾപ്പൊട്ടലുകളേയോ മനുഷ്യരുടെ പങ്കിനെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് പ്രകൃതിയുടെ തലയിൽ കെട്ടിവെച്ച് നമുക്ക് മാറി നിൽക്കാൻ ആവില്ലല്ലോ? അവയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ ദുരന്തങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും പ്രവചിച്ച മാധവ് ഗാഡ്ഗിൽ റിപ്പോർട്ടിനെയോ അതുപോലുള്ള മറ്റനേകം പഠനങ്ങളേയോ പ്രതിപാദിക്കാതെ നമുക്ക് അതിലൂടെ കടന്നു പോകാൻ കഴിയില്ല.

റാംചന്ദ്രൻ, വി. (2008) എഴുതിയ ആഭ്യന്തര കുടിയേറ്റം: പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾ ഉളവാക്കുന്ന സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകം പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകുന്ന കുടിയേറ്റങ്ങളുടെയും അവ കാരണം ഉദിക്കുന്ന സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളുടെയും വിശദമായ പഠനമാണ്. ജലപ്രളയം, ഭൂകമ്പം, ചുഴലിക്കാറ്റ് തുടങ്ങിയ ദുരന്തങ്ങൾ ജനസമൂഹങ്ങളെ അവരുടെ സ്വാഭാവിക താമസ്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് മാറ്റുകയും പുതിയ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് കുടിയേറാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഘടകങ്ങളെ പുസ്തകത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു. കുടിയേറ്റത്തിന്റെ ഫലമായി ജനങ്ങൾ നേരിടുന്ന സാമ്പത്തിക നഷ്ടങ്ങൾ തൊഴിൽ ലഭ്യതയിലെ കുറവ്, ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന തടസങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളെ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഈ മാറ്റങ്ങൾ മുനഷ്യരുടെ സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങളെ തകർക്കുകയും വർഗ്ഗീയത, അനീതിപരമായ സമ്പത്ത് വിഭജനം, സാമൂഹിക അതിക്രമങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് കാരണമാവുകയും ചെയ്യുന്നതായും പുസ്തകത്തിൽ

ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. കൂടാതെ, കുടിയേറ്റ ജനവിഭാഗങ്ങൾ എങ്ങനെ വികസനത്തിന് അനുകൂലമായ നിലപാടുകളിലേക്ക് മാറാമെന്ന് പഠനം മുന്നോട്ട് വെയ്ക്കുന്നു.

ഗാഡ്ഗിൽ റിപ്പോർട്ട് (2011) പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിന് ഗോവിന്ദ ഗാഡ്ഗിലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ രൂപീകരിച്ച ഒരു വിദഗ്ധ സമിതിയാണ് തയ്യാറാക്കിയത്. പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ 64% പ്രദേശം ഇക്കോളജിക്കലി സെൻസിറ്റീവ് ഏരിയ ആയി പ്രഖ്യാപിച്ച്, അവിടെ ഖനനം, നിർമാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ഭവന നിർമ്മാണം തുടങ്ങിയ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കണമെന്ന് റിപ്പോർട്ട് ശുപാർഷ ചെയ്തു. തദ്ദേശീയ ജനവിഭാഗങ്ങളും അവരുടെ വികസന നയങ്ങളും പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിൽ നിർണായക പങ്കുവഹിക്കണമെന്നതും ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഗാഡ്ഗിൽ സമിതിയുടെ കർശന പരിസ്ഥിതി നയങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് കർഷകർ, വ്യവസായികൾ, രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ എന്നിവരിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ എതിർപ്പിന് വിധേയമായി, കാരണം അവർ ഇത് പ്രദേശിക വികസനത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന വിധത്തിലാണെന്ന് കണ്ടു. അതിനാൽ, ഈ റിപ്പോർട്ട് കാര്യക്ഷമമായ പുനർവിചാരം ചെയ്യണമെന്ന ആവശ്യവും ഉയർന്നു.

കസ്തൂരിരംഗൻ റിപ്പോർട്ട് (2013) ഗാഡ്ഗിൽ റിപ്പോർട്ടിനോടുള്ള എതിർപ്പുകൾ പരിഗണിച്ച്, ഡോ. കസ്തൂരിരംഗന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ രൂപീകരിച്ച ഹൈലവൽ വർക്കിംഗ് ഗ്രൂപ്പ് തയ്യാറാക്കിയതാണ്. പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ 37% പ്രദേശം ഇക്കോളജിക്കലി സെൻസിറ്റീവ് ഏരിയ (ഇഎസ്എ) ആയി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അവിടെയുള്ള വ്യവസായങ്ങൾക്കും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഗാഡ്ഗിൽ റിപ്പോർട്ടിലെ കർശന മാർഗനിർദേശങ്ങളെ ഇളവുചെയ്ത് ഖനനം, കാർഷിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് അനുമതി നൽകിയപ്പോൾ, വനനശീകരണം, നിയന്ത്രിത നിർമ്മാണം തുടങ്ങിയവയിൽ നിയന്ത്രണങ്ങൾ തുടർന്നു. പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തോട് കൂടുതൽ സൗമ്യമായ സമീപനം സ്വീകരിച്ചതിനാൽ, ചിലർ ഈ റിപ്പോർട്ടിനെ പര്യാപ്തമല്ലെന്ന് വിമർശിച്ചെങ്കിലും, മറ്റുകൂട്ടർ ഗാഡ്ഗിൽ റിപ്പോർട്ടിനെ അപേക്ഷിച്ച് കസ്തൂരിരംഗൻ റിപ്പോർട്ട് വികസനത്തിന് അനുയോജ്യമായതാണെന്ന് കണക്കാക്കി. പരിസ്ഥിതിയും വികസനവും തമ്മിലുള്ള മധ്യസ്ഥതയിൽ ആശ്രയിച്ച നിലപാട് ഈ റിപ്പോർട്ടിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്.

ഹസാരിക്ക, പി. (2015) എഴുതിയ ഭൂമിയുടെ പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾ: സോഷ്യൽ ഇംപാക്റ്റ്സ് എന്ന പുസ്തകം പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തിൽ എങ്ങനെ ദീർഘകാലതലത്തിൽ പ്രതികൂലമാകുന്നുവെന്ന് വിശദീകരിക്കുന്നു. ഇതിൽ വിവിധ പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളായ ഭൂകമ്പം, ചുഴലിക്കാറ്റ്, പ്രളയം തുടങ്ങയവയുടെ സാമൂഹിക പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഓരോ ദുരന്തത്തിന്റെയും കാരണങ്ങൾ, ഭൗമപരമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ, പശ്ചാത്തല ഘടങ്ങൾ എന്നിവയെ പുസ്തകത്തിൽ സാങ്കേതികമായും സാമൂഹികമായും വിശദീകരിക്കുന്നു. ദുരന്തങ്ങൾ ജനസമൂഹങ്ങൾ നേരിടുന്ന ആരോഗ്യ, സാമ്പത്തിക, കുടിയേറ്റ പ്രശ്നങ്ങളെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു എന്നും പുസ്തകം ആഴത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ, പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളുടെ മാനസിക ആഘാതങ്ങളും നശീകരണ ഫലങ്ങളും മനുഷ്യരുടെ ജീവിതരീതികൾക്ക് ഉണ്ടാക്കുന്ന ദീർഘകാലത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങളും ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

സ്നേഹ, എസ്. (2017) എഴുതിയ പ്രളയവും മനുഷ്യരാശിയും:കേരളത്തിലെ ജലപ്രളയങ്ങളുടെ പഠനം എന്ന ഗ്രന്ഥം 2017ൽ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായ ജലപ്രളത്തിന്റെ കാരണങ്ങളും പ്രത്യാഘാതങ്ങളും ആധികാരികമായി വിശദീകരിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായ ജലപ്രളയത്തിന്റെ ഭൗമശാസ്ത്രപരമായ കാരണം, കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനങ്ങൾ, മനുഷ്യനിർമിത ഘടകങ്ങൾ എന്നിവയുടെ അന്തരീക്ഷം ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പ്രളയം സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ പരിസ്ഥിതികളിൽ തീർത്ത നാശവും, കൃഷിയിലും ആവാസവ്യവസ്ഥകളിലും ഉണ്ടാക്കിയ ആഘാതങ്ങളും വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ദുരന്തനിവാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, സർക്കാർ ഇടപെടലുകൾ, ജനവിഭാഗഹങ്ങളുടെ ആഴത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും പുസ്തകം ആഴത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. കേരളത്തിൽ നടന്ന ഈ ദുരന്തം രാജ്യത്ത് ജലപ്രളയം മൂലമുള്ള മറ്റുള്ള സമൂഹങ്ങളെ എങ്ങനെ

സ്വാധീനിച്ചുവെന്നും അതിനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യമാണ് എന്നും ഈ പഠനം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

യു എൻഡിപി (2019) "ഭാരതത്തിൽ പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക ഫലങ്ങൾ എന്ന റിപ്പോർട്ട്" ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ പ്രഭാവം വിശകലനം ചെയ്യുന്ന പഠനമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഭൂകമ്പങ്ങൾ, ചുഴലിക്കാറ്റുകൾ, പ്രളയങ്ങൾ, വരൾച്ചകൾ എന്നിവ രാജ്യത്തിന്റെ വികസത്തിന് എത്രത്തോളം തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നതിനെ ഇതിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ വരുമാന നില, തൊഴിൽ, ഭവനനിർമ്മാണം, ആരോഗ്യരംഗം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ ദീർഘകാലത്തേക്കുള്ള പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു വെന്ന് ഈ പഠനം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ദുരന്തങ്ങളുടെ സാമൂഹിക ഫലങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ച് പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങൾ, ഗ്രാമീണ മേഖലകൾ, വനിതകൾ എന്നിവർക്കുണ്ടാകുന്ന ദുരിതങ്ങളും ഇതിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ദുരന്ത നിവാരണത്തിനായി സർക്കാരുകൾ, സ്വകാര്യ മേഖലകൾ, അന്തർദേശീയ ഏജൻസികൾ എന്നിവർ കൈക്കോള്ളേണ്ട നയങ്ങൾക്കും പരിഹാര മാർഗങ്ങൾക്കുമായി ഈ റിപ്പോർട്ട് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു.

ഗവേഷണരീതി

ഈ ഗവേഷണം വിവരണാത്മ ഗവേഷണ രീതിയിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിവരണാത്മക ഗവേഷണം ഒരു പ്രതിഭാസം, അവസ്ഥ, അല്ലെങ്കിൽ സംഭവത്തെ ആഴത്തിൽ വിശദീകരിക്കുകയും വ്യത്യസ്ത വശങ്ങൾ വിശദമായി വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ രീതിയിൽ ശാസ്ത്രീയ ഡാറ്റ ശേഖരണം, വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവ പരിശോധിച്ചു. അവയിലൂടെ വ്യക്തമായ. നിഗമനങ്ങൾ വരുത്തുന്നതാണ് പ്രധാന ലക്ഷ്യം. ഇതിലൂടെ വിഷയത്തെ കൂടുതൽ ആധികാരികമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. വിവര ശേഖരണ സ്രോതസ്സുകൾ : പ്രാഥമിക ഡാറ്റയായി, കുടിമൂല്യനിർണ്ണയും എന്ന രീതിയിൽ പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾ നേരിടുന്നവരിൽ നിന്നുള്ള നേരിട്ടുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു. വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിലെ ദുരന്തബാധിതരായ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രശ്നാവലി വഴി പ്രതികരണങ്ങൾ സമാഹരിക്കുകയും, സമൂഹത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വ്യക്തികളുമായി അഭിമുഖങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ദ്വിതീയ ഡാറ്റായായി, ഗവേഷണ ലേഖനങ്ങൾ, സർക്കാർ റിപ്പോർട്ടുകൾ, ഗാഡ്ഗിൽ, കസ്തൂരിരംഗൻ റിപ്പോർട്ടുകൾ, പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പാഠനപുസ്തകങ്ങൾ, ഓൺലൈൻ സ്രോതസ്സുകൾ തുടങ്ങിയവ ഉപയോഗിച്ച് തഥാസമയം ലഭ്യമായ ആനുകാലിക വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു.

പ്രകൃതിദത്ത ദുരന്തങ്ങൾ

പ്രധാനമായും ഫലക ചലനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ഉണ്ടാകുന്ന സുനാമിക്ക് അഗ്നിപർവ്വത സ്പോടനങ്ങളും കടലിലുണ്ടാകുന്ന ഭൂചലനങ്ങളും വലിയ ഒരളവരെ കാരണമാകാറുണ്ട്. സമുദ്രത്തിനഭിമുഖമായോ സമുദ്രാന്തർഭാഗത്തോ സംഭവിക്കുന്ന മലയിടിച്ചിലുകളും ഉൽക്കാപതനങ്ങളും മുതൽ ശക്തമായ കാറ്റുകൾ പോലുള്ള മറ്റു പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമായും സുനാമികൾ സംഭവിക്കാറുണ്ട്. അതിനാൽ സുനാമിയെ പൂർണ്ണമായും ഒരു പ്രകൃതിദത്ത ദുരന്തമെന്നു തന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കാം.

സമീപ ഭാവിയിൽ കേരളം അഭിമുഖീകരിച്ച ഓഖി പോലുള്ള കാറ്റുകൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്ന ന്യൂനമർദ്ദങ്ങളുടേയും മർദവ്യതിയാനങ്ങളുടെയും ഭാഗമായി ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. കാലാവസ്ഥ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഇതിന് വലിയ ഒരു കാരണം ആണെങ്കിൽ കൂടി അതിൽ മനുഷ്യന്റെ പങ്ക് ഒഴിച്ചു കൂടാനാവില്ല എങ്കിലും അതിനെയും നമുക്ക് പ്രകൃതിദത്ത പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം.

മനുഷ്യ നിർമ്മിത പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ

ലോകത്താകമാനം നടക്കുന്ന വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങളുടേയും ഉരുൾപൊട്ടലുകളുടേയും ഏറിയ പങ്കും വിശകലനം ചെയ്താൽ അവയിൽ ഏറിയ പങ്കും മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയാണെന്ന് നമുക്ക് എടുത്തു പറയേണ്ടതായി വരും. പരിസ്ഥിതി ലോലമായ പ്രദേശങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ നടത്തുന്ന കുടിയേറ്റങ്ങളുടേയും വനങ്ങൾ വെട്ടി നിരത്തി മനുഷ്യൻ നടത്തിയ നഗരവൽക്കരണത്തിന്റേയും പ്രത്യാഘാതങ്ങളാണ് ഒട്ടുമിക്ക ഉരുൾപൊട്ടലുകളും വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങളും. വെള്ളത്തിന്റെ പെട്ടന്നുള്ള കുത്തൊഴുക്കിനെ തടഞ്ഞു നിർത്തുന്നതിൽ അണക്കെട്ടുകൾ വലിയ ഒരു പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും പിൽക്കാലത്ത് ജലം ഒഴുകി പോകുന്ന സ്വാഭാവികമായ ചാലുകളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിൽ ഇതേ അണക്കെട്ടുകൾ വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്ക് വളരെ വലുതുമാണ്. സ്രോതസ്സിൽ നിന്നുള്ള സ്വാഭാവികമായ നീരൊഴുക്കുകൾ അണക്കെട്ടുകളാൽ തടസ്സപ്പെടുന്ന എന്നതുമൂലം പുഴകളിൽ വെള്ളമില്ലാതാകുകയും പുഴയോരങ്ങൾ കുടിയേറ്റങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞ് പുഴ തന്നെ ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദുരവസ്ഥയും നാം എപ്പോഴും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതാണ്. ഒഴുക്കുകൾ ഇല്ലാത്ത പുഴകളിൽ രൂപപ്പെടുന്ന മണൽത്തിട്ടകൾ സ്വാഭാവികമായ ഒഴുക്കിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

വൃഷ്ടി പ്രദേശങ്ങളിൽ പലപ്പോഴായി പെയ്യുന്ന അധിക മഴ പലപ്പോഴും ഡാമുകൾ തുറന്നിടേണ്ട ദുരവസ്ഥയിലേക്കെത്തിക്കുകയും വർഷക്കാലത്ത് ജലനിപിടമാകുന്ന കേരളം പോലുള്ള ഒരു ആവാസവ്യവസ്ഥയിലേക്ക് അണക്കെട്ടുകളിലെ വെള്ളം ഒഴുകാനിടയില്ലാത്ത പുഴയിലേക്ക് തുറന്നിടേണ്ടി വരുമ്പോൾ അത് സ്വാഭാവികമായും വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നു. ചിറകളും തോടുകളും കുളങ്ങളും വയലുകളും കായലുകളും നിറഞ്ഞ പൂർണ്ണമായും സഹ്യപർവ്വതത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന കേരളം പോലൊരു ഭൂപ്രകൃതിയെ വനം വെട്ടി നശിപ്പിച്ചും ഡാമുകൾ പണിതും പൂർണ്ണമായും നികത്തി സമതലമാക്കി കോൺക്രീറ്റ് കാടുകൾ പണിതും നാം നടത്തിയ പരിവർത്തനം ഇതിനെ സ്വാഭാവികമായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന്റെ നാടാക്കി മാറ്റി എന്നതിൽ യാതൊരു അത്ഭുതവും ഇല്ല.

ദുർബലമായ പശ്ചിമഘട്ടത്തെ വെട്ടി നിരത്തി കുടിയേറി കൃഷി ഭൂമികളാക്കി മാറ്റിയും റിസോട്ടുകൾ പണിതും പാറമടകളാൽ നിറച്ചും നാം നടത്തിയ ആധുനീക വത്കരണം ഉരുൾപ്പൊട്ടലുകളുടേയും മണ്ണിടിച്ചിലുകളുടേയും നാടാക്കി ഇതിനെ മാറ്റി എന്നതിൽ നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാം. അസ്വാഭാവീകമായി മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുന്ന ഇത്തരം ദുരന്തങ്ങൾ പരിസ്ഥിതി ലോല പ്രദേശമായ ഈ പശ്ചിമഘട്ട ഭൂമിയെ സമീപ ഭാവിയിൽ തന്നെ ഭൂകമ്പങ്ങളുടെ കൂടി നാടാക്കി മാറ്റാതിരിക്കട്ടെ എന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങളും പുനഃരധിവാസവും

ഏതൊരു പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളുടേയും അവശേഷിപ്പുകൾ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നത് അനാഥമാക്കപ്പെടുന്ന കുറേ മനുഷ്യ ജീവിതങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ലോകം മുഴുവൻ മനുഷ്യജീവിതത്തിന് വലിയ വില നൽകുമ്പോഴും അപകടം നടന്നാൽ മാത്രം പ്രതികരിക്കുകയും മുന്നറിയിപ്പുകളെ പാടെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ സംവിധാനങ്ങൾ നമുക്ക് ഒരു വലിയ ശാപം തന്നെയാണ്.

ജനങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തം ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രം നടക്കുന്ന രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങളാണ് നമ്മുടെ നാട് എപ്പോഴും കണ്ടുവരുന്നത്. എത്ര ദുരന്തങ്ങൾ സംഭവിച്ചാലും മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കില്ല എന്നതും പെട്ടെന്ന് പ്രതികരിക്കാവുന്ന സംവിധാനങ്ങൾ ഇല്ല എന്നതും നമ്മുടെ ഏറ്റവും വലിയ അപര്യാപ്തതയാണ്. അനാവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കായി പണം വാകിക്കോരി ചിലവഴിക്കുമ്പോഴും ദുരിതാശ്വാസ ഫണ്ടിൽ നിന്നും വരുന്ന പണമെല്ലാം വേണ്ട രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുകയോ പുനരധിവസിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിതും രാഷ്ട്രീയ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്തും തീർക്കുന്ന നമ്മുടെ സംവിധാനങ്ങൾ മികച്ച ദ്രുതപ്രതികരണ സംവിധാങ്ങൾ സജ്ജമാക്കാനും അവയെ വേണ്ടരീതിയിൽ യന്ത്രവൽക്കരിക്കുവാനോ തയ്യാറാക്കുന്നില്ല എന്നത് നാം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഏറ്റവും

വലിയ വെല്ലുവിളിയാണ്. മികച്ച രീതിയിൽ നിർമ്മിച്ച കെട്ടിടങ്ങളും രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങളിലെ സ്വകാര്യപങ്കാളിത്തവും മാറ്റി നിർത്തിയാൽ നമ്മൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ദുരന്തങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി ഇതിലും പതിന്മടങ്ങ് വലുതായിരിക്കും എന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം തന്നെയാണ്. കാര്യക്ഷമമായ പുനരധിവാസ പാക്കേജുകൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റ് സംവിധാനം നമുക്ക് ഇന്ന് നിലവിലില്ല. സുനാമി, ഓഖി പോലുള്ള ദുരന്തങ്ങളുടെ പുനരധിവാസ പ്രക്രിയകൾ പോലും കൃത്യമായി നടപ്പാക്കാൻ കിഴിഞ്ഞില്ല എന്നത് നമുക്ക് മുൻപിലുണ്ട്. സ്വകാര്യമേഖലയുടെ പങ്കാളിത്തവും യന്ത്രശക്തിയും പണവും എപ്പോഴും ആശ്രയിക്കുക എന്നത് ഒരു മികച്ച ഭരണസംവിധാനത്തിനും ഒരിക്കലും ഭൂഷണമല്ല.

മുൻകരുതലുകളും ബോധവത്കരണവും

ഭാരതത്തിലെ പൊതുവായ സാഹചര്യങ്ങൾ എടുത്തു പരിശോധിച്ചാലും കേരളത്തിലെ പ്രത്യേകമായി പരിഗണിക്കുമ്പോഴും ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിലുള്ള നമ്മുടെ നിലപാടുകൾ ശ്ലാഘനീയമാണ് എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. കാലാവസ്ഥ നിരീക്ഷണരംഗത്തും മറ്റും നാം നടത്തിയ മുന്നേറ്റങ്ങളെ പാടെ അവഗണിക്കണം എന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം. വളരെ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ഭാരതത്തിന്റെ പൊതുവായ അവസ്ഥയെ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ജീവിതനിലവാരത്തിൽ വളരെ മുന്നിലുള്ള കേരളം മുൻകരുതലുകളുടെ കാര്യത്തിൽ ദേശീയനിലവാരത്തേക്കാളും താഴെയാണ് എന്ന് പറയേണ്ടി വരും.

കടലേറ്റമുണ്ടാകുമെന്ന് എത്ര മുന്നറിയിപ്പുണ്ടായിരുന്നാലും കടലോരത്തുള്ള ആരും വീട് പൊളിഞ്ഞു വീഴുന്നവരെ അവിടെ നിന്നും മാറാറില്ല, സംവിധാനങ്ങൾ അതിനായി ശ്രമിക്കാറുമില്ല. ഗാഡ്ഗിൽ കമ്മറ്റി റിപ്പോർട്ടിനു ശേഷം ഇത്രയേറെ വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഒരു ഉരുൾപ്പൊട്ടലുകൾക്കെതിരേയോ ശക്തമായ ഒരു ബോധവത്കരണമോ മാറ്റി പാർപ്പിക്കലുകളോ പാറമടകളെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള പ്രത്യേക സംവിധാനങ്ങളോ നമുക്കില്ല. അടിവാരം തുരന്ന മലകൾ ഇടിഞ്ഞു വീഴുമ്പോഴും മരങ്ങൾ വെട്ടി നശിപ്പിച്ച വനഭൂമി ഒലിച്ച് പോകുമ്പോഴും അതിന് മുകളിൽ കയറി നിർമ്മിതികൾ ഉണ്ടാക്കുകയും അവിടെ കേറി പാർക്കുന്ന ആളുകളും സംവിധാനങ്ങളുമാണ് നമുക്കുള്ളത്. തോടുകളും കുളങ്ങളും നീർചാലുകളും നികത്തി പുതിയ കെട്ടിങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പൂർവ്വീകർ ഈ ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടിച്ച തോടുകളും ചാലുകളും എന്തിനായിരുന്നു വെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനും മറ്റുള്ളവരെ ബോധവത്കരിക്കുവാനും നമുക്ക് കഴിയാതെ പോയി. 10 സെ.മി. മഴ പെയ്താൽ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാകുന്ന ഇന്നത്തെ കേരളത്തിൽ ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ ഇന്ന് തുടരുന്നത് യഥാർത്ഥ ബോധവത്കരണത്തിന്റേയും ഉള്ള നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കാൻ കഴിയാത്തതിന്റേയും ഒരുത്തമ ഉദാഹരണമാണ്.

നാല് ജില്ലകളെ പൂർണ്ണമായും മുക്കി കൊല്ലാൻ കഴിവുള്ള എപ്പോഴും പൊളിഞ്ഞു വീഴാവുന്ന മുല്ലപ്പെരിയാർ ഡാം ഒരു ആറ്റം ബോംബുപോലെ നമ്മുടെ തലയ്ക്ക് മുകളിൽ നിൽക്കുമ്പോഴും നമുക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നത് നമ്മുടെ ബോധവൽക്കരണത്തിന്റേയും സംവിധാനങ്ങളുടെയും കാര്യക്ഷമത ഇല്ലായ്മയുടേയും പ്രത്യക്ഷ ഉദാഹരണമാണ്. ദുരന്തമുഖങ്ങളിൽ പല സംസ്ഥാനങ്ങളും എടുക്കുന്ന മുൻകരുതലുകൾ യാതൊരു മുൻകരുതലുകളും എടുക്കാത്ത കേരളം പോലുള്ള സംസ്ഥാനത്തിന് സമ്മാനിക്കുക ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരാൻ കഴിയാത്ത വലിയ ദുരന്തങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും എന്നതിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല.

വിദഗ്ദരും രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വവും

കേരളം പോലൊരു പ്രദേശത്ത് സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ വിദഗ്ദ ഉപദേശങ്ങൾക്കോ സേവനങ്ങൾക്കോ പ്രത്യേകമായി ഒരു പരസഹായം തേടേണ്ട ആവശ്യമുള്ള ഒരു നാടല്ല. രാജ്യത്തിന്റേയും ലോകത്തിന്റേയും നാനാഭാഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏറ്റവും വിദഗ്ദമതികളായ എൻജിനീയർമാരുടേയും സാങ്കേതീക വിദഗ്ദരുടേയും ഉപദേശകരുടേയുമെല്ലാം നാടാണ് കേരളം. എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയ ഇച്ഛാശക്തിയില്ലായ്മ കൊണ്ടും ഭാവിയെ കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ

കാഴ്ചപ്പാട് ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടും എപ്പോഴും പുറകോട്ടടിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സമൂഹമായി നമ്മൾ മാറിയിരിക്കുന്നു. കസ്തൂരി രംഗൻ കമ്മിറ്റിയുടേയും മാധവ് ഗാഡ്ഗിൽ കമ്മറ്റിയുടേയും വ്യക്തമായ റിപ്പോർട്ടുകൾ ഉണ്ടായിട്ടും വെള്ള പൊക്കങ്ങളും ഉരുൾപ്പൊട്ടലുകളും നമുക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്ന എന്നത് രാഷ്ട്രീയ ഇച്ഛാശക്തിയില്ലായ്മയുടേയും വ്യക്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് ഇല്ല എന്നുള്ളതിന്റേയും പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു തെളിവ് തന്നെയാണ്. ദുരന്തങ്ങളെ രാഷ്ട്രീയ മുതലെടുപ്പുകൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുകയോ അവയെ സാമ്പത്തീക സ്രോതസ്സിനായുള്ള മാർഗങ്ങളായി കാണുകയോ അല്ല രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത്. പകരം ലഭ്യമാകുന്ന വൈവധ്യത്തെ മികച്ച രീതിയിൽ ഉപയോഗിച്ച് ദുരന്തങ്ങളെ പരമാവധി ഒഴിവാക്കുകയും സുനാമി പോലുള്ള ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയാത്ത ദുരന്തങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ ശക്തവും ആധുനീകവുമായ മാർഗങ്ങൾ അവലംഭിക്കുകയുമാണ് രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത്. അതിന് അവരെ പ്രാപ്തമാക്കാൻ കഴിയുന്ന വിദഗ്ദ സമിതികൾ രൂപീകരിക്കുക എന്നതാണ് ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾക്കെതിരെ നാം എടുക്കേണ്ട പ്രഥമ നടപടി.

ലോക പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങളിലേക്ക് ഒരു എത്തി നോട്ടം

ജപ്പാൻ പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങളുടെ നാടാണ്. ജപ്പാന് ഭൂകമ്പങ്ങളുടെ നാട് എന്ന ഒരു അപരനാമം ഉണ്ട്. അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളുടെ നാട് എന്നും ഇത് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ അഗ്നിപർവ്വമായ ഫ്യൂജിയാമ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും ജപ്പാനിലാണ്. നിരന്തരമായ ഭൂകമ്പങ്ങൾ അവിടെ നിത്യസംഭവമാണ്. പക്ഷെ ഭൂകമ്പങ്ങൾ കൊണ്ട് അവിടെ ആരും മരിക്കാറില്ല. കാരണം ജപ്പാൻകാരുടെ ദീർഘവീക്ഷണമാണ്. ഭൂകമ്പം വന്നതിനുശേഷം എങ്ങിനെ പുനഃരധിവാസം നടത്താം എന്നല്ല അതിനുപകരം ഭൂകമ്പത്തെ അതിജീവിക്കുന്ന നിർമ്മിതകൾ മുതൽ അവയെ അതിജീവിക്കുന്ന കിടക്കകൾ വരെയുള്ള സാങ്കേതീക വിദ്യയുടെ ഒരു നീണ്ട നിര തന്നെയാണ് ജപ്പാൻ മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്നത്. കാര്യക്ഷമമായ മുന്നറിയിപ്പ് സംവിധാനങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതികളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച കൊണ്ടുള്ള ബോധവത്കരണ പരിപാടികളും മുതൽ തുടങ്ങുന്നു ജപ്പാനിലെ ഭൂകമ്പ പ്രതിരോധ സംവിധാനം.

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ചുഴലിക്കാറ്റായ ട്വിസ്റ്റർ വീശിയടിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് അമേരിക്ക. വമ്പൻ മരങ്ങളേയും നിർമ്മിതികളേയും വരെ ഒന്നും അവശേഷിപ്പിക്കാതെ എടുത്തുകൊണ്ട് പോകാൻ ഈ കാറ്റിന് കഴിവുണ്ട്. മറ്റനേകം കൊടുങ്കാറ്റുകളും അവിടെ നിത്യ സംഭവമാണ്. കാര്യക്ഷമമായ നിരീക്ഷണ മുന്നറിയിപ്പ് സംവിധാനം കൊണ്ട് അവർ അതിനെ അതിജീവിക്കുന്നു. കൃത്യമായ സമയങ്ങളിൽ ആളുകളെ മാറ്റി പാർപ്പിച്ചും ആധുനീക ടെക്നോളജികൾ ഉപയോഗിച്ചും ചുഴലികാറ്റു കളെപോലും വഴിതിരിച്ച് വിട്ട് നിശ്ചലമാക്കിയും അവർ അതിനെ പ്രതിരോധിക്കും.

വാസയോഗ്യമായ സ്ഥങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും വെള്ളത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട രാജ്യമാണ് ലാവോസ്. ജലത്തിൽ പൊങ്ങി നിൽക്കുന്നതും പൊയ്ക്കാലുകളിൽ നിൽക്കുന്നതുമായ നിർമ്മിതികൾ കൊണ്ട് വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങളെ അതിജീവിച്ച് എങ്ങിനെ ജീവിക്കാമെന്ന് ലാവോസ് നമുക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നു. ഉദാഹരണങ്ങൾ അനേകമുണ്ട്. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയോടൊത്ത് ജീവിക്കുന്നതിനും പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളെ അതിജീവിക്കുന്നതിനും ഇവ കൂട്ടത്തിൽ ചിലതു മാത്രം.

ഉപസംഹാരം

പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ യഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ദുരന്തങ്ങളല്ല. അവയെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ സ്വാഭാവീകമായ പ്രവാഹങ്ങളും പ്രക്രിയകളും മാത്രമാണ്. നാം അവയ്ക്ക് അനുകൂലമായും അതിന്റെ സ്വാഭാവീകമായ പ്രവാഹദിശയിൽ നിലനിൽക്കാനും പഠിക്കുമ്പോൾ അവ പ്രകൃതിയുടെ സ്വാഭാവീക പ്രക്രിയകളായി മാറുന്നു. മറിച്ച് നാം അതിന് അഭിമുഖമായി നിൽക്കുകയും അതിനെ എതിർക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവ സ്വാഭാവീകമായും ദുരന്തങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയെ മനസ്സിലാക്കാൻ മറന്ന, പ്രകൃതിക്കപ്പുറം തനിക്ക് സ്വന്തമായൊരു സ്വത്തമുണ്ടെന്ന് സ്വയം കരുതാൻ

തുടങ്ങിയ നാൾ മുതൽക്കാണ് പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ അവനെ വേട്ടയാടാൻ തുടങ്ങിയത്. മറ്റ് ജീവികളെല്ലാം പ്രകൃതിയെ വായിച്ചറിയുകയും അവയുടെ അന്തർലീനമായ ചേതനകളിൽ നിന്നു തന്നെ പ്രകൃതിയെ വായിച്ചെടുക്കുകയും സ്വാഭാവീകമായി പ്രകൃതിയുടെ മാറ്റങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രവഹിക്കുകയും വ്യതിചലിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും മാറി നിന്ന മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും ബന്ധങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട് പ്രകൃതിയുടെ സ്പന്ദനങ്ങൾ വായിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും വേർപ്പെട്ട മറ്റൊരു സ്വത്തബോധമാണ് താനെന്ന് ബോധത്തോടെ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പ്രകൃതി മനുഷ്യന് വൈരുധ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒന്നായി മാറി.

സാങ്കേതീകവിധ്യകൾ ഉപയോഗിക്കണം, ശാസ്ത്രം വളരണം, സൗകര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടണം, മികച്ച ജീവിത രീതികൾ ഉണ്ടാകണം, മനുഷ്യൻ വളരണം പക്ഷെ കൂടെ പ്രകൃതിയോടൊപ്പം ജീവിക്കാൻ കഴിയണം. മനുഷ്യന്റെ അവിഭാജ്യമായ ഘടകമാണ് പ്രകൃതി. മനുഷ്യൻ പൂർണ്ണമായും പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമാണ്. മറിച്ച് പ്രകൃതിക്ക് അതിന്റെ കോടാനുകോടി ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ് മനുഷ്യൻ. ഓർമ്മയിരിക്കട്ടെ! പ്രകൃതി നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യക്കാരൻ ആരാണ്? പ്രകൃതിയോ? അതോ മനുഷ്യകുലം തന്നെയോ?

റഫറൻസുകൾ

ഗാഡ്ഗിൽ, എം., & ഗുഹ, രാമചന്ദ്ര. *"പാരിസ്ഥിതിക ചരിത്രം: ഭാരതത്തിലെ പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾ."* ന്യൂഡൽഹി: ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ്, 1992.

കസ്തൂരിരംഗൻ, കെ. *"പശ്ചിമഘട്ട പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണ റിപ്പോർട്ട്."* ഇന്ത്യ സർക്കാർ പ്രസിദ്ധീകരണം, 2013.

ഹസാരിക്ക, പി. *"ഭൂമിയുടെ പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾ: സോഷ്യൽ ഇംപാക്ട്സ്."* ഹാര്പർ & കോളിൻസ്, 2015.

സ്നേഹ, എസ്. *"പ്രളയവും മനുഷ്യരാശിയും: കേരളത്തിലെ ജലപ്രളയങ്ങളുടെ പഠനം."* തിരുവിതാംകൂർ: കേരള ശാസ്ത്ര കോണഗ്രസ്സ്, 2017.

രാംചന്ദ്രൻ, വി. *"ആഭ്യന്തര കുടിയേറ്റം: പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾ ഉളവാക്കുന്ന സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങൾ."* ചെന്നൈ: സംവാദം പബ്ലിക്കേഷന്സ്, 2008.

യു.എൻ.ഡി.പി. *"ഭാരതത്തിൽ പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളോടെ സാമ്പത്തിക-സാമൂഹിക ഫലങ്ങൾ."* സംയുക്തരാഷ്ട്ര വികസന പരിപാടി (യു.എൻ.ഡി.പി), 2019.

മലയാളഗുരു
(മലയാളം റിസർച്ച് ജേണൽ)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: ISSN Print

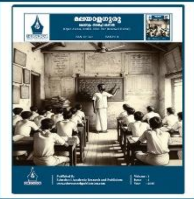

സമകാലിക മലയാള കവിതയിലും കഥാസാഹിത്യത്തിലും പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങൾ

Gayathri J, Research Scholar, Department of Kerala Studies, University of Kerala, Kariavattom Campus, Thiruvananthapuram, Kerala, India.

Article information
Received: 16th January 2025
Received in revised form: 10th February 2025
Accepted: 9th March 2025
Available online: 25th April 2025
Volume: 1
Issue: 1
DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.15286449

Abstract

Contemporary Malayalam literature increasingly reflects environmental issues and themes with growing significance. This research paper analyzes ecological thoughts and representations in Malayalam poetry and fiction from the 1980s to the present. It examines how topics such as the evolving relationship between nature and humans, global warming, deforestation, waste management, biodiversity conservation, and river crises are portrayed in contemporary Malayalam literature.The study explores how environmental concerns find space in the works of writers like Sachidanandan, Ayyappa Paniker, D. Vinayachandran, Veena Thampi, Sara Joseph, C. Radhakrishnan, and S. Hareesh, and how environmental politics is shaped within these texts. The conclusion of this study is that environmental expressions in contemporary Malayalam literature are not merely descriptions of concern, but have become literary means to lead society towards greater ecological awareness.

സാരാംശം

സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളും പ്രമേയങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പ്രാധാന്യത്തോടെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ ഗവേഷണ ലേഖനം 1980-കൾ മുതൽ വർത്തമാനകാലം വരെയുള്ള മലയാള കവിതയിലെയും കഥാസാഹിത്യത്തിലെയും പാരിസ്ഥിതിക ചിന്തകളെയും പ്രതിനിധാനങ്ങളെയും അപഗ്രഥിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ പരിണാമം, ആഗോളതാപനം, വനനശീകരണം, മാലിന്യ പ്രശ്നങ്ങൾ, ജൈവവൈവിധ്യ സംരക്ഷണം, നദികളുടെ പ്രതിസന്ധി തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ എങ്ങനെ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നത് ഈ പഠനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. സച്ചിദാനന്ദൻ, അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ, ഡി. വിനയചന്ദ്രൻ, വീണാ തമ്പി, സാറാ ജോസഫ്, സി. രാധാകൃഷ്ണൻ, എസ്. ഹരീഷ് തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാരുടെ സൃഷ്ടികളിൽ പാരിസ്ഥിതിക സമസ്യകൾ എത്രത്തോളം ഇടംനേടിയിരിക്കുന്നു എന്നും അവയിലെ പരിസ്ഥിതി രാഷ്ട്രീയം എങ്ങനെയാണ് രൂപപ്പെടുന്നതെന്നും പരിശോധിക്കുന്നു. സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പാരിസ്ഥിതിക ആവിഷ്കാരങ്ങൾ വെറും ആശങ്കകളുടെ വിവരണങ്ങൾ മാത്രമല്ല, മറിച്ച് സമൂഹത്തെ പാരിസ്ഥിതിക അവബോധത്തിലേക്ക് നയിക്കാനുള്ള സാഹിത്യ മാർഗ്ഗങ്ങളായി മാറുന്നു എന്ന നിഗമനത്തിലാണ് ഈ പഠനം എത്തിച്ചേരുന്നത്.

പ്രധാന വാക്കുകൾ : പാരിസ്ഥിതിക സാഹിത്യം, മലയാള കവിത, മലയാള കഥാസാഹിത്യം, ആഗോളതാപനം, വനനശീകരണം, പരിസ്ഥിതി രാഷ്ട്രീയം

ആമുഖം

മനുഷ്യരാശിയുടെ നിലനിൽപ്പിന് ഏറ്റവും സുപ്രധാനമായ വിഷയമാണ് പരിസ്ഥിതി. ആഗോളവത്കരണത്തിന്റെയും അതിവേഗ വ്യവസായവത്കരണത്തിന്റെയും ഫലമായി ഇന്ന് ലോകം പാരിസ്ഥിതിക പ്രതിസന്ധികളെ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആഗോള താപനം, അന്തരീക്ഷ മലിനീകരണം, വനനശീകരണം, ജൈവവൈവിധ്യ നാശം, ജലമലിനീകരണം തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾ മനുഷ്യരാശിയുടെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച് ആശങ്ക ജനിപ്പിക്കുന്നു. കേരളം പോലെ പ്രകൃതിസമ്പന്നമായ ഒരു പ്രദേശവും ഇത്തരം പാരിസ്ഥിതിക പ്രതിസന്ധികളിൽ നിന്ന് മുക്തമല്ല.

സാഹിത്യം എന്നും സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്. സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ സാഹിത്യത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നു. പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളും അവ ഉയർത്തുന്ന വെല്ലുവിളികളും സാഹിത്യത്തിൽ വിവിധ രീതികളിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. മലയാള സാഹിത്യത്തിലും ഇക്കാലമത്രയും പരിസ്ഥിതി എന്ന വിഷയം വിവിധ രൂപങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പാരിസ്ഥിതിക ചിന്തകൾക്ക് വർദ്ധിച്ച പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാം.

ക്ഷേത്രാരാധനയുടെ ഒരു ഘടകമായിട്ടാണ് ഭാരതത്തിലെ വിവിധ കലകൾ രൂപമെടുത്തിട്ടുള്ളത്. അവയുടെ ഇതിവൃത്തവും പ്രകടനരീതിയും ക്ഷേത്രങ്ങളുമായി ദേവീദേവന്മാരുടെ കഥകളുമായി അവിഭാജ്യമാംവണ്ണം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സാഹിത്യത്തേക്കാളും തത്വങ്ങളെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ് ദൃശ്യകലകൾക്കും, നാട്യ- നാടക- കലാപ്രകടനങ്ങൾ വഴി കാര്യഗ്രഹണം വളരെ സുഗമമായിത്തീരുന്നു. മറ്റ് പ്രക്രിയകളെപ്പോലെ ഭാരതത്തിൽ കലകളും കേവലം വിനോദോപാധിയല്ലാതെ നർമ്മബോധമാർഗ്ഗങ്ങളായാണ് സമുദായത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയത്. നാടകങ്ങളിലും നൃത്തങ്ങളിലുമെല്ലാം ഇതിവൃത്തം പുരാണ കഥകളായിരുന്നു. നാനാത്വത്തിൽ നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന ഏകത്വത്തെ കണ്ടറിഞ്ഞ് ജീവിതാനുഭവമാക്കി നമ്മുടെ മനോവ്യാപാരം വഴി പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കല, സാഹിത്യം, മതം എന്നിവ ഉപാധികളാണ്.

ഈ ഗവേഷണ ലേഖനം സമകാലിക മലയാള കവിതയിലെയും കഥാസാഹിത്യത്തിലെയും പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. പാരിസ്ഥിതിക സാഹിത്യം (Environmental Literature) അഥവാ ഇക്കോളിറ്ററേച്ചർ (Ecoliterature) എന്ന സങ്കല്പത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പാരിസ്ഥിതിക ആഖ്യാനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാനാണ് ഈ പഠനത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നത്.

പാരിസ്ഥിതിക സാഹിത്യം: സൈദ്ധാന്തിക പരിപ്രേക്ഷ്യം

പാരിസ്ഥിതിക വിമർശനം (Ecocriticism) എന്ന സൈദ്ധാന്തിക സമീപനം 1970-കളിൽ പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യ വിമർശനരംഗത്ത് ശക്തമായി ഉയർന്നുവന്നു. സാഹിത്യവും പരിസ്ഥിതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ അപഗ്രഥിക്കുന്ന ഒരു വിമർശന സമീപനമാണിത്. ചെറുയ് ഗ്ലോട്ഫെൽറ്റി, ലോറൻസ് ബ്യൂൽ, ലിയോ മാർക്ക്സ് തുടങ്ങിയവർ ഈ മേഖലയിൽ പ്രധാന സംഭാവനകൾ നൽകിയവരാണ്.

പാരിസ്ഥിതിക വിമർശനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സങ്കല്പങ്ങളിൽ ചിലതാണ്:

- പ്രകൃതി-സംസ്കാരം ദ്വന്ദ്വം (Nature-Culture Dichotomy)
- പരിസ്ഥിതി കേന്ദ്രീകൃത ചിന്താഗതി (Ecocentric Perspective)
- പരിസ്ഥിതി രാഷ്ട്രീയം (Environmental Politics)
- പരിസ്ഥിതി നീതി (Environmental Justice)

പരിസ്ഥിതിയുടെ വിവിധ മുഖങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന സാഹിത്യകൃതികളെ 'പാരിസ്ഥിതിക സാഹിത്യം' എന്ന് വിളിക്കാം. മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങൾ, പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യകത, ജൈവവൈവിധ്യ സംരക്ഷണം തുടങ്ങിയ പ്രമേയങ്ങൾ പാരിസ്ഥിതിക സാഹിത്യത്തിൽ പ്രധാനമായും കാണാം. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഇക്കാലമത്രയും പരിസ്ഥിതി എന്ന വിഷയം വിവിധ രൂപങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും 'പാരിസ്ഥിതിക സാഹിത്യം' എന്ന നിലയിൽ ഇത് ഒരു പഠന മേഖലയായി വികസിച്ചത് സമീപകാലത്താണ്.

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പാരിസ്ഥിതിക ബോധത്തിന്റെ വികാസം

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പ്രകൃതി ചിത്രീകരണങ്ങൾ പ്രാചീന കാലം മുതലേ കാണാം. കേരളത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ പ്രകൃതിഭംഗി, ഋതുഭേദങ്ങൾ, നൈസർഗിക വിഭവങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പല സാഹിത്യകൃതികളിലും വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് 1980-കൾക്കു ശേഷം, പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളെ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക കാഴ്ചപ്പാടോടെ ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ശക്തമായി.

സയൻറ് തോമസ് കാവ്, സൈലന്റ് വാലി, നർമ്മദാ ബചാവോ ആന്ദോളൻ തുടങ്ങിയ പാരിസ്ഥിതിക പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ കേരളത്തിലെയും ഇന്ത്യയിലെയും സാഹിത്യകാരന്മാരെ ഗണ്യമായി സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, 'പരിസ്ഥിതി' എന്ന ആശയം ഒരു സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ വിഷയമായി ഉയർന്നുവന്നതും ഈ കാലത്താണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചത്.

ഓ.വി. വിജയൻ, സച്ചിദാനന്ദൻ, അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ, സാറാ ജോസഫ്, സി. രാധാകൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാർ തങ്ങളുടെ സൃഷ്ടികളിൽ പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളെ ശക്തമായി ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവരുടെ കൃതികളിൽ പാരിസ്ഥിതിക ചിന്തകൾ വെറും പ്രകൃതി വർണ്ണനകളിൽ നിന്നും മാറി, മനുഷ്യ-പ്രകൃതി ബന്ധത്തെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-ദാർശനിക തലങ്ങളിൽ വിലയിരുത്തുന്ന തരത്തിലേക്ക് വികസിച്ചു.

സമകാലിക മലയാള കവിതയിലെ പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങൾ

സമകാലിക മലയാള കവിതയിൽ പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങൾക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. പ്രമുഖ കവികളായ സച്ചിദാനന്ദൻ, അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ, ഡി. വിനയചന്ദ്രൻ, വീണാ തമ്പി, സാവിത്രി രാജീവിതത്തിന്റെ തുടർച്ചക്കായി."

ഇവിടെ മരം നടുന്ന പ്രവൃത്തിയെ ഒരു പ്രതീക്ഷയുടെയും, പ്രതിരോധത്തിന്റെയും, വിശ്വാസത്തിന്റെയും പ്രതീകമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. പാരിസ്ഥിതിക പ്രതിസന്ധികളെ നേരിടാനുള്ള മാർഗങ്ങളും, അതിനായുള്ള വ്യക്തിപരമായ ചെറുപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യവും ഇവിടെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു.

സച്ചിദാനന്ദന്റെ കവിതകളിലെ പാരിസ്ഥിതിക ബോധം

സച്ചിദാനന്ദൻ തന്റെ കവിതകളിൽ പരിസ്ഥിതി നാശത്തെയും അതിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടാകുന്ന മാനവിക പ്രതിസന്ധികളെയും കുറിച്ച് ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നു. 'മരിക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ വനം', 'കാലാവസ്ഥ', 'മണൽ വീട്', 'അശ്വത്ഥമാവിന്റെ ദുഖം' തുടങ്ങിയ കവിതകളിൽ പാരിസ്ഥിതിക പ്രതിസന്ധികളെ കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകൾ വ്യക്തമാണ്.

"മരിക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ വനം" എന്ന കവിതയിൽ അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു:

> "വിഷവാതകങ്ങൾ നിറഞ്ഞ വായു ശ്വസിച്ച്
> രോഗികളാകുന്ന മരങ്ങൾ
> വരൾച്ചയിൽ നിന്ന് ജലപ്രളയത്തിലേക്ക്

ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് നീങ്ങുന്ന ഭൂമിയെ നോക്കി
സംശയത്തോടെ തലയാട്ടുന്നു."

ഇവിടെ മരങ്ങളെയും പ്രകൃതിയെയും മാനവീകരിക്കുന്ന കവി, വായു മലിനീകരണവും കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനവും സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധിയെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. ഭൂമിയുടെ ആരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്ക ഇതിൽ വ്യക്തമാണ്.

"അശ്വത്ഥമാവിന്റെ ദുഖം" എന്ന കവിതയിൽ നഗരവൽക്കരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഒറ്റപ്പെട്ടുപോകുന്ന അശ്വത്ഥമാവിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ സ്വാർത്ഥതയും പ്രകൃതിയോടുള്ള അനാദരവും ഇവിടെ വിമർശന വിധേയമാകുന്നു.

അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ പാരിസ്ഥിതിക കവിതകൾ

അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കവിതകളിൽ പാരിസ്ഥിതിക പ്രതിസന്ധികളെക്കുറിച്ചുള്ള ആഴമായ ചിന്തകൾ കാണാം. 'അക്കിത്തം', 'കുറ്റിപ്പുറം പാലം', 'മണൽക്കാട്', 'സയൻറ് തോമസ് കാവിലെ ദൈവം' തുടങ്ങിയ കവിതകളിൽ പരിസ്ഥിതി നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

'സയൻറ് തോമസ് കാവിലെ ദൈവം' എന്ന കവിതയിൽ വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള വേദന വ്യക്തമാകുന്നു:

"എന്നെ കൊല്ലേണ്ട, മരം മുറിക്കേണ്ട
കാവുകളെ ഇല്ലാതാക്കേണ്ട
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഓരോ ശ്വാസത്തിലുമുണ്ട്..."

ഇവിടെ കാവുകളുടെ നശീകരണമാണ് പ്രധാന വിഷയം. 'സയൻറ് തോമസ് കാവ്' എന്ന യഥാർത്ഥ സംഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ കവിത രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആദിവാസികളുടെയും പ്രകൃതിയുടെയും അവകാശങ്ങൾക്കായി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു പാരിസ്ഥിതിക രാഷ്ട്രീയമാണ് ഇവിടെ കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

ഡി. വിനയചന്ദ്രന്റെ പാരിസ്ഥിതിക കവിതകൾ

ഡി. വിനയചന്ദ്രന്റെ കവിതകളിൽ മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള അവിഭാജ്യ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ ഉയർന്നുവരുന്നു. 'മഴവിൽ', 'റിസർവോയർ', 'നദി', 'പക്ഷികൾ' തുടങ്ങിയ കവിതകളിലൂടെ പ്രകൃതിയുടെ സൗന്ദര്യവും അതിന്റെ നാശവും ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

'റിസർവോയർ' എന്ന കവിതയിൽ അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു:

"ഒരു വലിയ ജലസംഭരണിയിലേക്ക്
ഒടുവിൽ ഒഴുകിയെത്തും
എല്ലാ നദികളുടെയും കഥ
മൺമറഞ്ഞ ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ
ഓർമ്മകൾ പോലെയാണ്."

ഇവിടെ അണക്കെട്ടുകൾ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ വെള്ളത്തിനടിയിലാകുന്ന ഗ്രാമങ്ങളെയും അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പാരിസ്ഥിതിക-സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

വീണാ തമ്പിയുടെ പാരിസ്ഥിതിക കവിതകൾ

വീണാ തമ്പിയുടെ കവിതകളിൽ സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും, പ്രകൃതിയുടെ ചൂഷണവും മേധാവിത്വ രാഷ്ട്രീയവും പ്രധാന വിഷയങ്ങളാണ്. 'അത്താഴ വിരുന്ന്', 'മണ്ണിന്റെ മകൾ', 'കാട്ടിലെ പാട്ട്' തുടങ്ങിയ കവിതകളിൽ പാരിസ്ഥിതിക ബോധം ശക്തമാണ്.

'മണ്ണിന്റെ മകൾ' എന്ന കവിതയിൽ സ്ത്രീയുടെയും പ്രകൃതിയുടെയും ചൂഷണം സമാനമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു:

"എന്റെ ശരീരവും നിങ്ങൾ കീറിമുറിച്ചു എന്റെ മണ്ണും നിങ്ങൾ കവർന്നെടുത്തു ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഒരുമിച്ച് മുറിവേൽക്കുന്ന മനുഷ്യയും പ്രകൃതിയും."

ഇവിടെ പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം (Ecofeminism) എന്ന ആശയം കാണാം. സ്ത്രീയുടെ ശരീരവും ഭൂമിയും ഒരേപോലെ ചൂഷണത്തിന് വിധേയമാകുന്നു എന്ന ആശയമാണ് ഇതിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

സാവിത്രി രാജീവന്റെ പരിസ്ഥിതി കവിതകൾ

സാവിത്രി രാജീവന്റെ കവിതകളിൽ പാരിസ്ഥിതിക ചിന്തകൾ നവീനമായ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. 'പുഴയുടെ വായനക്കാരി', 'മരിച്ച പക്ഷികളുടെ സംഗീതം', 'പ്ലാസ്റ്റിക് പൂക്കൾ' തുടങ്ങിയ കവിതകളിൽ പരിസ്ഥിതി നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകൾ വ്യക്തമാകുന്നു.

'പുഴയുടെ വായനക്കാരി' എന്ന കവിതയിൽ മലിനമാകുന്ന പുഴകളെക്കുറിച്ചുള്ള വേദന പ്രകടമാണ്:

"ഒരുകാലത്ത് നീലനിറമുള്ള ഇവളുടെ വാക്കുകൾ ഇന്ന് കറുത്ത മഷിയിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുന്നു പ്ലാസ്റ്റിക് കടലാസുകളിൽ അവളുടെ കവിതകൾ ആർക്കും വായിക്കാനാകുന്നില്ല."

ഇവിടെ പുഴയെ ഒരു വായനക്കാരിയായി സങ്കല്പിക്കുകയും, മലിനീകരണത്തിന്റെ ഫലമായി അവളുടെ സൗന്ദര്യവും ഭാഷയും നഷ്ടമാകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്ലാസ്റ്റിക് മാലിന്യങ്ങൾ പുഴകളെ മലിനമാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കയും ഇവിടെ പ്രകടമാണ്.

സമകാലിക മലയാള കഥാസാഹിത്യത്തിലെ പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങൾ

മലയാള കഥാസാഹിത്യത്തിലും പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങൾ ശക്തമായി ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഓ.വി. വിജയൻ, സാറാ ജോസഫ്, സി. രാധാകൃഷ്ണൻ, എസ്. ഹരീഷ്, എൻ. പ്രഭാകരൻ തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാരുടെ രചനകളിൽ പാരിസ്ഥിതിക വിഷയങ്ങൾ ഗണ്യമായ ഇടം നേടിയിട്ടുണ്ട്.

ഓ.വി. വിജയന്റെ കഥകളിലെ പാരിസ്ഥിതിക ബോധം

ഓ.വി. വിജയന്റെ 'ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം' മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ മികച്ച പാരിസ്ഥിതിക നോവലുകളിലൊന്നായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഖസാക്ക് എന്ന സങ്കല്പിത ഗ്രാമത്തിന്റെ പ്രകൃതി സൗന്ദര്യവും മനുഷ്യരും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള അവിഭാജ്യ ബന്ധവും ഈ നോവലിൽ വ്യക്തമാകുന്നു.

"ഈ കാണുന്നതൊക്കെ എത്ര സുന്ദരമാണ്, കുട്ടികളെ. ദൈവത്തിന്റെ സൗന്ദര്യമുള്ള ലോകം... നമ്മൾ അത് നശിപ്പിക്കുകയാണ്..." എന്ന് രവിയുടെ വാക്കുകളിലൂടെ പ്രകൃതിയോടുള്ള ആദരവും സംരക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും നോവലിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

'പത്തു രൂപയുടെ തേന്', 'കറുക്കൻ തമ്പുരാൻ' തുടങ്ങിയ കഥകളിലും വിജയൻ പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.

സാറാ ജോസഫിന്റെ കഥകളിലെ പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങൾ

സാറാ ജോസഫിന്റെ കഥകളിൽ പ്രകൃതിയും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും പാരിസ്ഥിതിക അവബോധവും പ്രകടമാണ്. 'ആളിയൻ', 'പാപത്തറ', 'നിൽക്കുന്ന നദി', 'ഊർന്ന ലോകം' തുടങ്ങിയ

കഥകളിൽ പാരിസ്ഥിതിക വിഷയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

'ആളിയൻ' എന്ന കഥയിൽ വനനശീകരണവും അതുമൂലം വന്യജീവികൾ നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളും വിവരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ അധിനിവേശം മൂലം കാടുകൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതും,

വന്യജീവികൾ ജീവിതസന്ധാരണത്തിനായി മനുഷ്യ വാസസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് എത്തുന്നതും ചിത്രീകരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനെ 'ആളിയൻ' അഥവാ അന്യനായി കാണുന്ന വന്യജീവിയുടെ നിസ്സഹായ അവസ്ഥയാണ് ഈ കഥയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

സി. രാധാകൃഷ്ണന്റെ കഥകളിലെ പാരിസ്ഥിതിക ബോധം

സി. രാധാകൃഷ്ണന്റെ കഥകളിൽ പാരിസ്ഥിതിക-സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങൾ ശക്തമായി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. 'മരമരുന്ന്', 'നൂർജഹാൻ', 'അരികമ്പനി' തുടങ്ങിയ കഥകളിൽ പ്രകൃതിയുടെ നാശവും മനുഷ്യന്റെ അതിക്രമവും ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

'മരമരുന്ന്' എന്ന കഥയിൽ ആയുർവേദ മരുന്നുകൾക്കായി വെട്ടിയെടുക്കപ്പെടുന്ന മരങ്ങളെയും, അതിന്റെ ഫലമായി തന്റെ അടിസ്ഥാന സ്വത്ത് നഷ്ടപ്പെടുന്ന ആദിവാസി സമൂഹത്തെയും കുറിച്ച് പറയുന്നു. വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ പ്രകൃതി വിഭവങ്ങൾ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനെ വിമർശിക്കുന്ന രചനയാണിത്.

എസ്. ഹരീഷിന്റെ കഥകളിലെ പാരിസ്ഥിതിക ചിന്തകൾ

എസ്. ഹരീഷിന്റെ കഥകളിൽ പാരിസ്ഥിതിക വിഷയങ്ങൾ നവീനമായ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. 'മീൻ', 'ആടിനെ തേടി', 'ആദം', 'വെള്ളം' തുടങ്ങിയ കഥകളിൽ പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങൾ കാണാം.

'മീൻ' എന്ന കഥയിൽ അമിതമായ മത്സ്യബന്ധനവും അതിന്റെ ഫലമായി ജൈവവൈവിധ്യത്തിനുണ്ടാകുന്ന നാശവും ചിത്രീകരിക്കുന്നു:

"ആരും പിടിക്കാത്ത മീനുകളെല്ലാം എവിടെപ്പോയി? വൈദ്യുതിയുപയോഗിച്ചുള്ള മത്സ്യബന്ധനവും, ട്രോളിംഗും, മേയ്ഡയും കുഞ്ഞുമീനുകളെ പോലും പിടിച്ചെടുത്ത് വിപണിയിലെത്തിക്കുന്നതും കടൽ ജീവികളുടെ വംശനാശത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു."

ഇവിടെ സുസ്ഥിരമല്ലാത്ത മത്സ്യബന്ധന രീതികളെ വിമർശിക്കുകയും, ജലജീവികളുടെ സംരക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യകത ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക മാനങ്ങൾ

സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങൾ കേവലം പ്രകൃതി വർണ്ണനകളായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഇവ വ്യത്യസ്ത രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക മാനങ്ങളോടെയാണ് ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നത്.

വികസന രാഷ്ട്രീയവും പാരിസ്ഥിതിക സാഹിത്യവും

വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ നടക്കുന്ന പാരിസ്ഥിതിക ചൂഷണത്തെ കുറിച്ചുള്ള വിമർശനം മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ വ്യാപകമാണ്. അണക്കെട്ടുകൾ, റോഡുകൾ, വ്യവസായശാലകൾ തുടങ്ങിയവയുടെ നിർമ്മാണത്തിലൂടെ പ്രകൃതിക്കും പ്രാദേശിക സമൂഹങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാകുന്ന നാശനഷ്ടങ്ങളെ കുറിച്ച് പല രചനകളിലും പരാമർശിക്കുന്നു.

അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ 'കുറ്റിപ്പുറം പാലം', 'സയൻറ് തോമസ് കാവിലെ ദൈവം' തുടങ്ങിയ കവിതകളിലും, സാറാ ജോസഫിന്റെ 'ആളിയൻ', സി. രാധാകൃഷ്ണന്റെ 'മരമരുന്ന്' തുടങ്ങിയ കഥകളിലും വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ നടക്കുന്ന പാരിസ്ഥിതിക നാശത്തെ കുറിച്ചുള്ള വിമർശനം കാണാം.

വിദേശീയ കോർപ്പറേറ്റുകളും പാരിസ്ഥിതിക ചൂഷണവും

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ വിദേശീയ കോർപ്പറേറ്റുകളുടെ പാരിസ്ഥിതിക ചൂഷണത്തിനെതിരെയുള്ള പ്രതിരോധവും കാണാം. സച്ചിദാനന്ദന്റെ 'കോക്ക കോള ഹൈക്കു', ബെന്യാമിന്റെ 'ആടുജീവിതം' തുടങ്ങിയ രചനകളിൽ ഇത്തരം ചൂഷണത്തെ കുറിച്ചുള്ള വിമർശനമുണ്ട്.

കോക്ക കോള ഹൈക്കു'വിൽ വെള്ളം കൊള്ളയടിക്കുന്ന ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികളെ വിമർശിക്കുന്നു: "പുഴകളുടെ ശവകുടീരം കോർപ്പറേറ്റുകളുടെ മനോഹര ബോട്ടിലുകളിൽ പ്ലാസ്റ്റിക് സ്വപ്നങ്ങൾ."

ഇവിടെ ജലവിഭവങ്ങളെ വാണിജ്യവത്കരിക്കുന്ന പ്രവണതയെ വിമർശിക്കുകയും, ജലസംരക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യകത ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദളിത്-ആദിവാസി പാരിസ്ഥിതിക വീക്ഷണം

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ദളിത്-ആദിവാസി സമൂഹങ്ങളുടെ പാരിസ്ഥിതിക വീക്ഷണവും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. നാരായൻ, സി. കെ. ജാനു, കാവാലം നാരായണപ്പണിക്കർ തുടങ്ങിയവരുടെ രചനകളിൽ ആദിവാസി സമൂഹങ്ങളുടെ പ്രകൃതിബന്ധവും, അവർ നേരിടുന്ന പാരിസ്ഥിതിക-സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

സി. കെ. ജാനുവിന്റെ 'മൺകണങ്ങൾ' എന്ന ആത്മകഥയിൽ ആദിവാസികളുടെ ഭൂമിയും പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളും കവർന്നെടുക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വേദന വ്യക്തമാകുന്നു. ആദിവാസികളുടെ പാരമ്പര്യ അറിവുകളും, പ്രകൃതിയോടുള്ള ബഹുമാനവും, സുസ്ഥിര ജീവിതശൈലിയും ഈ രചനകളിലൂടെ വെളിവാകുന്നു.

പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദ ചിന്തകളും പ്രകടമാണ്. വീണാ തമ്പി, സാറാ ജോസഫ്, സാവിത്രി രാജീവൻ തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാരുടെ രചനകളിൽ സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും ഒരേപോലെ ചൂഷണത്തിന് വിധേയമാകുന്നു എന്ന ആശയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

വീണാ തമ്പിയുടെ 'മണ്ണിന്റെ മകൾ' എന്ന കവിതയിൽ ഇത് വ്യക്തമാകുന്നു. പുരുഷാധിപത്യവും മുതലാളിത്തവും സ്ത്രീയെയും പ്രകൃതിയെയും ഒരേ രീതിയിൽ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നു എന്ന ആശയമാണ് ഇത്തരം രചനകളിൽ കാണുന്നത്. പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളെ ലിംഗ സമത്വ വീക്ഷണത്തോടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന രീതിയാണിത്.

പ്രകൃതി-മനുഷ്യ ബന്ധത്തിന്റെ പുനരാവിഷ്കാരം

സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയമാണ് മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള പുതിയ ബന്ധത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരം. പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് അകന്നുപോയ ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ അന്യവത്കരണവും, പ്രകൃതിയുമായി പുനഃസംയോജിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹവും പല രചനകളിലും കാണാം.

വി. മധുസൂദനൻ നായരുടെ 'ഓരോ മരവും', സച്ചിദാനന്ദന്റെ 'പക്ഷിയുടെ മരണം', സുഗതകുമാരിയുടെ 'രാത്രിമഴ' തുടങ്ങിയ കവിതകളിൽ പ്രകൃതിയുമായുള്ള സമഗ്രമായ ബന്ധത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനം സാധ്യമാണെന്ന ആശയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

'ഓരോ മരവും' എന്ന കവിതയിൽ വി. മധുസൂദനൻ നായർ എഴുതുന്നു:

> "ഓരോ മരവും നമ്മുടെ കുടുംബത്തിലെ അംഗമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ നമ്മൾ വീണ്ടും ശരിയായ വഴിയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകുന്നു."

ഇവിടെ പ്രകൃതിയോടുള്ള ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിലൂടെ മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ സംതുലിതമായ വികാസം സാധ്യമാകുമെന്ന ചിന്ത അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

പാരിസ്ഥിതിക ക്ഷോഭങ്ങളും സാഹിത്യവും

കേരളത്തിലെ വിവിധ പാരിസ്ഥിതിക ക്ഷോഭങ്ങൾ മലയാള സാഹിത്യത്തെ ഗണ്യമായി സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. സയൻറ് തോമസ് കാവ് സംരക്ഷണ സമരം, സൈലന്റ് വാലി സമരം, ചാലിയാർ, പമ്പ തുടങ്ങിയ നദികളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ, പ്ലാച്ചിമട കോക്ക കോള വിരുദ്ധ സമരം, ഗാഡ്ഗിൽ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള വിവാദങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ 'സയൻറ് തോമസ് കാവിലെ ദൈവം', സച്ചിദാനന്ദന്റെ 'കോക്ക കോള ഹൈക്കു', സുഗതകുമാരിയുടെ 'സൈലന്റ് വാലി' തുടങ്ങിയ കവിതകൾ ഇത്തരം പാരിസ്ഥിതിക ക്ഷോഭങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളവയാണ്. ഇത്തരം രചനകൾ പാരിസ്ഥിതിക ക്ഷോഭങ്ങൾക്ക് ആശയപരമായ പിന്തുണ നൽകുന്നു. അതോടൊപ്പം, സാഹിത്യത്തിലൂടെ പരിസ്ഥിതി അവബോധം സൃഷ്ടിക്കാനും ഇത്തരം രചനകൾ സഹായിക്കുന്നു.

നിഗമനങ്ങൾ

സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പാരിസ്ഥിതിക പ്രമേയങ്ങൾ വിവിധ തലങ്ങളിൽ, വിവിധ കാഴ്ചപ്പാടുകളോടെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. കേവലം പ്രകൃതി വർണ്ണനകളായി അല്ല, മറിച്ച് രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക മാനങ്ങളോടെയാണ് ഇവ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്.

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ പാരിസ്ഥിതിക ആവിഷ്കാരങ്ങളിൽ പ്രധാനമായും ഇനിപ്പറയുന്ന സവിശേഷതകൾ കാണാൻ സാധിക്കുന്നു:

- പാരിസ്ഥിതിക സാഹിത്യം പലപ്പോഴും പ്രതിരോധ സാഹിത്യമായി മാറുന്നു. വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ നടക്കുന്ന പാരിസ്ഥിതിക ചൂഷണത്തിനെതിരെയുള്ള ശബ്ദമായി മാറുന്നു.
- പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളും, സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സാഹിത്യകൃതികളിൽ അന്വേഷിക്കപ്പെടുന്നു.
- ദളിത്-ആദിവാസി-സ്ത്രീ വീക്ഷണങ്ങൾ പാരിസ്ഥിതിക സാഹിത്യത്തിൽ പ്രാധാന്യം നേടുന്നു.
- ആഗോളതാപനം, കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനം, വനനശീകരണം, മലിനീകരണം തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് സാഹിത്യകൃതികളിൽ വർദ്ധിച്ച പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നു.
- പ്രകൃതിയോടുള്ള പാരമ്പര്യ ബഹുമാനത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനം പല രചനകളിലും കാണാം.

ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യകരമായ നിലനിൽപ്പിന് പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം അനിവാര്യമാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ശക്തമാണ്. തദ്ദേശീയമായ പാരിസ്ഥിതിക ചിന്തകളെ ഗ്ലോബൽ പാരിസ്ഥിതിക വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമവും മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ കാണാം.

പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സാമൂഹിക അവബോധം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലും, പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിനായുള്ള പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നതിലും മലയാള സാഹിത്യത്തിന് മഹത്തായ പങ്ക് വഹിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. പുതിയ തലമുറയിലേക്ക് പാരിസ്ഥിതിക അവബോധം എത്തിക്കുന്നതിലും, പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിനായുള്ള സാമൂഹിക ഇടപെടലുകൾക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നതിലും സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യം ശ്രദ്ധേയമായ പങ്ക് വഹിക്കുന്നു എന്ന് നിഗമനം ചെയ്യാം.

റഫറൻസുകൾ

അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ. *അക്കിത്തം*. കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2005.

അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ. *തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ*. കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2010.

ഹരീഷ്, എസ്. *മീശ.* കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, 2015.

ജാനു, സി. കെ. *മൺകണങ്ങൾ.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2003.

ജോസഫ്, സാറാ. *ആളിയൻ.* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്, 2009.

മധുസൂദനൻ നായർ, വി. *ഹരിത സ്വപ്നങ്ങൾ.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2012.

രാജീവൻ, സാവിത്രി. *പുഴയുടെ വായനക്കാരി.* കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, 2018.

രാധാകൃഷ്ണൻ, സി. *മരമരുന്ന്.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2014.

സച്ചിദാനന്ദൻ. *മരിക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ വനം.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2008.

സച്ചിദാനന്ദൻ. *സച്ചിദാനന്ദന്റെ കവിതകൾ സമ്പൂർണ്ണം.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2013.

തമ്പി, വീണാ. *മണ്ണിന്റെ മകൾ.* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്, 2016.

വിജയൻ, ഒ. വി. *ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 1969.

വിനയചന്ദ്രൻ, ഡി. *റിസർവോയർ.* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2007.

Buell, Lawrence. *The Environmental Imagination: Thoreau, Nature Writing, and the Formation of American Culture*. Cambridge: Harvard University Press, 1995.

Garrard, Greg. *Ecocriticism*. New York: Routledge, 2011.

Glotfelty, Cheryll, and Harold Fromm, eds. *The Ecocriticism Reader: Landmarks in Literary Ecology*. Athens: University of Georgia Press, 1996.

Marx, Leo. *The Machine in the Garden: Technology and the Pastoral Ideal in America*. New York: Oxford University Press, 1964.

മലയാളഗുരു
(മലയാളം റിസർച്ച് ജേണൽ)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: ISSN Print

നാടൻകലകളിലെ കാളി സങ്കല്പം

Jesna T, Research Scholar, Department of Kerala Studies, University of Kerala, Kariavattom Campus Thiruvananthapuram, Kerala, India.

Article information
Received: 6th January 2025
Received in revised form: 11th February 2025
Accepted: 20th March 2025
Available online:25th April 2025

Volume: 1
Issue: 1
DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.15286518

Abstract

This article discusses the authenticity of the myth of Kali's concept in folk arts. The idea associated with this myth is closely connected with nature. Kali is considered the mother figure for her devotees, and this concept serves as a model for devotion. The historical significance of this concept is also highlighted. The importance of Kali worship is made clear here. Various forms of art have emerged to please the goddess. One such form is the art of floor drawing, where devotees worship by writing the goddess's form on the ground. Another art that emphasizes the concept of Kali is "Padayani." The wrathful form of the goddess, after the killing of Darika, is depicted here. Most of these arts are rooted in village traditions. Another form of worshipping the deity on the ground is "Sarppam Thullal." In the hair-cutting ritual, the wrathful form of the goddess can also be observed. The significance of the myth is one of the main characteristics of folk arts. The concept of Kali's battle with Darika symbolizes the removal of diseases and human-made suffering. All these are presented in connection with the annual festivals of Bhadrakali temples. In most regions of Kerala, there are forms of worship dedicated to Kali, with no distinction between castes. "Tholpavakuthu" is another example. Its narrative is based on the Ramayana story. Puthenthirakal also have a connection with Kali worship. Each culture has its own unique vision of color representation. The essence of nature's true vision is reflected in these art forms. Kali's concept has become a powerful myth for the people of Kerala. The ancient human understanding of color, art, and language style is manifested in these forms of art.

സാരാംശം

ഈ ലേഖനം നാടൻ കലകളിലെ കാളി സങ്കല്പം എന്ന മിത്തിന്റെ ആധികാരികത എടുത്തുപറയുന്നു. പ്രകൃതിയുമായി വളരെ ഇണങ്ങുന്ന ഒരു ആശയമാണ് ഈ മിത്തിനുള്ളത്. കാളി ഭക്തന്മാരുടെ അമ്മ സങ്കല്പത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമാണിത്. അതിൻറെ ഐതിഹ്യ പ്രാധാന്യവും ഇവിടെ എടുത്തുപറയുന്നു. കാളി ആരാധനയുടെ പ്രാധാന്യം ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ദേവിയെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ആയി വിവിധതരം കലകൾ ഉടലെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ദേവി രൂപം തറയിൽ എഴുതി ആരാധിക്കുന്നതാണ് കളമെഴുത്ത്. കാളി സങ്കൽപ്പത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന മറ്റൊരു കലയാണ് പടയണി. ദാരികവധം കഴിഞ്ഞെത്തിയ ദേവിയുടെ രൗദ്രഭാവം ഇവിടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഈ കലകൾ അധികവും ഗ്രാമത്തിന്റെ കലകളാണ്. തറയിൽ ആരാധനാമൂർത്തിയുടെ രൂപം വരച്ച് ആരാധിക്കുന്ന മറ്റൊരു കലാരൂപമാണ് സർപ്പം തുള്ളൽ. മുടിയേറ്റിലും ദേവിയുടെ രൗദ്രഭാവം ദർശിക്കാനാകും. മിത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം നാടൻകലകളിലെ മുഖ്യ സവിശേഷതയാണ്. രോഗവും മനുഷ്യനിർമ്മിത ദുരിതവും അകറ്റുന്ന ആശയമാണ് കാളിദാരിക യുദ്ധം. ഇവയെല്ലാം ഭദ്രകാളി കാവുകളിലെ വാർഷികോത്സവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അവതരിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. കേരളത്തിൽ മിക്ക പ്രദേശങ്ങളിലും കാളിയെ ആരാധിക്കുന്ന രീതിയുണ്ട്. അവർണ്ണ സവർണ്ണ

വ്യത്യാസം ഈ ആരാധനയിൽ ഇല്ല. തോൽപാവകൂത്ത് മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ്. രാമായണ കഥയാണ് ഇതിൻറെ ഇതിവൃത്തം. പൂതൻതിറകളെയും കാളി ആരാധനയുമായി ബന്ധമുള്ളതാണ്. ഓരോ സംസ്കാരത്തിനും അവരുടേതായ വർണ്ണരൂപ ദർശനം ഉണ്ട്. പ്രകൃതിയുടെ സത്യദർശനമാണ് ഇതിൽ ഉള്ളത്. കേരള ജനതയുടെ ശക്തമായ മിത്ത് ആയിത്തീരാൻ കാളി സങ്കൽപ്പത്തിന് കഴിയുന്നുണ്ട്. പ്രാചീന മനുഷ്യൻറെ വർണ്ണബോധം കലാബോധം ഭാഷാശൈലി എന്നിവ ഇത്തരം കലകളിൽ പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്.

പ്രധാന വാക്കുകൾ : ഭദ്രകാളി, ചുടല കാളി, ഭഗവതി തോറ്റം, മുടിയാട്ട്, കതിരുകളി, അനുഷ്ഠാനം, നാടൻ കലകൾ, മിത്തുകൾ, കാളി സങ്കല്പം, സാഹിത്യ സവിശേഷത, കാളി ആരാധന, വനവും കാവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, ജൈവവൈവിധ്യം, ചരിത്ര പൈതൃകം, ദാരുകൻ, ദാരികപുരി, ആരാധനാരീതി, കലാരൂപങ്ങൾ, കളമെഴുത്ത്, പടയണി, തോൽപ്പാവക്കൂത്ത്, പൂതൻതിറകളി, സർപ്പം തുള്ളൽ, പൗരാണികത, ആത്മീയത, വർണ്ണബോധം.

ആമുഖം

സങ്കീർണ്ണമായ സംസ്കാരം ആർജ്ജിച്ച മനുഷ്യന്റെ വിചാരവികാരങ്ങൾ ആദിമകാലം തൊട്ടുതന്നെ ഭയം, ആരാധന എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കിടക്കുന്നതാണല്ലോ. കേരളത്തിലെ ഭൂപ്രകൃതിയും കാലാവസ്ഥയും ഇത്തരം സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് കാരണമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഭയവും , സ്നേഹവും ഭക്തിയും മത്സരവുമെല്ലാം ചേർന്ന ഭാവത്തിന്റെ സന്തുലനം അതിലുണ്ട്. കേരളത്തിലെ വൃക്ഷാരാധനയും അമ്മദേവാരാധനയും അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടതായി കരുതാവുന്നതാണ്. എല്ലാ സസ്യങ്ങൾക്കും അതിൻറേതായ തനത് സവിഷേതകളുണ്ടെങ്കിലും പാല, കള്ളി, അലറി തുടങ്ങിയ പശയുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾക്കും കയ്പുള്ള കാഞ്ഞിരംപോലുള്ളലവയക്കും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുണ്ട്.കേരളത്തിലെ കാളിസങ്കല്പവും ഇത്തരം വൃക്ഷങ്ങളുമായാണ് ബന്ധമുള്ളത്. കാളിപൂജയിൽ പാലുള്ള സസ്യവും അമ്മയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ് ദർശിക്കുന്നത്.

കാളിസങ്കല്പം - കാഴ്ചപ്പാട്

വൃക്ഷത്തോട് ചേർന്ന സങ്കല്പമാണ് കാളിയുടേത്. വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ അമ്മയുണ്ട്. ഈ സങ്കല്പത്തിന് മൂർത്തരൂപം നൽകാൻ ആ മരച്ചുവട്ടിൽ ഒരു കല്ല് വച്ചാൽ മതി. ആദ്യകാല കാളി, വനദുർഗ്ഗയും നനദുർഗ്ഗയുമാണ്. പ്രകൃതിയിൽ കുളിച്ചുനിൽക്കുന്ന വനം തന്നെയാണ് അമ്മ. അതായത് കാളി വനവും കാവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ശ്രദ്ധേയമാണ്. കാവ് കാട്ടിലെ ജൈവവൈവിധ്യത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ പതിപ്പാണ്. കാവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരവധി മൂർത്തി സങ്കല്പങ്ങൾ പിൽക്കാലത്ത് ഉടലെടുത്തു. കാളി, വേട്ടക്കൊരുമകൻ, അന്തിമഹാകാളൻ, കരിങ്കാളി, അയ്യപ്പൻ എന്നിങ്ങനെ നിരവധി സങ്കല്പങ്ങൾ കാവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉള്ളതാണ്. പതുക്കെ കാവിന്റെ ദൈവികപരിവേഷം ഏറിവന്നു. കാവു തീണ്ടുന്നത് വലിയ വിരോധമായുള്ള കാര്യമായി മുനഷ്യർ കരുതിതുടങ്ങി.

കാവിലമ്മയുടെ അധികാരപരിധി ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ അകത്തായിരിക്കും. ഒരു തട്ടിൻറേയും അകം അഥവാ തട്ടകം കാത്തുസംരക്ഷിക്കുന്ന അമ്മ കാവിലമ്മയാണ്. തട്ടകത്തമ്മ നാട്ടുവാഴിയമ്മയാണ്. പിൽക്കാലത്ത് നാട്ടുവാഴിയമ്മക്ക് വാസ്തുശിലപരൂപത്തിൽ ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ടായി. തറ ചതുരവും മേൽഭാഗം കൂർത്തതുമായ ഒരു വാസ്തുരൂപമാണ് ആദ്യകാലങ്ങളിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ ആകൃതി. അങ്ങനെ കാടമ്മ പരിഷ്കരിച്ച് ദുർഗ്ഗയും ദേവിയും പാർവ്വതിയും സരസ്വതിയുമൊക്കെയായി.

ഭദ്രകാളിസങ്കല്പം - ചരിത്രാവിഷ്കാരം

കാളി സങ്കലപ്ത്തിന് നിദാനമായ ഒരൈതിഹ്യമുണ്ട്. പരമശിവനിൽ നിന്നാണ് കാളിയുടെ ആവിർഭാവമെന്നാണ് സങ്കല്പം പുരാണത്തിന്റെ പൊരുൾ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. ദേവാസുരയുദ്ധത്തിൽ

അസുരവംശം പാടെ നശിച്ചു. അതിൽ ദാനപതി, ദാരുമതി എന്നീ അസുരസ്ത്രീകൾ അവശേഷിച്ചു.തന്റെ വംശത്തെ പുനരുദ്ധരിക്കാനായി ശപഥമെടുത്ത അവർ ബ്രഹ്മദേവനെ ഉദ്ദേശിച്ച് തപസ്സാരംഭിച്ചു. അതിൽ സംതൃപ്തനായ ബ്രഹ്മാവ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും അസുരകുലോദ്ധാരണത്തിന് കഴിവുള്ള ഓരോ പുത്രന്മാരെ നൽകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപ്രകാരം അവർക്ക് ഓരോ പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു. ദാനവതിയുടെ പുത്രൻ ദാനവൻ എന്നും ദാരുമതിയുടെ പുത്രൻ ദാരുകൻ എന്നും നാമകരണം ചെയ്തു.

വരസിദ്ധി കൊണ്ടഹങ്കരിച്ച ദാരുകന്റെ ശല്യം സഹിക്കാനാകാതെ ദേവന്മാർ കൈലാസത്തിലെത്തി സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് ശിവന്റെ ഉപദേശത്താൽ നാരദമഹർഷിയെ ദാരുകപുരിയിലേക്ക് സാരോപദേശത്താൽ സാത്വികബോധം അവനിൽ ഉദ്ദീപിക്കാനാൻ ശ്രമിക്കാനായി അയച്ചു. നാരദമഹർഷിയുടെ വാക്കുകളിൽ ദാരുകൻ അത്യാചാരപരവും അധാർമ്മികവുമായ പൈശാചികതാണ്ഡവമാടുകയാണ്. എന്നും ആ നിഷ്ഠുരന്റെ അന്ത്യത്തിനുള്ള സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നാശാഭരങ്ങനെ നമിച്ച് ബോധിപ്പിച്ച് ദേവർഷിയുടെ നിവേദനം ശ്രവിച്ച ശ്രീകണ്ഠൻ അത്യുഗ്രസംഹാരരുദ്രനായി മാറി. ജട അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞു.കാളകണ്ഠൻ കോപത്തോടെ ചാടിഎഴുന്നേറ്റു. തൃക്കണ്ണിൽ നിന്ന് തീക്ഷ്ണമായ തീകണങ്ങളും കറുത്ത പുകപടലങ്ങളും ആവിർഭവിച്ചു. നിമിഷങ്ങൾക്കകം അവ ഘനീഭവിച്ച് അഞ്ജനശൈലം പോലെ ഉന്നതാകാരം പൂണ്ട് ക്രമേണ ഒരു ഭീകര സ്ത്രീരൂപമായി പരിണമിച്ചു. ചന്ദ്രകലാലംകൃതമായ ശിരസ്സ്, ജ്വലിക്കുന്ന ഉറിച്ച വട്ടക്കണ്ണുകൾ, നെറ്റിയിൽ ശോഭിക്കുന്ന മൂന്നാം തൃക്കണ്ണ്, രത്നഖചിതങ്ങളായ തിളങ്ങുന്ന കുണ്ഡലങ്ങൾ, പുറത്തേക്ക് ചാടി ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചുവന്ന തടിച്ച നാവ്, കരാളദ്രംഷ്ട്രങ്ങൾ, വിവിധ ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ച നീണ്ട ബലിഷ്ഠമായ ബാഹുക്കൾ, കപാലമാല, ചുവന്ന പട്ടുടയാട, മേഘഗർജ്ജനത്തെ വെല്ലുന്ന അട്ടഹാസം അങ്ങനെ ഭീഷണമായ രൂപത്തോടെയുള്ള ശ്രീ ഭദ്രകാളി അവതരിച്ചു. ശ്രീ പാർവ്വതി സ്നേഹവാത്സല്യ പ്രകടനത്താൽ കാളിയെ ശാന്തയാക്കി. അനുഗ്രഹിച്ചു. ശ്രീ ശങ്കരൻ കാളിയെ (ചാമുണ്ഡിയെ) അടുത്തുവിളിച്ച് ഇപ്രകാരം അരുളി ചെയ്തു.

> "നമ്മുടെ തലമുറ ഗുണപ്രധാനം തേജസ്സും കണ്ഠത്തിലെ കാളിയും ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് കാളമേഘവർണ്ണിനിയായ നിന്നെ കണ്ഠേകാളി എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുന്നു."

തുടർന്ന് ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്തു. സമസ്ത ലോകരുടേയും ജന്മജന്മാർജ്ജിതമായ മൃഗീയ വാസനകളെ ബലിയായി സ്വീകരിച്ച് പകരം അവർക്ക് ഭദ്രം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനെ ഭദ്രകാളിയെന്ന് വിളിക്കുന്നു.

തുടർന്ന് വിനയാന്വിതയായ ഭദ്ര "ഈ പുത്രി ചെയ്യേണ്ട പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ദൗത്യമെന്താണെന്ന് അരുളിചെയ്താലും." അപ്രകാരം ശ്രീകണ്ഠൻ ദേവിയോട് സകല സജ്ജനങ്ങൾക്കും ദുഃഖമുണ്ടാക്കുന്ന ദാരികനെ വധിക്കാനും ധർമ്മവും ശാന്തിയും പുനഃസ്ഥാപിക്കാനും ആ കർത്തവ്യം ഏറ്റെടുക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിന് സഹായത്തിനായി നന്ദിമഹാകാളന്റെ സേനയായ കരുത്തിൽ അസംഖ്യം ഭൂതഗണങ്ങളേയും കാളിക്കൂളികളേയും ആയുധധാരികളായി ഒപ്പം നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭദ്രകാളിക്ക് വാഹനമായി വേതാളിയെ നൽകി. ഷഡ്മാതാക്കളേയും അവരോടൊപ്പമുള്ള സേനാവ്യൂഹത്തേയും തുണയായി കൂട്ടികൊള്ളാനും നിർദ്ദേശിച്ചു.

മാതാപിതാക്കളുടെ ആശിർവാദവും ഏറ്റുവാങ്ങി ഭദ്രയും സേനയും ദാരികപുരിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. കാളിയും സൈന്യവും ദാരികപുരിയിലെത്തി. ദാരികനുമായി ഘോരയുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. ചെറുത്തുനില്ക്കാനാകാതെ ദാരുകൻ പാതാളത്തിൽ പോയി ഒളിച്ചു. ഭദ്രകാളി നാവുകൊണ്ട് പാതാളത്തിൽ നിന്നും ദാരുകനെ ഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. അവനെ ശൂലത്തിൽ കോർത്തു. തൃശൂലത്തിൽ ദാരികന്റെ ശിരസ്സ് ഛേദിച്ചു. ആ ശിരസ്സ് ഒരു കയ്യിൽ തൂക്കിപിടിക്കുകയും രക്തചഷകം മറ്റൊരു കയ്യിൽ എടുത്തും യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ച അസുരന്മാരുടെ ശിരസ്സുകൊണ്ട് മാലകോർത്ത് ധരിച്ചും. ദംഷ്ട്രോജ്ജ്വലയായി. ശൂലം, ഖഡ്ഗം, പാശം, ആദിയായ വിവിധ ആയുധജാലങ്ങളുമേന്തി ഭദ്രകാളി യുദ്ധകളത്തിൽ

സംഹാരതാണ്ഡവമാടി. തുടർന്ന് ദേവന്മാരുടെ അഭ്യർത്ഥനപ്രകാരം കലിയടക്കി ഭദ്രകാളി തന്റെ നിയോഗം പൂർത്തിയാക്കിയ ശുഭവാർത്ത ശിവനെ അറിയിക്കാനായി കൈലാസത്തിലെത്തി. ഭദ്രകാളിയെ ശാന്തയാക്കിയ ശേഷം ഭഗവാൻ ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്തു.

> "മകളേ, അവതാരോദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റിയ നീ ഇനി മുതൽ പരശുരാമനാൽ വീണ്ടെടുത്ത കേരളക്കരയിൽ വസിക്കുക. പൃഥ്വിയിൽ ഭക്തജനങ്ങൾ സ്നേഹത്തോടെ സമർപ്പിക്കുന്ന നൈവേദ്യം പ്രീതിയോടെ സ്വീകരിച്ച് സന്തുഷ്ടയായി അവരുടെ യോഗക്ഷേമങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുക. ഉപഹാരങ്ങളുടെ ബഹുലതയോ മൂല്യമോ അല്ല മറിച്ച് അവ സമർപ്പിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ ഹൃദയശുദ്ധിയും ഭക്തിയുമാണ് പരിഗണിക്കേണ്ടത്. നിനക്ക് സർവ്വമംഗളങ്ങളും ഭവിക്കട്ടെ."

ഇതത്രെ കേരളക്കരയിൽ ഭദ്രകാളിക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉടലെടുക്കാനുണ്ടായ പുരാവൃത്തം. അങ്ങനെ ഭദ്രകാളിയെ ചിലർ കുലദേവതയായും മറ്റു ചിലർ ഇഷ്ടദേവതയായും വേറെ ചിലർ ധർമ്മദൈവങ്ങളായും പരദേവതകളായും നിത്യവും പൂജിച്ചാരാധിച്ചു തുടങ്ങി.

ആരാധനാരീതികൾ

ദേവിയുടെ അനുഗ്രഹം ലഭിക്കാനായി വിവിധതരം ആരാധനാരീതികൾ പിൽക്കാലത്ത് ഉടലെടുത്തു. പൂജാദികർമ്മങ്ങൾക്കുപുറമെ പാട്ടും ആട്ടവുമെല്ലാം ദേവിയെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുമെന്ന് വിശ്വസിച്ചുപോന്ന പലതരം കലാരൂപങ്ങളും ഉടലെടുത്തു വന്നു. കേരളക്കരയിൽ ഉടലെടുത്ത നിരവധി കലാരൂപങ്ങൾക്ക് കാളിസങ്കല്പമാണ് ഇതിവൃത്തമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആദ്യകാലത്താകട്ടെ തറയിൽ ദേവിയുടെ രൂപം പഞ്ചവർണ്ണപൊടികളുപയോഗിച്ച് കലാപരമായി വരയ്ക്കുകയും വരച്ച കളത്തിൽ പൂജാദികർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു രീതി. കളമെഴുത്തുപാട്ട് ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. ദേവിയുടെ വിവിധ രൂപത്തിലുള്ള രൂപങ്ങൾ തറയിലെഴുതി പാട്ടും മേളവും ചേർത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്ന രൂപമാണിത്. പാട്ടിലൂടെ ദേവിയുടെ അവതാരകഥയും ദാരികവധവുമെല്ലാം വാദ്യത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ തറയിൽ കളം വരച്ച് ആരാധിക്കുന്ന മറ്റൊരു കലാരൂപമാണ് സർപ്പക്കളം. സർപ്പപ്രീതിക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന ഒരു കലാരൂപമാണിത്. സർപ്പാരാധനയിൽ അവസാന കളമായി വരക്കുന്നത് ദേവിയുടെ കളമാണ്. കാവുകാക്കുന്ന ദേവതയെന്ന സങ്കല്പത്തിലുള്ളത്.

തറയിലെഴുതുന്ന ദേവിയുടെ രൂപം പിൽക്കാലത്ത് മുഖത്തെഴുത്തിലേക്ക് മാറിയതോടെ ദേവിയുടെ ചിത്രം വരച്ച പൊയ്മുഖങ്ങൾ മുഖച്ചുവെച്ചുകെട്ടി പാട്ടും നൃത്തവും അവതരിപ്പിക്കുന്നരീത ആരംഭിച്ചു. പടയണി, മുടിയേറ്റ് തുടങ്ങിയ കലാരൂപങ്ങൾ ഇതിനുദാഹരണമാണ്. പടയണിയിലെ വിവിധ കോലങ്ങൾ ദാരികവധം കഥയിലെ കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. കാളി, കൂളി തുടങ്ങിയ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് വ്യത്യസ്ത പൂമാണുള്ളത്. ഏകദേശം നൂറിലേറെ കോലങ്ങളാണ് പടയണിയിലുള്ളത്. ഈ കലാരൂപത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം ദാരികവധം കഥ തന്നെയാണ്.

കോലം വരച്ച് മുഖത്തുവെച്ച് നൃത്തച്ചുവടുകളായി കളിക്കുന്ന പടയണി കലാകാരന്മാർ ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ മുഴുവൻ പ്രതിനിധിയായി തീരുന്നു. പടയണിയുടെ അരങ്ങ് ഗ്രാമം മുഴുവൻ വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈ കലയിൽ ഗ്രാമവാസികളെല്ലാം പങ്കാളികളായിരിക്കും. ദാരികവധത്തിനുശേഷം ഭീകരരൂപിണിയായ കാളിയുടെ ക്രോധമടക്കാനായി സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഭൂതഗണങ്ങൾ കോലമെഴുതി മുഖത്തുകെട്ടി കാളിയുടെ മുന്നിൽ തുള്ളിക്കളിച്ചു. ഇതു കണ്ട് കാളിയുടെ കോപം അടങ്ങിയെന്നതാണ് പുരവൃത്തത്തിന്റെ സങ്കല്പം. എഴുതുന്ന കോലങ്ങളിലെല്ലാം സ്ഥായിയായ ഭാവം ഭയാനകത തന്നെ.മുടിയേറ്റ് എന്ന കലാരൂപത്തിലാണ് ആദ്യാവസാനം ഘോരരൂപം പ്രകടമാകുന്നത്. പടയണിയിൽ അതിന്റെ തുടർച്ചയായ മിത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് ദർശിക്കുന്നത്. തന്റെ സ്വന്തം രൂപം ഇങ്ങനെയാണന്ന് കണ്ടതോടെ കാളി സ്വന്തം രൂപത്തിലേക്ക്

തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാനിടയായി. അതുകണ്ടതോടെ കാളിയുടെ കോപമടങ്ങിയെന്നാണ് കഥ. കോപം വന്ന് തുള്ളുന്നവരുടെ രൂപം സ്വയം കാണുമ്പോഴുള്ള ജാള്യതയും ആത്മഹാസവും സ്വാഭാവികമാണല്ലോ! കാളിയുടെ തന്നെ ഭാവങ്ങളാണ് കോലമായി കെട്ടിയാടുന്നത് തന്റെ സ്വന്തം രൂപം കാണുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ജാള്യത കോപം അടക്കി ആദർശലാവണ്യത്തിലേക്ക് മാറുന്ന ഈ കോലങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ കാളി ശാന്തയായെന്നാണ് സങ്കല്പം.

പ്രകൃതിയും വികൃതിയുമുള്ളതിൽ വികൃതി വികലഭാവമാണ് കാണിക്കുന്നത്. സ്വന്തം വികലരൂപം, ചിന്ത, ഭാവം എന്നിവ കാണുമ്പോൾ സ്വയം ചിന്തിക്കാനുള്ള തോന്നൽ ഉണ്ടാകുമല്ലോ. അതാണ് പടയണികോലത്തിന്റെ തത്വം. കളമെഴുത്തിലെ കളങ്ങളിൽ മിക്കവാറും സ്ഥായിഭാവം രൗദ്രമാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള മൂർത്തികളെയാണ് കൂടുതലും വരയ്ക്കാറുള്ളത്. രൗദ്രത്തിന്റെ ലാവണ്യമാണതിൽ ദർശിക്കുന്നത്. നാടൻ കലകളിൽ കാണുന്ന ഉഗ്രത ബീഭത്സമാണ്. ദാരികവധം കഴിഞ്ഞ കാളിയുടെ നിരവധി കൈകളിലൊന്നിൽ മുറിച്ചെടുത്ത തലയുണ്ടായിരിക്കും. മറ്റു കൈകളിൽ വിവിധ തരം ആയുധങ്ങളും. ഇത്തരത്തിലുള്ള കളത്തിന്റെ സമഗ്രതയിൽ രൗദ്രഭാവമായിരിക്കും മുന്നിട്ട് നിൽക്കുന്നത്. വേട്ടക്കൊരുമകൻ പോലുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളിൽ ഭീകരതയേക്കാൾ കൂടുതൽ ബഹിർസ്ഫുരിക്കുന്നത് വീരമാണ്.

പ്രാചീനകാലത്തെ മിത്തുകളിൽ മുഖ്യസ്ഥാനമായി കാണുന്നത് സർപ്പമാണ്. പല മിത്തിലും സർപ്പത്തിന് ദിവ്യത്വം കല്പിക്കുന്നുണ്ട്. സർപ്പാരാധനയിലും ദേവിക്ക് സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ട്.

യക്ഷി ഭാരതത്തിൽ ചിലയിടത്തുമുള്ള ഒരു സങ്കല്പമാണ്. യക്ഷിയെ നേരിടാൻ കാളിയുടെ സൗമ്യമായ ദേവീസങ്കല്പങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെന്ന മിത്തുകൾ പിൽക്കാലത്തുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാളിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല ആരാധനകളിലും കളം വരയ്ക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. കാളിസങ്കല്പത്തോടനുബന്ധിച്ച വരക്കുന്ന കളങ്ങളിൽ സങ്കല്പത്തിനനുസരിച്ച് ബാഹുക്കളും കാണാറുണ്ട്. വൈക്കം മഹാദേവക്ഷേത്രത്തിൽ 12 വർഷത്തിലൊരിക്കൽ നടത്താറുള്ള വടക്കുപുറത്തുപാട്ടിലെ ഭദ്രകാളി കളത്തിന് 64 കൈകളാണ് വരയ്ക്കുന്നത്.

പടയണിയിലെപ്പോലെ മുടിയേറ്റിലും രംഗാവിഷ്കാരങ്ങൾ കാളി മിത്തുമായി ബന്ധമുള്ളതാണ്. കാളി-ദാരിക മിത്തിലെ മറ്റൊരാവിഷ്കരമാണ് മുടിയേറ്റ്. ദാരികൻ, ദാനവേന്ദ്രൻ, നാരദൻ, ശിവൻ, കാളി, കൂളി എന്നിവർ ഇവിടെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. കാളിയുടെ രൂപവും അവതരണവും എല്ലാം രൗദ്രഭാവം നിറഞ്ഞ നിലയിലുള്ളതാണ്. കാളിയുടെ പുറപ്പാട് രൗദ്രത്തിന്റെ ഉയർന്ന തലത്തിലുള്ളതുമാണ്. കാളിയുടെ അഭിനയം തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കം വരെ രൗദ്രഭാവത്തിന്റെ ഉത്തുംഗശൃഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. മുടിയേറ്റിൽ ……വിൽ അനുഗ്രഹമൂർത്തിയായി മുടിയുഴിച്ചിലും പന്തമുഴിച്ചിലും നടത്തി ജനങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.

മിത്തുകൾ പൗരാണികങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങടങ്ങിയവയാണ്. യാഥാർത്ഥ്യം പോലെ മിഥ്യവും സത്യവുമാണ്. ഒരു ജനതയുടെ സംക്ഷേപിപ്പിച്ച ആശയങ്ങളാണ് മിത്തിൽ ഉയരുന്ന ചിന്തയും ജീവിതവീക്ഷണവും. ഇത്തരം മിത്തുകളെ ആനന്ദമാക്കിയുള്ള കലാരൂപങ്ങൾ ഒരു ജനസംസ്കൃതിയായിരുന്നു. അതിൽ അവരുടെ സമസ്തജീവിതവും നിഴലിച്ചിരുന്നു. അതവരുടെ ജീവിതമായിരുന്നു. കലകളെ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കാനാവാത്തവിധം ഇഴുകിചേർന്നിരിക്കുന്നു. കലാരൂപങ്ങളോട് അവർക്കുള്ളതായ വിശ്വാസം, ആചാരം, അനുഷ്ഠാനം എന്നിവയിലധിഷ്ഠിതമായതിനാൽ കലാസ്വാദനം എന്ന പ്രാചീന ചിന്താഗതി ഇവിടെ പ്രസക്തമായിരുന്നില്ല. കാരണം അത്തരം നാടൻ കലകളിലെ കാണികളിലോരോരുത്തരും കലയുടെ ഭാഗങ്ങളായി തീരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അമ്മ ദൈവം അവരുടെ മുഖ്യ ആശ്രയമായിരുന്നു. അവർക്ക് അമ്മ പ്രകൃതി തന്നെയാണ്. ദുഷ്ടതയുടെ പര്യായമായ ദാരികൻ കേരളത്തിൽ ശക്തനായ മിത്താണ്. ദുഷ്ടനെ നശിപ്പിച്ച് സമൂഹത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ആദിമാതാവിനെ ഏല്പിക്കുന്നതാണ് കാളി-

ദാരികയുദ്ധമെന്ന മിത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. വേഗവും മനുഷ്യനിർമ്മിത ദുരിതവും അകറ്റുന്ന കാളിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് അനുഷ്ഠാനവതരണങ്ങളേറെയും.

ഭാരതത്തിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവിധ പേരുകളിൽ ആരാധിച്ചു വരുന്ന ദേവതയാണ് ഭദ്രകാളി. ഭദ്രകാളിയുടെ സങ്കല്പത്തിലും ആരാധനാ രീതിയിലുമെല്ലാം പല സമ്പ്രദായങ്ങളും കൂടികലർന്നിട്ടുണ്ട്. കാളിയെ ചുടുകാട്ടിലമ്മയായി സങ്കൽപിച്ച് ചുടലഭദ്രകാളിയായി ആരാധിക്കുന്നവരുണ്ട്. യുദ്ധദേവതയാണ് കാളി. കേരളത്തിൽ പലയിടങ്ങളിലും കാളിസങ്കല്പവും ആരാധനയുമുണ്ട്. കേരളക്കരയിൽ വിവിധ ജാതിക്കാർ കാളിയെ വ്യത്യസ്തരൂപത്തിൽ ആരാധിച്ചുവരുന്നു. അവർണ്ണവിഭാഗത്തിലുള്ളവർ കാളി, ചുടലകാളി, ചുട്ടകാളി, പുലയരുകാളി, കാളിയമ്മ എന്നിങ്ങനെ വിവിധ രൂപത്തിൽ ആരാധിക്കുമ്പോൾ സവർണ്ണ വിഭാഗക്കാർ ദുർഗ്ഗാപൂജ, ശ്രീചക്രപൂജ എന്നീ വൈദികവും താന്ത്രികവുമായ രീതിയിൽ സൗമ്യദേവതയായാണ് ആരാധിക്കുന്നത്. കല്ലാറ്റുകുറുപ്പന്മാരുടെ കളമെഴുത്തിൽ ദാരികവധം കഴിഞ്ഞെത്തിയ ദേവിയുടെ രൂപമാണ് വരച്ചാരാധിക്കുന്നത്.

ഭദ്രകാളികാവുകളിൽ വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തുന്ന തോൽപ്പാവകൂത്തിൽ രാമായണം കഥയാണ് അവതരിപ്പുന്നതെങ്കിലും ആ കല അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ദേവിയുടെ ചിരകാലമായ ഒരാഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നാണ് വിശ്വാസം. ഭദ്രകാളി ദാരികനുമായി യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാലത്ത് തന്നെയാണത്രെ രാമരാവണയുദ്ധം നടന്നത്. ആ യുദ്ധം കാണാനാഗ്രഹിച്ച ദേവിക്ക് ആ യുദ്ധം കാണാൻ കഴിയാതെ വന്നതുകൊണ്ട് ആ ആഗ്രഹസാഫല്യത്തിനാണ് ദേവീക്ഷേത്രങ്ങളിൽ തോൽപ്പാവക്കൂത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്നു എന്നാണ് കഥ.

ഭദ്രകാളി ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ വാർഷികോത്സവത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തുന്ന തിറ- പൂതൻ കളിയുടെ സങ്കല്പവും കാളിസങ്കല്പമാണ്. ദാരികവധത്തിനായി വേതാളവാഹനത്തിലേറി കാളി പോകുമ്പോൾ അകമ്പടിയായി കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരാണ് തിറപൂതാദികൾ. ആ യുദ്ധത്തിന്റെ സ്മരണക്കാണ് ദേവീക്ഷേത്രത്തിലെ പൂരത്തിൽ തിറയും പൂതനും കൊട്ടിയാടി കളിക്കുന്നതെന്നാണ് വിശ്വാസം.

കേരളം നാടൻകലകളുടെ കലവറയാണ്. നിരവധി നാടൻകലകൾ കേരളത്തിൽ പിറവിക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഏറെയും കാളി സങ്കല്പത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളതാണെന്ന് പഠനം തെളിയിക്കുന്നു. ആചാരത്തിലും അനുഷ്ഠാനത്തിലും വൈവിധ്യം പുലർത്തുന്ന അത്തരം കലകൾ കേരളക്കരയിൽ കാളിസങ്കല്പത്തിന്റെ വ്യാപനത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ദേവിപ്രീതിക്കായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഏതാനും നാടൻകലകളുടെ നാമം ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ.

ഭഗവതിതോറ്റം, കാവടിചിന്ത്, പാന, ഉടുക്കുപാട്ട്, നന്തുണിപാട്ട്, പങ്കാളി, മുടിയേറ്റ്, തിറയും പൂതനും, ഭഗവതിപ്പാട്ട്, തന്നാരംകളി, കരിങ്കാളി, വേലകളി, പറതെയ്യം, കതിരുകളി തുടങ്ങിയ കലാരൂപം ദേവി പ്രീതിക്കായി നടത്തുന്നവയാണ്. ഇവയിൽ ചിലവ ആചാരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചുവരുന്നവയാണ്. മറ്റു ചില കലകൾ അനുഷ്ഠാനപരമായ സവിശേഷതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്. ഓരോ സംസ്കാരത്തിനും അവരുടേതായ വർണ്ണരൂപദർശനമുണ്ട്. കുരുതിയ്ക്കുള്ള ചുവപ്പിനും അണിയാനുള്ള അരിമാവ് ചാന്തിനും അനുഷ്ഠാനാന്തരീക്ഷ സൃഷ്ടിയിൽ വളരെയേറെ പങ്കുണ്ട്. പ്രാക്തനയുടേത് പ്രകൃതിയുടെ സത്യദർശനമത്രെ. ആത്മീയാനുഭവത്തിന്റെ സ്പർശനമുള്ളതിനാലും കലയെന്ന നിലയ്ക്ക് ബോധപൂർവ്വം ചെയ്യുന്ന സൃഷ്ടി അല്ലാത്തതിനാലും പ്രാക്തകല ശുദ്ധവും ആത്മസത്ത നിറഞ്ഞതുമാണ്. ചുറ്റുമുള്ള സത്യത്തെ വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലൂടെയാണവർ കാണുന്നതും സ്വാംശീകരിക്കുന്നതും. അതിനാലാകാം പ്രാചീനകലാസൃഷ്ടികൾക്ക് ആഴത്തിലുള്ള സൂക്ഷ്മാംശം ഉണ്ടായത്. അവന്റെ കലാരൂപങ്ങൾ ഏറെയും ബന്ധപ്പെട്ടു വരുന്നതാകട്ടെ സ്വന്തം വിശ്വാസത്തിലുള്ള മിത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുമാണ്.

ഉപസംഹാരം

കേരളീയ ജനതയുടെ ശാന്തമായ മിത്തായിത്തീരാൻ ഭദ്രകാളി സങ്കല്പത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അതിനാലാകാം അവന്റെ ആചാരങ്ങളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും കാവ്യസങ്കല്പത്തിന് ഇത്ര പ്രാധാന്യം വന്നുചേർന്നത്. അവരുടെ ഐശ്വര്യത്തോടുള്ള ജീവിതസങ്കല്പത്തിൽ കാളി ഒഴിവാക്കാനാകാത്ത മിത്താണ്. പ്രകൃതിക്ക് നേരെ തുറന്ന മൂന്നാംകണ്ണായിരുന്നു അവന്റെ സങ്കല്പത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. അവന്റെ ഭാവനയിലെ സങ്കല്പം അവർ രചനയിലൂടെ പുനർസൃഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു. അതവന്റെ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യമായി തീർന്നു. അവന്റെ കലകൾക്ക് വർഗ്ഗപരവും സാംസ്കാരികപരവും വർണ്ണപരവുമായ സവിശേഷതകളുണ്ട്. പ്രാചീന ജനതയുടെ കലകളിലെ പല രൂപങ്ങളും നാടോടിമിത്തുകളെ പ്രതീകാത്മകമായി സൂചിപ്പിക്കുന്ന സങ്കേതങ്ങളാണ്. പ്രകൃതിയേയും പല സമീപപ്രദേശങ്ങളുടെ സിവിശേഷതകളേയും സങ്കല്പങ്ങളേയും ശൈലീകൃതമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നതാണ് നാടോടികലകളിലെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഏറെയും. പ്രാചീനമനുഷ്യന്റെ വർണ്ണബോധം കലാബോധം ഭാഷാശൈലി എന്നിവ അവന്റെ കലയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

റഫറൻസുകൾ

വിജയകുമാർ മേനോൻ. *ദൈവത്തായ്.* നാട്ടറിവുപഠനകേന്ദ്രം, കണിമംഗലം, തൃശ്ശൂർ.

പിള്ള, എം. പി. *ഭദ്രകാളിചരിതം.* കൈനകരി ദേവി ബുക്ക്സ്റ്റാൾ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ.

രാജഗോപാലൻ, സി.ആർ. *ഗോത്രകലാവടിവുകൾ.* നാട്ടറിവുപഠനകേന്ദ്രം, കണിമംഗലം, തൃശ്ശൂർ.